

**УНИВЕРСИТЕТ ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ**

**КАТЕДРА „БИБЛИОТЕЧНИ НАУКИ”
СПЕЦИАЛНОСТ „БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И БИБЛИОГРАФИЯ”**

ДИПЛОМНА РАБОТА

на тема:

***Е-БИБЛИОТЕКА „VISUALICA”
НА СТУДЕНТСКОТО НАУЧНО ОБЩЕСТВО
ПРИ УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ
(Архитектоника и структуриране на информационните ресурси
по „Трудове на СНО при УниБИТ” (томове I-XVIII) и
изданията на серия „Факлоносци” на Академичното издателство
„За буквите – О писменехъ” (томове I-XXXII)***

**Дипломант:
Денислава Григорова
редовно обучение
Ф. № 5278**

**Научен ръководител:
(проф. д.п.н. Александра Куманова)**

**София
2023**

СЪДЪРЖАНИЕ

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ	12
1. Актуалност на изследването	12
2. Обект на проучването	12
3. Предмет на изследването	13
4. Цел на разработката	13
5. Задачи на изследването	13
6. Методи на изследването	14
7. Структура на изследването	14
8. Вторично-документален апарат на проучването	15
9. Приложенията към разработената база от данни	15
I. ГЛАВА.	
<i>„Трудове на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии“:</i>	
библиографски модел на томове I-XVIII с информационна скица	16
I. I. ИЗВОДИ ПО I. ГЛАВА	51
II. ГЛАВА.	
<i>Издания на серия „Факлоносци“ на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ“ на Университета по библиотекознание и информационни технологии:</i>	
библиографски модел на томове I-XXXII с информационна скица	52
II. II. ИЗВОДИ ПО II. ГЛАВА	126
ЗАКЛЮЧЕНИЕ	127
СИСТЕМАТИЗИРАН БИБЛИОГРАФСКИ СПИСЪК НА ЦИТИРАНАТА ЛИТЕРАТУРА	130
ПРИЛОЖЕНИЯ (СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ)	143

ДЕТАЙЛНО СЪДЪРЖАНИЕ НА ПЪЛНОТЕКСТОВАТА БАЗА ОТ ДАННИ

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ	12
1. Актуалност на изследването	12
2. Обект на проучването	12
3. Предмет на изследването	13
4. Цел на разработката	13
5. Задачи на изследването	13
6. Методи на изследването	14
7. Структура на изследването	14
8. Вторично-документален апарат на проучването	15
9. Приложенията към разработената база от данни	15

I. ГЛАВА.

*„Трудове на Студентското научно общество
при Университета по библиотекознание
и информационни технологии“:*

библиографски модел на томове I-XVIII

с информационна скица	16
I. 1. Т. I. [Първа-Трета] I-III Студентски научни конференции. – 2008.	17
I. 1. 1. <i>Ил. 1. Корица – „Книжниците“ (образът на Исус – дете) от Боянската църква (1259) (фреска, фрагмент)</i>	17
I. 1. 1. 1. <i>За автора</i>	17
I. 1. 2. Информационна картина на изображението	17
I. 1. 2. 1. Образът	17
I. 1. 2. 2. Къде се намира обектът	18
I. 1. 2. 3. Послание	18
I. 1. 2. 4. Източници	19
I. 2. Т. II. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции. – 2008.	19
I. 2. 1. <i>Ил. 2. Корица – Ръкописните книги от XV в. „Книга за часовете“ („Йоан Евангелист“) и „Книга за най-простите лекарствени средства“ на Матеус Платеарий (-1161) (миниатюри)</i>	19
I. 2. 2. Информационна картина на изображението	19
I. 2. 2. 1. Образът	19
I. 2. 2. 2. Послание	19
I. 2. 2. 3. Източници	20
I. 3. Т. III. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции. – 2009.	20
I. 3. 1. <i>Ил. 3. Корица – Портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците“ (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно)</i>	20
I. 3. 1. 1. <i>За автора</i>	20
I. 3. 2. Информационна картина на изображението	20
I. 3. 2. 1. Образът	20
I. 3. 2. 2. Къде се намира обектът	21
I. 3. 2. 3. Послание	21
I. 3. 2. 4. Източници	22
I. 4. Т. IV. [Четвърта] IV Студентска научна конференция. – 2009.	22
I. 4. 1. <i>Ил. 4. Корица – Образът на Христос Спасителя от от църквата „Св. София“ в Истанбул („Христос между император Константин IX Мономах и императрица Зоя“) (VI в.) (византийска мозаечна икона)</i>	22
I. 4. 2. Информационна картина на изображението	22
I. 4. 2. 1. Образът	22
I. 4. 2. 2. Къде се намира обектът	23
I. 4. 2. 3. Послание	23
I. 4. 2. 4. Източници	23

I. 5. Т. V. [Пета] V Студентска научна конференция. – 2010.	23
I. 5. 1. <i>Ил. 5. Корица – „Странствацията пастир” (1922) на Борис Георгиев (1888-1962) (платно)</i>	24
I. 5. 1. 1. <i>За автора</i>	24
I. 5. 2. Информационна картина на изображението	24
I. 5. 2. 1. <i>Образът</i>	24
I. 5. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	25
I. 5. 2. 3. <i>Послание</i>	25
I. 5. 2. 4. <i>Източници</i>	25
I. 6. Т. VI. [Шеста] VI Студентска научна конференция – 2011.	25
I. 6. 1. <i>Ил. 6. Корица – Портретът на Аристотел от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)</i>	26
I. 6. 1. 1. <i>За автора</i>	26
I. 6. 2. Информационна картина на изображението	26
I. 6. 2. 1. <i>Образът</i>	26
I. 6. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	27
I. 6. 2. 3. <i>Послание</i>	27
I. 6. 2. 4. <i>Източници</i>	27
I. 7. Т. VII. [Седма] VII Студентска научна конференция. – 2012.	28
I. 7. 1. <i>Ил. 7. Корица – Ангел Господен, предшествващ Св. Дева Мария в „Сватбеното шествие” (1304) на Джото ди Бондоне (1267-1337) от Капела Скровени в Падуа (фреска, фрагмент)</i>	28
I. 7. 1. 1. <i>За автора</i>	28
I. 7. 2. Информационна картина на изображението	29
I. 7. 2. 1. <i>Образът</i>	29
I. 7. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	29
I. 7. 2. 3. <i>Послание</i>	29
I. 7. 2. 4. <i>Източници</i>	29
I. 8. Т. VIII. [Осма] VIII Студентска научна конференция. – 2013.	30
I. 8. 1. <i>Ил. 8. Корица – „Мома от Калотинци” (1929-1930) на Владимир Димитров – Майстора (1882-1960) (платно)</i>	30
I. 8. 1. 1. <i>За автора</i>	30
I. 8. 2. Информационна картина на изображението	31
I. 8. 2. 1. <i>Образът</i>	31
I. 8. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	31
I. 8. 2. 3. <i>Послание</i>	31
I. 8. 2. 4. <i>Източници</i>	31
I. 9. Т. IX. [Девета] IX Студентска научна конференция. – 2014.	32
I. 9. 1. <i>Ил. 9. Корица – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)</i>	32
I. 9. 1. 1. <i>За автора</i>	32
I. 9. 2. Информационна картина на изображението	33
I. 9. 2. 1. <i>Образът</i>	33
I. 9. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	33
I. 9. 2. 3. <i>Послание</i>	33
I. 9. 2. 4. <i>Източници</i>	33
I. 10. Т. X. [Десета] X Юбилейна студентска научна. – 2015.	33
I. 10. 1. <i>Ил. 10. Корица – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск” в Азиси (1317) от Джото ди Бондоне (1267-1337) (фреска)</i>	34
I. 10. 1. 1. <i>За автора</i>	34
I. 10. 2. Информационна картина на изображението	35
I. 10. 2. 1. <i>Образът</i>	35
I. 10. 2. 2. <i>Къде се намира</i>	35
I. 10. 2. 3. <i>Послание</i>	35
I. 10. 2. 4. <i>Източници</i>	35
I. 11. Т. XI. [Единайста] XI Студентска научна конференция. – 2016.	35
I. 11. 1. <i>Ил. 11. Корица – Портретът на Платон от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)</i>	36
I. 11. 1. 1. <i>За автора</i>	36
I. 11. 2. Информационна картина на изображението	36
I. 11. 2. 1. <i>Образът</i>	36

I. 11. 2. 2. Къде се намира обектът	37
I. 11. 2. 3. Послание	37
I. 11. 2. 4. Източници	37
I. 12. Т. XII. [Дванайста] XII Студентска научна конференция. – 2017.	38
I. 12. 1. <i>Ил. 12. Корица – Портретът на Питагор от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)</i>	38
I. 12. 1. 1. <i>За автора</i>	38
I. 12. 2. Информационна картина на изображението	39
I. 12. 2. 1. Образът	39
I. 12. 2. 2. Къде се намира обектът	39
I. 12. 2. 3. Послание	39
I. 12. 2. 4. Източници	39
I. 13. Т. XIII. [Тринайста] XIII Студентска научна. – 2018	40
I. 13. 1. <i>Ил. 13. Корица – Портретът на Хипатия Александрийска от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)</i>	40
I. 13. 1. 1. <i>За автора</i>	40
I. 13. 2. Информационна картина на изображението	41
I. 13. 2. 1. Образът	41
I. 13. 2. 2. Къде се намира обектът	41
I. 13. 2. 3. Послание	41
I. 13. 2. 4. Източници	42
I. 14. Т. XIV. [Четиринайста] XIV Студентска научна конференция. – 2019.	42
I. 14. 1. <i>Ил. 14. Корица – „Рождество Христово” (1304-1306) на Джото ди Бондоне (1267-1337) от Капела Скровени в Падуа (фреска, фрагмент)</i>	42
I. 14. 1. 1. <i>За автора</i>	42
I. 14. 2. Информационна картина на изображението	43
I. 14. 2. 1. Образът	43
I. 14. 2. 2. Къде се намира обектът	43
I. 14. 2. 3. Послание	43
I. 14. 2. 4. Източници	43
I. 15. Т. XV. [Петнайста] XV Юбилейна Студентска научна конференция. – 2020.	44
I. 15. 1. <i>Ил. 15. Корица – „Гръцко момиче продава вази” (1901) на В. А. Суреняци (1860-1921) (платно)</i>	44
I. 15. 1. 1. <i>За автора</i>	44
I. 15. 2. Информационна картина на изображението	45
I. 15. 2. 1. Образът	45
I. 15. 2. 2. Къде се намира обектът	45
I. 15. 2. 3. Послание	45
I. 15. 2. 4. Източници	45
I. 16. Т. XVI. [Шеснайста] XVI Студентска научна конференция. – 2021.	45
I. 16. 1. <i>Ил. 16. Корица – „Мадона Фиамета (Мария Аквинска)” (1878) на Данте Габриел Росети (1828-1882) (платно)</i>	46
I. 16. 1. 1. <i>За автора</i>	46
I. 16. 2. Информационна картина на изображението	46
I. 16. 2. 1. Образът	46
I. 16. 2. 2. Къде се намира обектът	46
I. 16. 2. 3. Послание	47
I. 16. 2. 4. Източници	47
I. 17. Т. XVII [Седемнайста] XVII Студентска научна конференция. – 2022.	47
I. 17. 1. <i>Ил. 17. Корица – Пресвета Богородица Умиление (2021) (съвременна икона)</i>	47
I. 17. 2. Информационна картина на изображението	47
I. 17. 2. 1. Образът	47
I. 17. 2. 2. Къде се намира обектът	48
I. 17. 2. 3. Послание	48
I. 17. 2. 4. Източници	48
I. 18. Т. XVIII. [Осемнайста] XVIII Студентска научна конференция. – 2023.	48
I. 18. 1. <i>Ил. 18. Корица – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)</i>	48
I. 18. 1. 1. <i>За автора</i>	48

I. 18. 2. Информационна картина на изображението	49
I. 18. 2. 1. Образът	49
I. 18. 2. 2. Къде се намира обектът	49
I. 18. 2. 3. Послание	49
I. 18. 2. 4. Източници	50
I. I. ИЗВОДИ ПО I. ГЛАВА	51

II. ГЛАВА.

Издания на серия „Факлоносци”

на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ”

на Университета по библиотекознание

и информационни технологии:

библиографски модел на томове I-XXXII

с информационна скица	52
II. 1. КУМАНОВА, Александра. Апостоли на инфосферата. – София, 2010. – (Факлоносци = Torchbearers ; 1)	
II. 1. 1. <i>Ил. I. Корица на Том I на серия „Факлоносци” (София, 2010) – „Човекът, създаден от Прометей...” / Жан-Симон Бартелми (1743-1811), прерисувана от Жан-Батист Мозес (1784-1844) (платно)</i>	<i>52</i>
II. 1. 1. 1. <i>За автора</i>	<i>52</i>
II. 1. 2. Информационна картина на изображението	52
II. 1. 2. 1. Образът	53
II. 1. 2. 2. Къде се намира обектът	53
II. 1. 2. 3. Послание	53
II. 1. 2. 4. Източници	53
II. 2. Свети отец ПАИСИЙ Хилендарски. История. – София, 2011. – (Факлоносци = Torchbearers ; 2)..	53
II. 2. 1. <i>Ил. II. Корица на Том II на серия „Факлоносци” (София, 2011) – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)</i>	<i>54</i>
II. 2. 1. 1. <i>За автора</i>	<i>54</i>
II. 2. 2. Информационна картина на изображението	54
II. 2. 2. 1. Образът	55
II. 2. 2. 2. Къде се намира обектът	55
II. 2. 2. 3. Послание	55
II. 2. 2. 4. Източници	55
II. 3. КУМАНОВА, Александра. Нестинариана. – София, 2012. – (Факлоносци = Torchbearers ; 3)	55
II. 3. 1. <i>Ил. III. Корица на Том III на серия „Факлоносци” (София, 2010) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)</i>	<i>56</i>
II. 3. 2. Информационна картина на изображението	56
II. 3. 2. 1. Образът	56
II. 3. 2. 2. Къде се намира обектът	56
II. 3. 2. 3. Послание	56
II. 3. 2. 4. Източници	57
II. 4. КУМАНОВА, Александра. Ризома на инфосферата. – София, 2012. – (Факлоносци = Torchbearers ; 4)	57
II. 4. 1. <i>Ил. 10. Корица на Том X на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2015) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск” в Азиси (1317) от Джото ди Бондоне (1267-1337) (фреска)</i>	<i>57</i>
II. 4. 1. 1. <i>За автора</i>	<i>57</i>
II. 4. 2. Информационна картина на изображението	58
II. 4. 2. 1. Образът	58
II. 4. 2. 2. Къде се намира обектът	58
II. 4. 2. 3. Послание	59
II. 4. 2. 4. Източници	59
II. 5. КУМАНОВА, Александра. Когнитология на компаративистичната терминология по библиотечна и информационна дейност. – София, 2012. – (Факлоносци = Torchbearers ; 5)	59
II. 5. 1. <i>Ил. V. Корица на Том V на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)</i>	<i>59</i>

П. 5. 1. 1. <i>За автора</i>	59
П. 5. 2. Информационна картина на изображението	60
П. 5. 2. 1. Образът	60
П. 5. 2. 2. Къде се намира обектът	60
П. 5. 2. 3. Послание	61
П. 5. 2. 4. Източници	61
П. 6. КУМАНОВА, Александра. Когнитология компаративистической терминологии в сфере библиотечной и информационной деятельности. – София, 2012. – (Факлоносци = Факлоносцы ; 6)	61
П. 6. 1. <i>Ил. VI. Корица на Том VI на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)</i>	62
П. 6. 1. 1. <i>За автора</i>	62
П. 6. 2. Информационна картина на изображението	62
П. 6. 2. 1. Образът	62
П. 6. 2. 2. Къде се намира обектът	63
П. 6. 2. 3. Послание	63
П. 6. 2. 4. Източници	64
П. 7. KUMANOVA, Aleksandra. Cognitology of the comparativistic field of library and information terminology. – Sofia, 2012. – (Факлоносци = Torchbearers ; 7)	64
П. 7. 1. <i>Ил. VII. Корица на Том VII на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)</i>	64
П. 7. 1. 1. <i>За автора</i>	64
П. 7. 2. Информационна картина на изображението	64
П. 7. 2. 1. Образът	65
П. 7. 2. 2. Къде се намира обектът	65
П. 7. 2. 3. Послание	65
П. 7. 2. 4. Източници	66
П. 8. КУМАНОВА, Александра. Златна христоматия на България. Кн. 1, Оратория. – София, 2013. – (Факлоносци = Torchbearers ; 8)	66
П. 8. 1. <i>Ил. 8. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)</i>	67
П. 8. 1. 1. <i>За автора</i>	67
П. 8. 2. Информационна картина на изображението	67
П. 8. 2. 1. Образът	67
П. 8. 2. 2. Къде се намира обектът	67
П. 8. 2. 3. Послание	68
П. 8. 2. 4. Източници	68
П. 9. ЗЛАТНА христоматия на България. – София, 2014. – (Факлоносци = Torchbearers ; 9)	68
П. 9. 1. <i>Ил. 9. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)</i>	68
П. 9. 1. 1. <i>За автора</i>	68
П. 9. 2. Информационна картина на изображението	69
П. 9. 2. 1. Образът	69
П. 9. 2. 2. Къде се намира обектът	69
П. 9. 2. 3. Послание	69
П. 9. 2. 4. Източници	70
П. 10. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3,. – София, 2015. – (Факлоносци = Torchbearers ; 10)	70
П. 10. 1. <i>Ил. X. Корица на Том X на серия „Факлоносци” (София, 2015) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)</i>	70
П. 10. 1. 1. <i>За автора</i>	70
П. 10. 2. Информационна картина на изображението	71
П. 10. 2. 1. Образът	71
П. 10. 2. 2. Къде се намира обектът	71
П. 10. 2. 3. Послание	71
П. 10. 2. 4. Източници	71
П. 11. КУМАНОВА, Александра. Академик, професор, доктор на педагогическите науки Александра Куманова – Vade mesum. – София, 2014. – (Факлоносци = Torchbearers ; 11)	72
П. 11. 1. <i>Ил. XI. Корица на Том XI на серия „Факлоносци” (София, 2014) –</i>	

<i>Проф. д.п.н. Александра Куманова (1956-) (фотопортрет)</i>	72
II. 11. 2. Информационна картина на изображението	72
II. 11. 2. 1. Персоналията	72
II. 11. 3. Източници	74
II. 12. КУМАНОВА, Александра. Нестинариана : историография. Фотомонография. – София, 2014. – (Факлоносци = Torchbearers ; 12)	74
II. 12. 1. <i>Ил. XII. Корица на Том XII на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)</i>	75
II. 12. 2. Информационна картина на изображението	75
II. 12. 2. 1. Образът	75
II. 12. 2. 2. Къде се намира обектът	75
II. 12. 2. 3. Послание	75
II. 12. 2. 4. Източници	76
II. 13. KUMANOVA, Aleksandra. Nestinariana. – София, 2014. – (Факлоносци = Torchbearers ; 13)	76
II. 13. 1. <i>Ил. XIII. Корица на Том XIII на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)</i>	76
II. 13. 2. Информационна картина на изображението	76
II. 13. 2. 1. Образът	76
II. 13. 2. 2. Къде се намира обектът	77
II. 13. 2. 3. Послание	77
II. 13. 2. 4. Източници	77
II. 14. ДЕНЧЕВ, Стоян. Професор д.ик.н. Стоян Денчев. – София, 2015. – (Факлоносци = Torchbearers ; 14)	77
II. 14. 1. <i>Ил. XIV. Корица на Том XIV на серия „Факлоносци” (София, 2015) – Проф. д.ик.н. Стоян Денчев (1953-) (фотопортрет)</i>	78
II. 14. 2. Информационна картина на изображението	78
II. 14. 2. 1. Персоналията	78
II. 14. 3. Източници	79
II. 15. АРИАНИКА. – София, 2016. – (Факлоносци = Torchbearers ; 15)	79
II. 15. 1. <i>Ил. XV. Корица на Том XV на серия „Факлоносци” (София, 2016) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)</i>	79
II. 15. 2. Информационна картина на изображението	80
II. 15. 2. 1. Образът	80
II. 15. 2. 2. Къде се намира обектът	80
II. 15. 2. 3. Послание	80
II. 15. 2. 4. Източници	80
II. 16. GLORIA bibliosphaerae. – София, 2016. – (Факлоносци = Torchbearers ; 16)	80
II. 16. 1. <i>Ил. XVI. Корица на Том XVI на серия „Факлоносци” (София, 2016) – „Ариадна и Тезей” (1829) на Жан-Батист Реньо (1754-1829) (платно)</i>	80
II. 16. 1. 1. <i>За автора</i>	81
II. 16. 2. Информационна картина на изображението	81
II. 16. 2. 1. Образът	81
II. 16. 2. 2. Къде се намира обектът	82
II. 16. 2. 3. Послание	82
II. 16. 2. 4. Източници	82
II. 17. КУМАНОВА, Александра. Интеграл гуманитарной библиографии в XXI веке. – София, 2017. – (Факлоносци = Torchbearers ; 17)	82
II. 17. 1. <i>Ил. XVII. Корица на Том XVII на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Лукреция Панчатипики (ок. 1540 г.) на Анжело Бронзино (1503-1572) (платно)</i>	83
II. 17. 1. 1. <i>За автора</i>	83
II. 17. 2. Информационна картина на изображението	83
II. 17. 2. 1. Образът	83
II. 17. 2. 2. Къде се намира обектът	84
II. 17. 2. 3. Послание	84
II. 17. 2. 4. Източници	84
II. 18. [1] <i>The English–Russian–Bulgarian dictionary of library and information terminology = Англо-руско-болгарският словарь по библиотечной и информационной деятельности = Англо-руско-български речник по библиотечна и информационна дейност.</i> – София, 2017. – (Факлоносци = Torchbearers ; 18)	84

П. 18. 1. <i>Ил. XVIII. Корица на Том XVIII на серия „Факлоносци“ (София, 2017) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците“ (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно)</i>	85
П. 18. 1. 1. <i>За автора</i>	85
П. 18. 2. <i>Информационна картина на изображението</i>	85
П. 18. 2. 1. <i>Образът</i>	85
П. 18. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	86
П. 18. 2. 3. <i>Послание</i>	86
П. 18. 2. 4. <i>Източници</i>	87
П. 19. <i>НИШКАТА на Ариадна (Gloria bibliosphaerae). – София, 2017. – (Факлоносци = Torchbearers ; 19)</i>	87
П. 19. 1. <i>Ил. XIX. Корица на Том XIX на серия „Факлоносци“ (София, 2017) – „Ариадна и Тезей“ (1829) на Жан-Батист Реньо (1754-1829) (платно)</i>	87
П. 19. 1. 1. <i>За автора</i>	87
П. 19. 2. <i>Информационна картина на изображението</i>	88
П. 19. 2. 1. <i>Образът</i>	88
П. 19. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	88
П. 19. 2. 3. <i>Послание</i>	88
П. 19. 2. 4. <i>Източници</i>	88
П. 20. <i>КУМАНОВА, Александра. Ризома на инфосферата: морфология на библиографията : генезис на световната универсална библиография. – София, 2017. – (Факлоносци = Torchbearers ; 20)</i>	89
П. 20. 1. <i>Ил. XX. Корица на Том XX на серия „Факлоносци“ (София, 2017) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск“ в Азиси (1317) (фреска) от Джото ди Бондоне (1267-1337)</i>	89
П. 20. 1. 1. <i>За автора</i>	89
П. 20. 2. <i>Информационна картина на изображението</i>	90
П. 20. 2. 1. <i>Образът</i>	90
П. 20. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	90
П. 20. 2. 3. <i>Послание</i>	90
П. 20. 2. 4. <i>Източници</i>	91
П. 21. <i>КУМАНОВА, Александра. Умберто Еко в България. – София, 2017. – (Факлоносци = Torchbearers ; 21)</i>	91
П. 21. 1. <i>Ил. XXI. Корица на Том XXI на серия „Факлоносци“ (София, 2017) – Умберто Еко (1932-2016) (фотопортрет)</i>	91
П. 21. 2. <i>Информационна картина на изображението</i>	91
П. 21. 2. 1. <i>Персоналията</i>	91
П. 21. 2. <i>Източници</i>	92
П. 22. <i>КУМАНОВА, Александра. Златна христоматия на България. Кн. 1, Оратория. – София, 2018. – (Факлоносци = Torchbearers ; 22)</i>	92
П. 22. 1. <i>Ил. XXII. Корица на Том XXII на серия „Факлоносци“ (София, 2018) – „Българската Мадона (Памет)“ (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)</i>	93
П. 22. 1. 1. <i>За автора</i>	93
П. 22. 2. <i>Информационна картина на изображението</i>	93
П. 22. 2. 1. <i>Образът</i>	93
П. 22. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	94
П. 22. 2. 3. <i>Послание</i>	94
П. 22. 2. 4. <i>Източници</i>	94
П. 23. <i>ЗЛАТНА христоматия на България. Кн. 2. Антология. – София, 2014. – (Факлоносци = Torchbearers ; 23)</i>	94
П. 23. 1. <i>Ил. XXIII. Корица на Том XXIII на серия „Факлоносци“ (София, 2018) – „Българската Мадона (Памет)“ (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)</i>	95
П. 23. 1. 1. <i>За автора</i>	95
П. 23. 2. <i>Информационна картина на изображението</i>	95
П. 23. 2. 1. <i>Образът</i>	95
П. 23. 2. 2. <i>Къде се намира обектът</i>	96
П. 23. 2. 3. <i>Послание</i>	96
П. 23. 2. 4. <i>Източници</i>	96
П. 24. <i>КУМАНОВА, Александра. Модел за съставяне на персонални автобиобиблиографии. – София, 2018. – (Факлоносци = Torchbearers ; 24)</i>	26

П. 24. 1. Ил. XXIV. Корица на Том XXIV на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Жена с восъчни плочки и стилус” (наречена „Сафо”) (50-70) на неизвестен майстор (фреска)	97
П. 24. 2. Информационна картина на изображението	97
П. 24. 2. 1. Образът	97
П. 24. 2. 2. Къде се намира обектът	97
П. 24. 2. 3. Послание	97
П. 24. 2. 4. Източници	98
П. 25. KUMANOVA, Aleksandra. Generatio spontanea. – Sofia, 2018. – (Факлоносци = Torchbearers ; 25)	98
П. 25. 1. Ил. XXV. Корица на Том XXV на серия „Факлоносци” (София, 2018) – Елеонора Толедска (1543) на Анжело Бронзино (1503-1572) (платно)	98
П. 25. 1. 1. За автора	98
П. 25. 2. Информационна картина на изображението	99
П. 25. 2. 1. Образът	99
П. 25. 2. 2. Къде се намира обектът	99
П. 25. 2. 3. Послание	100
П. 25. 2. 4. Източници	100
П. 26. КУМАНОВА, Александра. Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 1, SOGDIANA.. – София, 2019. – (Факлоносци = Torchbearers ; 26)	100
П. 26. 1. Ил. XXVI. Корица на Том XXVI на серия „Факлоносци” (София, 2019) – „Възрожденска мома” (2006) на Мария Илиева (1973-) (платно)	100
П. 26. 1. 1. За автора	101
П. 26. 2. Информационна картина на изображението	101
П. 26. 2. 1. Образът	101
П. 26. 2. 2. Послание	102
П. 26. 2. 3. Източници	102
П. 27. КУМАНОВА, Александра. Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 2, SOCRATICA.. – София, 2020. – (Факлоносци = Torchbearers ; 27)	102
П. 27. 1. Ил. XXVII. Корица на Том XXVII на серия „Факлоносци” (София, 2020) – „Възрожденска мома” (2009) на Мария Илиева (1973-) (платно)	103
П. 27. 1. 1. За автора	103
П. 27. 2. Информационна картина на изображението	103
П. 27. 2. 1. Образът	103
П. 27. 2. 2. Послание	103
П. 27. 2. 3. Източници	104
П. 28. КУМАНОВА, Александра. Fax eruditio – Факел на. – София, 2020. – (Факлоносци = Torchbearers ; 28)	104
П. 28. 1. Ил. XXVIII. Корица на Том XXVIII на серия „Факлоносци” (София, 2020) – Софико Чаурели – олицетворение на универсалната идея за Вечната Женственост от филма на Сергей Параджанов „Цветът на нара” (1968) (кадър)	104
П. 28. 1. 1. За автора	104
П. 28. 2. Информационна картина на изображението	105
П. 28. 2. 1. Образът	105
П. 28. 2. 3. Послание	105
П. 28. 2. 4. Източници	106
П. 29. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография. – София, 2016. – [(Факлоносци = Torchbearers ; 29) преброено по Fax eruditio]	106
П. 29. 1. Ил. XXIX. Корица на Том XXIX на серия „Факлоносци” (София, 2016, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)	106
П. 29. 1. 1. За автора	106
П. 29. 2. Информационна картина на изображението	107
П. 29. 2. 1. Образът	107
П. 29. 2. 2. Къде се намира обектът	107
П. 29. 2. 3. Послание	107
П. 29. 2. 4. Източници	107
П. 30. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография. – София, 2018. – (Факлоносци = Torchbearers ; 30) преброено по Fax eruditio)	108
П. 30 ¹ . 1. Ил. XXIX. Корица на Том XXIX на серия „Факлоносци” (София, 2016, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)	109
П. 30 ¹ . 1. 1. За автора	109

П. 30 ¹ . 2. Информационна картина на изображението	110
П. 30 ¹ . 2. 1. Образът	110
П. 30 ¹ . 2. 2. Къде се намира обектът	110
П. 30 ¹ . 2. 3. Послание	110
П. 30 ¹ . 2. 4. Източници	111
П. 30 ² . КУМАНОВА, Александра. Методика на научните изследвания : Ч. 2, Праксиология. Кълбото на Ариадна (Информационна роза) : Метод на обучение „А. Куманова – Н. Василев” за целите на библиотечната (каталожната) библиогр. : Учебник / А. Куманова, Н. Василев. – София, 2021. – (Факлоносци = Torchbearers ; 30)	111
П. 30 ² . 1. Ил. XXX. Корица на Том XXX на серия „Факлоносци” (София, 2021) – „Ариадна дава нишка на Тезей, за да излезе от лабиринта” (1814) на Пеладжо Паладжи (1775-1860) (платно)	112
П. 30 ² . 1. 1. За автора	112
П. 30 ² . 2. Информационна картина на изображението	113
П. 30 ² . 2. 1. Образът	113
П. 30 ² . 2. 2. Къде се намира обектът	113
П. 30 ² . 2. 3. Послание	113
П. 30 ² . 2. 4. Източници	113
П. 31. Свети отец Пансий Хилендарски. История славяноболгарская ... : Информационен код на българската книжовност и литература : I. Аналитика. – София : За буквите – О писменех, 2022. (Факлоносци ; 31)	114
П. 31. 1. Ил. XXXI. Корица на Том XXXI на серия „Факлоносци” (София, 2022) – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)	114
П. 31. 1. 1. За автора	115
П. 31. 2. Информационна картина на изображението	115
П. 31. 2. 1. Образът	115
П. 31. 2. 2. Къде се намира обектът	115
П. 31. 2. 3. Послание	115
П. 31. 2. 4. Източници	116
П. 32. LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбилеен сборник по случай 80-годишнината от рождението на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : festschrift on the occasion of his 80th anniversary. – София : За буквите – О писменехъ, 2022. – (Факлоносци ; 32)	116
П. 32. 1. Ил. XXXII. Корица на Том XXXII на серия „Факлоносци” (София, 2022) – 1) фотопортрет на Милен Куманов (с. 1) ; 2) репродукцията на гравюрата на неизвестен майстор с изображението на южно-славянски (дубровнишки) благородник, считан за монаха – игумен Мавро Орбини (1563-1611/4) – далматински свещеник, родоначалник на историческата наука, изразяваща идеята за единство на славянския свят (гръбче) ; 3) репродукцията на платното „Мнемосина – майка на музите” (1884) на върховия представител на викторианския академизъм барон Фредерик Лейтон (1830-1896), създал образа на богинята на паметта (с. 4)	118
П. 32. 2. Информационна картина на изображението	118
П. 32. 2. 1. Персоналията	118
П. 32. 2. 2. Източници	124
П. П. ИЗВОДИ ПО П. ГЛАВА	126

ЗАКЛЮЧЕНИЕ	127
------------------	-----

СИСТЕМАТИЗИРАН БИБЛИОГРАФСКИ СПИСЪК НА ЦИТИРАНАТА ЛИТЕРАТУРА	130
---	-----

ПРИЛОЖЕНИЯ (СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ)	143
---	-----

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

1. Актуалност на изследването

Настоящата дипломна работа е посветена на създаване на пълнотекстова база от данни на *e*-библиотека „*VISUALICA*” на Студентското научно общество (СНО) при Университета по библиотекознание и информационни технологии (УниБИТ).

Архитектониката на библиотеката представлява диптих от строго структурирани информационни ресурси:

- по „*Трудове на СНО при УниБИТ*” (томове I-XVIII) и
- изданията на серия „*Факлоносци*” на Академичното издателство „*За буквите – О писменехъ*” (томове I-XXXII).

E-библиотека „*VISUALICA*” е най-младата *e*-библиотека на СНО при УниБИТ – 29-та по ред между такива други като *ANTHOLOGICA*, *ARYANICA*, *AUTOBIOBIBLIOGRAPHICA*, *BALANICA*, *CIVILIANA*, *CLIO*, *COMMENTATORICA*, *CHEKHOVIANA*, *DECAMERONICA*, *ECOVIANA*, *ERUDITICA*, *ETYMOLOGICA*, *EVRISTIANA*, *GLORICA*, *GRATULATORICA*, *HOFFMANNIANA*, *HUMANITARIANA*, *LEVSKI*, *NESTINARIANA*, *ORTHODOXY*, *PAISIADA*, *PATRIARCHICA*, *PEDAGOGIA*, *PSYCHOLOGICA*, *PUSHKINIANA*, *RAKOVSKI*, *UNIVERSALICA*, *ZLATARICA*.

E-библиотека „*VISUALICA*” е предизвикана на бял свят поради обстоятелството, че специално подобрите изображения, визуализиращи съдържанието на двете поредици („*Трудове на СНО при УниБИТ*” (томове I-XVIII) и изданията на серия „*Факлоносци*” на Академичното издателство „*За буквите – О писменехъ*” (томове I-XXXII) събуждат огромен интерес сред учащите се в УниБИТ, и естествено се породи идеята – тези изображения да бъдат специално систематизирани и описани в пълнотекстова база от данни.

Подобна когнитологична база от данни има огромно евристично значение за хуманитарното и философското ниво на декодиране на контента на представяните чрез тази база от данни издания, защото третираните тук изображения не са прости илюстрации, а са символизации и емблематизации на съдържанието на всяка от книгите в поредиците.

2. Обект на проучването

В центъра на внимание на *тази* дипломна работа са две поредици на Академичното издателство „*За буквите – О писменехъ*”:

- „*Трудове на СНО при УниБИТ*” – томове I-XVIII (2008-2023) и
- изданията на серия „*Факлоносци*” – I-XXXII (2010-2022).

3. Предмет на изследването

Визуализиращите и емблематизиращите съдържанието на отделните – общо 50 тома от поредиците – изображения на кориците на тези издания е във фокуса на внимание на дипломанта.

На този свод от визуални обекти е погледнато като на информационна система – база от данни, която е разкрита в строг семантичен възел от рудименти:

- изображение;
- послание на изображението;
- установяване на местонахождението на оригинала;
- посочване на документални източници за изображението.

4. Цел на разработката

Дипломантът има амбицията чрез изучаването на феномена на визуализацията на семантиката на съдържанието на двете поредици от общо 50 издания на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” („Трудове на СНО при УниБИТ” – томове I-XVIII и изданията на серия „Факлоносци” – I-XXXII) да представи на вниманието на научната общественост галерия от символизиращи и емблематизиращи знанието пред ХХI в. високо художествени образци на изобразителното изкуство.

Авторът на това проучване е воден от идеята – да постави тези изображения в дълбок знаниев контекст – да декодира заложения в творбите смисъл, с което да участва във високата мисия на Университета – да е школа за формиране на богати с познанията си личности.

5. Задачи на изследването

За достигането до изведената цел са моделирани следните задачи във вид на стъпки на това проучване:

5. 1. Изучаване на състава на двете поредици от издания на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” („Трудове на СНО при УниБИТ” – томове I-XVIII и изданията на серия „Факлоносци” – I-XXXII);

5. 2. Библиографиране на всеки един от томовете на тези поредици – общо: 50 на брой;

5. 3. Структуриране на текстологичен модел на разкриване изследвания визуализиращ контент масив от корици, предназначен за справочно-информационните цели на генерираната база от данни – е- библиотека „VISUALICA”, чиито рудименти са:

- установяване и описание на изображението на корицата на всеки един от томовете;
- разкриване на посланието на изображението;

- издирване на местонахождението на оригинала на изобразителната творба;

- посочване на документални източници за изображението.

5. 4. Сигнифициране на рудиментите от визуализиращата база от данни с пълни съответствия и в ИЗЛОЖЕНИЕТО НА ИНФОРМАЦИОННИЯ МАСИВ (Гл. I и Гл. II), и в принадлежащия му СИСТЕМАТИЗИРАН БИБЛИОГРАФСКИ СПИСЪК НА ЦИТИРАНАТА ЛИТЕРАТУРА, и в ПРИЛОЖЕНИЯТА (СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ).

6. Методи на изследване

Проучването е базирано от комплексна методика.

6. 1. Библиографиране и историографиране *de visu* на двете поредици от издания на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” („Трудове на СНО при УниБИТ” – томовете I-XVIII и изданията на серия „Факлоносци” – I-XXXII).

6. 2. Подробно и внимателно изучаване *de visu* на кориците на двете поредици от издания в съответствие с тяхното съдържание.

6. 3. Семантично и справочно-информационно разкриване на модела, визуализиращ контента на масив от корици на поредиците.

6. 4. Декодиране на изображенията от кориците на изданията в единна система чрез четворичен корен:

- изображението на корицата на всеки един от томовете;
- посланието на изображението;
- местонахождението на оригинала на изобразителната творба;
- документални източници за изображението.

7. Структура на изследването

Тази разработка се състои от:

- ОБЩИ БЕЛЕЖКИ;
- ИЗЛОЖЕНИЕ;
- ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

Позиционираните три стъпки (задачи) на *това* проучване се явяват **ДВЕ ГЛАВИ НА ИЗЛОЖЕНИЕТО:**

- I. Глава. „ТРУДОВЕ НА СТУДЕНТСКОТО НАУЧНО ОБЩЕСТВО ПРИ УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ”: БИБЛИОГРАФСКИ МОДЕЛ НА ТОМОВЕ I-XVIII С ИНФОРМАЦИОННА СКИЦА;

- II. ГЛАВА. ИЗДАНИЯ НА СЕРИЯ „ФАКЛОНОСЦИ” НА АКАДЕМИЧНОТО ИЗДАТЕЛСТВО „ЗА БУКВИТЕ – О ПИСМЕНЕХЪ” НА УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И

ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ: БИБЛИОГРАФСКИ МОДЕЛ НА ТОМОВЕ I-XXXII С ИНФОРМАЦИОННА СКИЦА.

И ДВЕТЕ глави са снабдени с ИЗВОДИ.

В ЗАКЛЮЧЕНИЕТО е представана синтезираната картина на изследването.

8. ВТОРИЧНО-ДОКУМЕНТАЛЕН АПАРАТ НА ПРОУЧВАНЕТО.

СИСТЕМАТИЗИРАНИЯТ БИБЛИОГРАФСКИЯТ СПИСЪК НА ЦИТИРАНАТА ЛИТЕРАТУРА дава свод на привлечените към анализ библиографирани документи – общо: 201 на брой, от които – 50 са библиографските описания на *изследваните издания* от двете поредици и 151 – на установените традиционни и *e-източници*, служещи за декодиране на визуализиращите изображения, поместени на корици на тези толове.

9. ПРИЛОЖЕНИЯТА към разработената база от данни във вид на СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ поднасят систематизирана информационна картина на изображенията по двете поредици от издания на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” (*„Трудове на СНО при УниБИТ”* – толове I-XVIII и изданията на серия „Факлоносци” – I-XXXII) – общо 52 на брой.

І. ГЛАВА.

„Трудове на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии”

І. ТРУДОВЕ на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии = Proceedings of the Student Scientific Society of the State University of Library Studies and Information Technologies (до 30.09.2010: СВУБИТ) / ред. кол.: Стоян Денчев – отг. ред. ; Александра Куманова – глав. ред. и състав. ; Николай Василев – зам.-глав. ред., обща, ез. и граф. ред., състав. ; Никола Казански ... [и др.] – науч. ред. ; Мариана Максимова, Диана Ралева ... [и др.] – библиогр. ред. ; Венцислав Велев – техн. ред. ... [и др.]. – 1 (2008)- . – София : Унив. по библиотекознание и информ. технолог. (до 30.09.2010: СВУБИТ), ISSN 1313-4566 ; от т. 6: ISSN 1314-2526 ; E ISSN 1314-6793.

От 2008 годишно изд. – От. т. 3 (2009) – ред. кол. Р. Бургер ... [и др.] ; техн. ред. В. Стефанова ; други състав: Д. В. Ричардсън, Е. Р. Сукиасян, В. В. Зверевич ; други ред.: Ч. Грибъл, И. Л. Линден, П. Полански, Б. Шафнер, Я. Л. Шрайберг, Н. Василев, М. Максимова, Ц. Найденова, С. Бойчева, А. Даскалов, Р. Симеонова, Т. Дерменджиева, Д. Ралева, Б. Николова ; Други граф. ред.: Б. Николова, Б. Апостолова ; Други рец.: Н. Казански, М. Младенова, Д. Христовоз, С. Илиева. – От. т. 4 (2009) – зам.-глав. ред. С. Василева, С. Бойчева ; ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; техн. ред. Д. Бояджиев, И. Костова, П. Петрова. – От. т. 5 (2010) – зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; науч. ред. Е. Недева ; ез. и граф. ред. Б. Апостолова. – От. т. 10 (2015) – зам.-глав., обща, научна, ез. и граф. ред. Н. Василев. – От. т. 12 (2017) – науч. ред. К. Александрова ... [и др.].

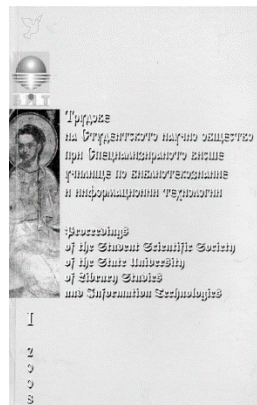
ISSN 1313-4566 (тт. 1-5 : СВУБИТ) (print)
ISSN 1314-2526 (от т. 6 : УниБИТ) (print)
E ISSN 1314-6793 (от т. 6 : УниБИТ) (online)
COBISS.BG-ID 1236406756

Редуц. описание на период. изд. по томове:

ТРУДОВЕ на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии = Proceedings of the Student Scientific Society of the State University of Library Studies and Information Technologies (до 30.09.2010: СВУБИТ) : Т. І- / Отг. ред. С. Денчев ; Ред. кол. А. Куманова – глав. ред. ... [и др.] ; Състав. А. Куманова, Н. Василев ; Науч. ред. Н. Казански ... [и др.] ; Ез. и граф. ред. Н. Василев ; Техн. Ред. В. Велев. – София : За буквите – О писменехъ, 2008- .

ISSN 1314-2526
E ISSN 1314-6793

**I. 1. Т. I. [Първа-Трета] I-III Студентски научни конференции / Рец. С. Гълъбова ... [и др.]. – 2008. – 612 с. : с ил., табл.
Други рец.: М. Младенова, И. Попов, Д. Христозов.**

I. 1. 1. Ил. 1. Корица на Том I на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2008) – „Книжниците“ (образът на Исус – дете) от Боянската църква (1259) (фреска, фрагмент)

I. 1. 1. 1. За автора: Боянският майстор

Боянският майстор е понятие, използвано в историческата наука и изкуствознанието за обозначаване на група средновековни неизвестни художници, изписала през 1259 г. по поръчка на севастократор Калоян прочутата Боянска църква. Те се причисляват от изкуствоведите към Търновската живописна школа, следваща традициите на Палеологовия Ренесанс и много по-точно отговарят на византийския канон от по-стария живописен слой, датиращ от XI в.

Фреските на Боянския майстор с пълно основание могат да се смятат за предшественици на европейския Ренесанс – Предренесанс.

I. 1. 2. Информационна картина на изображението

I. 1. 2. 1. Образът

В сцената, заемаща южния аркосолий в притвора на Боянската църква, „Дванадесетгодишният Христос сред книжниците в Йерусалимския храм“, е изобразен младият Исус, когото родителите му изгубили и намерили в Храма, където книжниците – познавачи на еврейските канони се чудели на дълбоките му знания.

Тази фреска илюстрира разказа на Св. апостол Лука за посещението на Светото семейство в Йерусалим за празника Пасха.

Св. Йосиф – земният баща на Исус и Пресвета Богородица – Преподобната Дева Мария – Майката на месията забелязали, че момчето го няма едва на обратния път за Назарет, върнали се, търсили го сред множеството хора, събрало се за празника, и на третия ден го намерили в Йерусалимския храм, където детето разговаряло с учените мъже.

Ако погледнем цялостната композиция, тя е построена спрямо фигурата на Христос, изобразен като дете, облечено в хитон и златист химатий, седнало върху полукръгла трибуна.

Отляво на Него са разположени Преподобната Дева Мария и Св. Йосиф, протегнали ръце, а отдясно – групата на книжниците.

Сцената има ключово значение в земния път на Божия Син.

Тя бележи края на детството му, когато Той се дистанцира от родителите Си, и Се отдава на Своето служение в името на Небесния Си Отец.

Иисус е изографисан изцяло в нюанси на охровата гама, което придава съдържаност и достолепие на образа. Миловидното Му лице има загадъчно излъчване – Той е седнал на кръгъл, каменен трон със стъпала, а над главата му има сенник, отделящ го от групата на отдръпнатите в почуда книжници.

I. 1. 2. 2. Къде се намира обектът

Боянската църква „Св. Св. Никола и Пантелеймон” се намира в подножието на Витоша планина – някога: край София, днес: квартал на столицата.

Църквата е един от малкото, цялостно съхранени, средновековни паметници, достигнали до наши дни. Тя е един от културните символи на България, свидетелстващи за значимия принос на българското монументално и изобразително изкуство в европейското културно пространство.

През 1979 г. паметникът е включен в Листата на световното културно наследство на ЮНЕСКО.

Цялата вътрешност на Боянската църква е била покрита със стенописи, като се разграничават три живописни слоя, изписани през отделните периоди от живота на храма.

Боянската света обител представлява едно правоъгълно помещение с размери 6,10 на 5,70 м., засводено с полуцилиндричен свод. На надлъжните стени има две арки, които образуват ниши и се наричат аркосолии. Изобразените 89 сцени и композиции с 240 образи на светци, ангели, както и ктиторските и царски портрети, са строго индивидуализирани.

Впечатляват изобразените в притвора ктиторските портрети на севастократор Калоян и съпругата му Десислава, както и на царстващата двойка – цар Константин Тих и царица Ирина. Това са истински портрети, а не типизирани канонични фрески.

По мнението на много известни специалисти, привлечени от изследванията и реставрационната работа в храма на френския медиавист, историк на изкуството и археолог от руски произход Андрей Гробар (1896-1960), стенописите на Боянска църква имат определено значение в развитието на средновековната българска и европейска предренесансова живопис.

I. 1. 2. 3. Послание

Порастването и поемането по своя път на месията е емблематизация и алегория на съществено духовно и физическо стъпало – част от живота на всеки човек.

Отделянето от родителите и получаването на знания ни превръща във възрастени, които може да удивят дори по-старшите със своите знания, спокойствие и мироглед.

И не бива да вярваме на всичко, само защото така ни е казано, защото човекът е създаден, за да вижда и мисли самостоятелно.

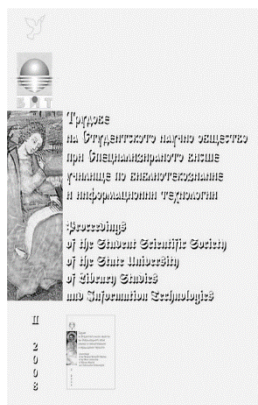
I. 1. 2. 4. Източници

1. Боянската църква и Боянският майстор. // <<https://bit.ly/3Yfs3xN>>. – 23.11.2022. – 1 с.

2. Боянската църква „Св. Никола и св. Пантелеймон”. // <<https://bit.ly/3FjW3Ql>>. – 23.11.2022. – 1 с.

3. Дванадесетгодишният Христос сред книжниците в храма. // <<https://bit.ly/3UPSreS>>. – 23.11.2022. – 1 с.

I. 2. Т. II. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : Избрани публ. / Рец. С. Гълъбова ... [и др.]. – 2008. – 652 с. : с ил., табл.
Други рец.: М. Младенова, И. Попов, Д. Христов.

I. 2. 1. Ил. 2. Корица на Том II на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2008) –Ръкописните книги от XV в. „Книга за часовете” („Йоан Евангелист”) и „Книга за най-простите лекарствени средства” на Матеус Платеарий (-1161) (миниатюри)

I. 2. 2. Информационна картина на изображението

I. 2. 2. 1. Образът

„Часовете” са християнска богослужебна книга, популярна през Средновековието. Това са текстове, подбрани в много малки томове, и, събрани заедно, съставят „Книга на Часовете”.

Трудът е най-разпространеният запазен илюстриран ръкопис от XII в.

Всеки от малките томчета е уникален сам по себе си, но повечето от тях съдържат молитви, псалми, предписания за живота и здравето на хората, често с подходящи украси, и всички те са предназначени за християнско богослужение.

Книгите са украсени с миниатюри и винетки, заемащи или миниатюрно пространство, или цялата страница.

Обикновено този вид ръкописи са написани на латински и съдържат най-често откъси от Св. Евангелия, четени обикновено на празници.

Първоначално подобни книги били използвани от монасите, но постепенно – те станали достъпни и за обикновения мирянин.

I. 2. 2. 2. Послание

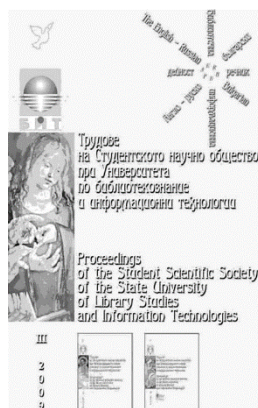
Всеки има правото да се моли, да изповядва и да почита вярата си.

Всеки има правото да бъде допуснат до преданията на Бога и да живее по Неговите правила.

I. 2. 2. 3. Източници

1. Часове. // <<https://bit.ly/444HLPg>>. – 19.03.2023. – 1 с.

I. 3. Т. III. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : The English–Russian–Bulgarian dictionary of library and information terminology = Русско-българо-английский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Българо-англо-руски речник по библиотечна и информационна дейност. – 2009 (2010). – 886 с. : с ил., табл.

I. 3. 1. Ил. 3. Корица на Том III на „Трудовете на СНО при УниБИТ” – Англо-руско-български речник по библиотечна и информационна дейност (София, 2010) –Символичната творба – портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно)

I. 3. 1. 1. За автора: Албрехт Дюрер

Роден и починал в Нюрнберг, Германия, А. Дюрер (1471-1528) се счита за един от най-великите немски ренесансови художници – графици.

Като дете той изучава латински и помага в ателието на баща си. Там се научава на тънкостите в обработката на метали, а придобитите умения прилага по-късно и в работата си като гравьор.

Неговото голямо творчество включва олтарни и религиозни произведения (християнските теми доминират в значителна част от творбите му), множество портрети и автопортрети и медни гравюри.

А. Дюрер се концентрира върху гравирването – както върху дърво, така и върху мед.

Художникът пътува из Германия, Нидерландия и Швейцария, като по време на пътешествията си постоянно се усъвършенства в рисуването, и в обработката на метали. Специално посещава Италия – меката на живописците, и стилът именно на венецианските майстори оказва огромно влияние върху творбите му.

I. 3. 2. Информационна картина на изображението

I. 3. 2. 1. Образът

Какво е по-чисто и по-свято от детето?

Какво е по-невинно и красиво от новия живот?

Образът на дванадетгодишния Иисус изобразява надежда чрез детската душа. Заобиколен от стари и праволинейни учители и мъдреци, Неговото бяло и чисто миловидно лице изпъква на фона на гротескните зловещи лица.

За отпразнуването на Пасха Св. Семейство – Св. Йосиф, Пресвета Дева Мария и Иисус – посещават Йеруалим. Когато си тръгват, те не подозират, че Синът им не е с тях. След тридневно търсене, разтревожените, Св. Йосиф и Св. Дева Мария намират своя Син, който не разбира защо те са толкова притенени, след като знаят, че мястото Му е в храма. Там Той е заобиколен от учени, които го слушат и му задават въпроси. Учени, изумени от Неговия разум и словата Му, но и от това – колко различно е мисленето Му от тяхното.

Какво по-плашещо от новото ЗНАНИЕ?

Творбата е смесица от сблъсъка на две стихии – младостта на месията и грозотата на вкостенелото мислене – силата на природната красота и уродливостта.

В центъра на композицията са ръцете на Иисус, Който изказва своите аргументи, и ръцете на безобразните учители, които показват нервност и обърканост от доводите на Иисус – Детето. Дори един от безобразната тълпа, обградила месията, излага своите вярвания като си позволява да се докосне до пръстите и ръката на Христос, сякаш, за да контролира, завладява и доминира над младата Му душа.

Младият Иисус тъжно спори със заобиколилата го тълпа от арогантни, самоправедни псевдоучени.

Настроението на платното е зловещо. Заобикалящите Христос обсебени от догма персонажи подсилват до неимоверни размери моралното послание на Иисус – ЛЮБОВТА, която е оскърбление за техния „твърд“ авторитет.

Като напълно пренебрегват посланието Му, обкръжаващите Иисус персонажи, са алегория на тези хора, които живеят не по законите на духа, а по буквата на закона.

I. 3. 2. 2. Къде се намира обектът

Платното с лика на Иисус се съхранява в музея „Тисен-Борнемиса“ в Мадрид, Испания.

Художествената галерия се помещава в двореца Виляероса, който е образец на неокласическата архитектура от XVIII в.

Основоположници на музея са немските барони Тисен-Борнемиса – едни от най-сериозните колекционери в света, чието име носи и самият музей. През целия си живот те събират творби на Средновековното изкуство. Следват ги произведения на ренесансовите художници от Италия, Франция и Германия – Дюрер, Караваджо, Пикасо, Рембранд и др.

Колекцията от картини е събирана от семейството в продължение на над половин век, а експертите я определят като една от най-обширните и ценни в света.

I. 3. 2. 3. Послание

Само с един поглед върху творбата позволява да се проникне от посланието на художника. То не само се разбира, но се и усеща непосредствено: всичко различно е „грешно“, всичко ново е „неправилно и зло“.

Смисълът на творбата е за разликите между естествеността на младостта и вкостенелостта на старостта, между контролът и свободата.

Всеобщото разбиране за това, че младите не знаят и не разбират много неща, тук не е неоспорим факт, защото от раждането си ние отваряме съзнанието си и

придобиваме нови знания и умения – всичко зависи от силата на разсъдъка, подкрепен от духа.

Така без значение от възрастта, всеки може да направи разликата между това, което е лошо и вреди, и това, което е добро и правилно.

Светът се нуждае от развитие, нови идеи и ново мислене.

Не бива остарелите модели на мислене и поведение да заглушават свежия чист глас на просветената младост.

Следва да живеем според нашия мироглед, да ковим своя път по истинския, добрия начин, който е присъщ на нашата природа.

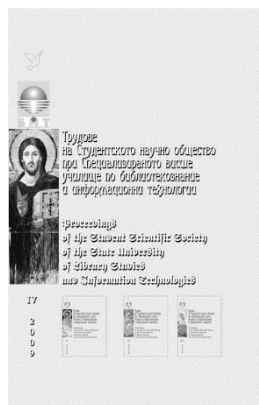
И не бива да вярваме на всичко, само защото така ни е казано, защото човекът е създаден, за да вижда и мисли самостоятелно.

I. 3. 2. 4. Източници

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQr>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

I. 4. Т. IV. [Четвърта] IV Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. С. Василева, С. Бойчева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Техн. ред. Д. Бояджиев ... [и др.] ; Рец. С. Гълъбова ... [и др.]. – 2009. – 648 с. : с ил., табл.

Други техн. ред.: И. Костова, П. Петрова ; Други рец.: М. Младенова, И. Попов, Д. Христов.

I. 4. 1. Ил. 4. Корица на Том IV на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2009) – Образът на Христос Спасителя от църквата „Св. София“ в Истанбул („Христос между император Константин IX Мономах и императрица Зоя“) (VI в.) (византийска мозаечна икона)

I. 4. 2. Информационна картина на изображението

I. 4. 2. 1. Образът

Образът на Христос Спасител е фрагмент от мозайка, датираща от 1261 г.

Над централния вход на църквата „Св. София” е мозаечно изографисан Божият Син, вдигнал десницата Си за благослов, отправен към нас.

В лявата Си ръка Иисус държи разтворен кодекс, съдържащ Божите слова, които Той предава на хората.

Това изображение на Спасителя разкрива най-пълноценно и Неговата Божествена и човешка същност.

Той въплащава в себе си и човешката природа, и небесното, и духовното. Обединени в цялото на Неговата личност, тези ипостаси изкупват греховете на човечеството и откриват пътя към неговото спасение.

Чрез Него се осъществява идеята за обожествяването на човечеството – Христос не само става човек от плът и кръв, но и дава възможност на хората „да се нарекат синове Божии” – висша цел в живота на христианина.

Христос вярва, че Той научил хората в какво да вярват и как да живеят, наследяват вечния живот.

I. 4. 2. 2. Къде се намира обектът

Храмът „Св. София” е построен през VI в. и е посветен на Христос Спасител. Християнската катедрала е издигната преди 1500 години, когато Истанбул се казва Константинопол и е столица на Източната Римска империя Византия.

Строежът на първата „Църква на Св. Премъдрост Божия” се приписва на император Констанций II, наследник и син на Константин Велики. Той довършил започнатото от неговия баща и осветил храма на 15 февруари 360 г.

Наименованието на „Св. София” е с библейски произход и Синът Йе Синът на Св. Божия Премъдрост – Иисус Христос.

Заради размерите си, църквата „Св. София” получава името „Голямата църква” или „Великата църква”. Тя дълго време е християнска катедрала, с огромно влияние в християнския свят, и по-късно – е превърната в музей, а днес – е сред главните джамии на турската столица.

I. 4. 2. 3. Послание

Христос Спасител е връзката на Бог с хората. Той ни учи на смирение, на прошка, на живот, изпълнен с мир и любов, както към ближния, така и към Бога, и ни дава сили в най-трудните моменти.

I. 4. 2. 4. Източници

1. Личността на Иисус Христос. // <<https://bit.ly/40G81fG>>. – 18.02.2023. – 1 с.
2. „Света София” – храмът, надживял три империи. // <<https://bit.ly/41wvtxn>>. – 18.02.2023. – 1 с.

I. 5. Т. V. [Пета] V Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Рец. М. Младенова ... [и др.]. – 2010. – 894 с. : с ил., табл.

Други рец.: Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 60-год. на Държ. библ. инст., днес: Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технолог.

1. 5. 1. Ил. 5. Корица на Том V на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2010) – „Странстващият пастир” (1922) на Борис Георгиев (1888-1962) (платно)

1. 5. 1. 1. За автора: Борис Георгиев

Роден във Варна на 1 ноември 1888 г., с изкуството си Борис Георгиев се превръща в една от световните личности на ХХ в., за които хуманизмът е единственият път към духовното израстване на цивилизацията. Следва живопис в Санкт Петербург и Мюнхен.

Творецът – новатор и живописец, който надраства и разширява тясно националните граници на българското изкуство и през 20-те години на ХХ в., обогатява стилистиката му с ново духовно съдържание и философски възгледи за чистотата на човешкото съществуване. С изложбите си той е получил признанието на критиката в България, Германия, Италия, Индия и Бразилия...

В портретите, които прави на изтъкнатите световни личности на своето време – Рабиндранат Тагор, Алберт Айнщайн, Кардинал Мери дел Ваал, Махатма Ганди, Джавахарлал Неру, принцеса Рачкумари Амрит Каур Сингх, Петър Дънов, Пандит Мохан Малавия – Б. Георгиев, като никои друг художникът, улавя живия израз на лицата им. Той предава върху платно вибрацията на интелектуалната енергия на творческите им натури и с голям талант предава онова проникновено образно състояние на вътрешната хармония на духа, олицетворяващо дълбочината на човешката мъдрост и прозрение.

Той е мечтател, който преминава през живота без никаква практическа цел, пътува от място на място, със своите блянове, радости и скърби, често описван от съвременниците си като чудак, непрокопсан и авантюрист, чиято най-голяма утеха е съзерцанието, връзката с природата и интимната духовна дружба с хората.

1. 5. 2. Информационна картина на изображението

1. 5. 2. 1. Образът

Изобразена е идеята на най-значимия образ на човека – вселенския пастир – носител на мир, любов, хармония и милосърдие между всички живи същества в живота, какъвто поетът, мислителят, любящият и религиозният човек си го представя – Зороастър, Буда, Христос, Мохамед. Всички тези човешки емоции са изписани в кротката му усмивка и очите, отразяващи небесния лазур и в близостта дори на животинския свят до него, сякаш копнеещ за прегръдка.

Символ на вечната надежда на човечеството е огромната дъга, която обгръща всички страдащи същества.

Простотата е в хармонията във всичко създадено от Бог, в радостта от спокойствието и нематериализма, а – в духовното.

I. 5. 2. 2. Къде се намира обектът

Сградата, която е проектирана за гимназия и в нея са учили много от българските художници, е решено, че е изключително ценна и следва да се преустрои за художествен музей. Така през 1988 г. тя става Градска галерия във Варна.

В специална изложбена зала, в постоянната експозиция, са изложени живописни картини, графики и рисунки, дарени на галерията от осиновената дъщеря на художника и негов наследник – Вирджиния Джакомети – Георгиев от Италия.

I. 5. 2. 3. Послание

Човешката душа е Божествена частица от величието на Бога – Твореца на всичко видимо и невидимо във вселената.

От нас зависи как ще изживеем живота си – свободни, с мечти или в простотата на обикновенното, което в никакъв случай не е такова...

I. 5. 2. 4. Източници

1. Борис Георгиев – автобиография. // <<https://bit.ly/3L3xg62>>. – 30.01.2023. – 1 с.
2. Борис Георгиев : Художникът като пътешественик във времето. // <<https://bit.ly/447lXCs>>. – 30.01.2023. – 1 с.
3. Борис Георгиев, художник с мисия. // <<https://bit.ly/3Nh2KVj>>. – 30.01.2023. – 2 с.
4. „Странстващият пастир” – световен шедьовър на Борис Георгиев. // <<https://bit.ly/3AvQnAT>>. – 30.01.2023. – 2 с.

I. 6. Т. VI. [Шеста] VI Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Рец. М. Младенова ... [и др.]. – 2011. – 876 [1-64; 1-208 *СВ. О. ПИС*; 668] с. : с ил., табл.

Други рец.: Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 60-год. на Държ. библиотек. инст., днес: Унив. по библиотекознание и информ. технолог.

1. 6. 1. Ил. 6. Корица на Том VI на „Трудовете на СНО при УниБИТ” – с вложка – Свети отец Паусий Хилендарски. История славяноболгарская ...: Информационен код на българската книжовност и литература:
I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус);
II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия) (София, 2011) – Портретът на Аристотел от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)

I. 6. 1. 1. За автора: Рафаело Санцио

Рафаело Санцио да Урбино е италиански художник и архитект от Флорентинската школа. Той твори през Късния Ренесанс, който обхваща периода от самия край на XV в. до първите години на XVI в. Заедно с Микеланджело и Леонардо да Винчи, той образува традиционната тройка на великите майстори от епохата.

Рафаело получава поръчка от папа Юлий II, за да проектира и изпише стените на три от залите на Ватиканския музей – Станца дела Сигнатура, Станца ди Елеодоро и Станца Залия, т. нар. „Стаи на Рафаело”.

Маестрото създава и проектите на някои други сгради – базиликата „Свети Петър” в Рим и за кратко време става най-известният архитект на своето време, като работи за тесен кръг приближени на папата.

Едни от най-важните папски проекти, възложени му, са тези за гоблени, предназначени за покриване на стените на Сикстинската капела. Нарисувани между 1515-1516 г., те показват сцени от Св. Евангелието и Деянията на Светите апостоли.

Художникът рисува фрески, в които възхвалява човешкото познание, и най-впечатляваща сред тях е „Атинската школа”.

В Рим Рафаело, освен поръчките, които изпълнява за папството, както и голямото количество картини на религиозни теми, създава и портрети. През 1512 г. той рисува „Портрет на папа Юлий II”, считан за шедьовър в портретното изкуство, „Портрет на кардинал Александър Фарнезе” и „Портрет на Лъв X с кардиналите Джулио Медичи и Луиджи Роси”. Едновременно с това той създава и портретите на Балдасаре Кастильоне, Биндо Алтовити, както и своя знаменит Автопортрет.

Рафаело е един от най-прецизните графици в историята на изобразителното изкуство, който използва графиката основно за подготовка на своите композиции.

Творецът умира на 37-ия си рожден ден в Рим.

По негово желание той е погребан в Пантеона в античен саркофаг.

Мраморната статуя на Светата Дева, която е поставена над арката над саркофага, е известна като „Мадоната на скалата”, защото е стъпила върху скала, е поръчана от Рафаело. Тя се счита за чудотворна.

I. 6. 2. Информационна картина на изображението

I. 6. 2. 1. Образът

Във фреската „Атинската школа” Рафаело Санцио изобразява света на древните философи, учени, откриватели – мислителите, чиито идеи са вдъхновение за ренесансовите художници.

Под величествени засводени арки на въображаема антична сграда се виждат всички изключителни философи на Древността, разговаряйки с учениците си. В центъра на впечатляващата композиция са двамата – Платон и ученикът му Аристотел, които, с отправените към небето и земята десници, отразяват най-важното в тяхното

мирозрение. Аристотел държи ръката си надолу, а с другата сочи напред, защото в неговата философия единствената реалност е тази, която можем да видим и изпитаме чрез зрение и докосване. Облечен е в тъмни и ярки променливи тонове, синьо и кафяво – хармония между небесното и земното. За него – „бащата на науката” истината е върховен закон.

Рафаело създава своя шедьовър едва когато е на 25 години, и фреската е остава един от ненадминатите шедьоври на всички времена.

Фреската се превръща в храм на учените, в който са в равна беседа богословите, философите, астрономите, математиците... В нея – сред известните мислители и художници – автърът изобразява и себе си.

Когато е на 17 години, Аристотел е изпратен в Академията на Платон в Атина и остава там почти 20 години – първо като много надарен ученик, а след това – и като учител по собствените си философски възгледи. Според него, когато се родим, умът ни е като „чиста дъска” и идеите, които придобиваме, могат да достигнат до нас само чрез сетивата. Ние не се раждаме, носейки в себе си определени идеи, и поради това нямаме представа за „добро”, „зло”, „справедливост”, „красота” и пр.

В науката Аристотел изучава анатомия, астрономия, география, геология, зоология, метеорология, физика... Във философията той пише за естетика, етика, икономика, метафизика, политика, психология, реторика и теология.

Аристотел е изключително влиятелен философ от Класическия период на философията, останал в историята като първия философ, създал цялостна философска система с безапелационно значение за съвременната научна картина на света.

Като комбинира етика, естетика, политика, метафизика, логика и наука, Аристотел изследва огромен брой философски теми, сред които изпъкват тези за вярата в сетивата, човешките добродетели, щастието, методите за разсъждение, Бог, ораторското майсторство и приятелството...

I. 6. 2. 2. Къде се намира обектът

Апостолическият дворец е официалната резиденция на папата във Ватикана. Той е разположен на север спрямо площада „Свети Петър” и в близост до базиликата „Свети Петър”. Съоръжението представлява комплекс от сгради и включва папските апартаменти, Ватиканските музеи, Ватиканската библиотека и Сикстинската капела. Разполага общо с 1400 стаи с обща площ от 55 000 кв. м, и е една от най-големите сгради в света.

Стаите на Рафаело в двореца са най-емблематичните спирки при обиколката на Ватиканските музеи.

I. 6. 2. 3. Послание

Ние сме божесвени създания. В живота си се срещаме с примери за „доброто”, „красотата” и „справедливостта”. Чрез тях ние се научаваме да разпознаваме техните общи качества и успяваме да изграждаме и усъвършенстваме разбирането си за тях. Те оформят нашия характер: трябва да бъдем добри, смели, щедри, справедливи, скромни и търпеливи – само така бихме могли да достигнем следващото ниво на своето развитие.

I. 6. 2. 4. Източници

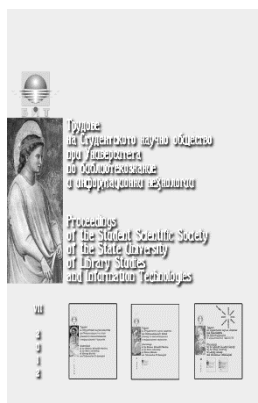
1. Аристотел. Биография и идеи. // <<https://bit.ly/3uDiJ9s>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Стаи на Рафаело. // <<https://bit.ly/3Brx24R>>. – 22.11.2022. – 1 с.

3. Raphael. // <<https://bit.ly/3FjmENA>>. – 22.11.2022. – 2 с.

4. The Story Behind Raphael's Masterpiece 'The School of Athens'. // <<https://bit.ly/2sdBr7k>>. – 22.11.2022. – 2 с.

I. 7. Т. VII. [Седма] VII Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2012. – 762 с. : с ил., табл.

Други рец.: М. Младенова, Ж. Стоянов, Д. Христозов, И. Петева, И. Павлова, Д. Паргов. – Юбилейно изд., посв. на 60-год. на Държ. библ. инст., днес: Унив. по библиотекознание и информ. технолог.

I. 7. 1. Ил. 7. *Корица на Том VII на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2012) – Ангел Господен, предшествващ Св. Дева Мария в „Сватбеното шествие“ (1304) на Джото ди Бондоне (1267-1337) от Капела Скровени в Падуа (фреска, фрагмент)*

I. 7. 1. 1. За автора: Джото ди Бондоне

Смятан за основоположник на Ранното Възраждане, Джото ди Бондоне е и невероятен художник и архитект. Животът му започва през 1277 г. във Веспиняно, Италия, където на 10-годишна възраст чиракува и изучава активно техниките на изобразителното изкуство при местен художник, който забелязва таланта му. След като в селото му се заговаря за момчето, което пресъздава изключително красиво и реалистично животните, за които се грижи, съдбата го орисва с това произведенията му да се пазят и оценяват високо векове наред.

Първите стъпки на Джото в тайните на художествения заная започват в Рим, докато придружава своя учител-художник и където работят заедно по различни проекти, докато не заминават за Азиси, по задача – да изрисуват местната църква в памет на Св. Франциск. Завършва там първите си значими живописни произведения, библейски и евангелистки сцени и мотиви, едва на около двадесет години и това привлича също отново неவிждано внимание към него.

След като жеее известно време в Азиси и създава цикъл от стенописи в още няколко местни църкви, той започва да пътува из други градове на Италия. Това се превръща в успешен модел на неговата работа, тъй като той създава специални работилници в местата, които посещава и работи, и където много млади художници развиват своя талант.

Той е любител на света на Античността и изкуството на Древна Гърция и Древен Рим. Пример за това са фреските в църквите в Азиси, Падуа и Флоренция. Има интерес към изобразяването на човешките емоции чрез моделирането на човешката фигура.

Джото превръща човека в централна фигура на своето изкуство. Основните тонове, използвани в неговите произведения, са наситено синьо и златно – те стават характерни за неговото творчество и го правят разпознаваем.

Друг важен белег на неговия стил са светлосенките и архитектурните елементи, с които сменя златния фон, характерен за традиционния дотогава византийски стил, който превръща в пейзажи, за да постигне повече реализъм.

Едно от най-големите му постижения е титлата *Магнус Магистър* или *Велик майстор*, с която град Флоренция го удостоява и го назначава за градски архитект. Това му дава правото да проектира Флорентинската катедрала „Санта Мария дел Фиоре” и цветната камбанария, с които градът се слави.

Джото остава там до смъртта си през 1337 г.

I. 7. 2. Информационна картина на изображението

I. 7. 2. 1. Образът

Три реда стенописи се спускат отгоре надолу в параклисът „Скровени”. Рисунките са подредени в спирала с последователна история. Започва с родителите на Божията Майка, след това се показва раждането на Дева Мария, нейната сватба, а след това – преминаваме към второто ниво, където е изобразен животът на Христос и Неговите проповеди. След това, в долния ред са показани Страстите – събития в самия край на земния живот на Христос и непосредствено след смъртта Му.

Сватбата е темата в християнското изкуство, изобразяваща брака на Дева Мария и Св. Йосиф. Зад тях стои ангелът Господен – пратеникът на Бог. Той е проведен там, за да стане свидетел на техния свещен съюз, за да освети брака им, и да го издигне на едно възможно най-високо духовно ниво.

I. 7. 2. 2. Къде се намира обектът

Параклисът „Скровени” в Падуа, северна Италия, е дом на големи шедьоври на Джото ди Бондоне. Той е построен от Енрико Скровени и е свързан с двореца, който е принадлежал на управляващото града семейство. В началото бил предназначен за частен паркалис и като погребален паметник за него и съпругата му.

Първото име на параклиса, посветен на Пресвета Дева Мария, е църквата „Св. Мария Милосърдната” и, погледнат отвътре, наподобява голяма катедрала.

През 2021 г. параклисът е обявен за част от световното наследство на ЮНЕСКО и е истинска съкровищница на западното Предренесансово изкуство.

I. 7. 2. 3. Послание

Бракът е свещен съюз – между двама души и две души, които след това се сливат в една.

I. 7. 2. 4. Източници

1. Джото ди Бондоне. // <<https://bit.ly/3Yc8Tsy>>. – 24.11.2022. – 1 с.
2. Giotto : alla scoperta degli affreschi di assisi. // <<https://bit.ly/3Fmos8B>>. – 25.11.2022. – 1 с.

3. Giotto di Bondone: vita, stile, opera. // <<https://bit.ly/3j2vWG3>>. – 24.11.2022. – 2 с.

I. 8. Т. VIII. [Осма] VIII Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Т. Тодорова ; Рец. И. Янкова и др. – 2013. – 672 с. : с ил., табл.

Други рец.: М. Младенова, Ж. Стоянов, Д. Христозов, И. Петева, И. Павлова, Д. Паргов. – Юбилейно изд., посв. на: 250-год. от създаването през 1762 г. от Св. о. Паисий Хилендарски на „История славяноболгарская ...”; 200-год. от смъртта на Св. епископ Софроний Врачански и 60-год. на Ректора на Унив. по библиотекознание и информ. технолог. проф. д.ик.н. С. Денчев.

I. 8. 1. Ил. 8. Корица на Том VIII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2013) – „Мома от Калотинци” (1929-1930) на Владимир Димитров – Майстора (1882-1960) (платно)

I. 8. 1. 1. За автора: Владимир Димитров – Майстора

Майстора е творец, който с картините си успява да достигне до истинността на българския бит и култура, до живота на обикновения българин в годините след Освобождението – с цялата му красота и чистота.

Роден е през 1882 г. в кюстендилското село Фролош, но злощастни събития принуждават семейството му да напусне дома си и да се установи в Кюстендил. След като там забелязват таланта му, го изпращат ученик в Рисувалното училище в София, като негови преподаватели са Иван Мърквичка, Жеко Спиридонов, Петко Клисуров и Антон Митов.

На 11 май през 1903 г. в гимнастическия салон на Педагогическото училище се открива първата му изложба, по инициатива на адвокати и съдии от кюстендилския съд, които са силно впечатлени от таланта му.

Няколко дни по-късно именно на него е поверена и задачата да изработи портрета на Гоце Делчев.

Работи и като учител по краснопис и гимнастика в Държавна търговска гимназия „Димитър Василев” в Свищов, но през 1912 г. се включва в Балканската война като военен художник. В творбите си той се опитва да покаже бита на българските войници на фронта – почиващи, на поход или такива, които се греят на топлината на огъня.

След завръщането си, заминава за САЩ по покана на Джон Крейн, син на сенатора Чарлз Крейн, който е влюбен в творчеството му. Живее няколко години в Америка, изучава изкуството на световноизвестните галерии в Италия, Америка, Англия, Германия, Австрия, Белгия, Полша, СССР, Китай, но носталгията по родината

го връща обратно и през 1924 г., когато открива своя изложба в с. Дивля, където живее и твори.

Художникът се установява за постоянно в с. Шишковци, където негово са кюстендилските поля. Обект на творчеството му са красотата и нежността на българката, изобразена в красива носия с цветни шевици, трудолюбивият и честен българин, който се труди на полето неуморно от изгрев до закат, отношенията между хората – братя, сестри, майки и деца, другари, удивителната българска природа в нейните цветове и багри – разцъфнали вишневи дървета, червени макови градини, златни житни поля, ябълки... Вълнува се от красотата на родната земя и от декоративния стил на народното изкуство. Създава цяла галерия от характерни национални образи на селяни, селянки и девойки, както и на техния труд, народни обичаи и празненства.

С националния си характер неговото изкуство оставя дълбоки следи в родната живопис.

През 1950 г. е награден със званието „Народен художник”.

I. 8. 2. Информационна картина на изображението

I. 8. 2. 1. Образът

„Мома от Калотинци” е най-известната емблема в творчеството на художника. Девойката, позирала на великия художник, е Станка Гьошева от с. Калотници.

Картинала е запечатала младостта за вечни времена и разкрива душевността на българката в нейните най-характерни черти: чистота, човечност, свенливост, целомъдрие – няма нищо по-естествено от това тези качества да се открият в селската мома.

Майстора рисува своите селски мадони с техните големини дълбоки очи, открити чела, изписани вежди, сочни устни и грациозен стан, в пищни български носии, сред ябълкови градини... Те са толкова близки до идеала за човешка хубост...

Художникът не търси постигането на стопроцентова прилика с модела, а влага нещо свое, допълва, видоизменя, задълбочава, въвежда скрито вътрешно напрежение, изискващо особена духовна концентрация.

I. 8. 2. 2. Къде се намира обектът

Националната галерия е най-големият художествен музей в България. Той се намира в София – в бившия царски дворец, който преди това е бил турски конак, като фондът му съдържа над 42 000 произведения на изкуството от България, Европа, Азия, Америка и Африка.

I. 8. 2. 3. Послание

Възхвалата за моминската хубост, възпяването на ведрата и нерушима хармония, на нейната външна и вътрешна красота е доказателство, че по-хубаво и благо от родното няма.

I. 8. 2. 4. Източници

1. Българската Мадона от село Калотинци и още вещи на Майстора подреждат в земенско. // <<https://bit.ly/41TB8xj>>. – 17.02.2023. – 1 с.

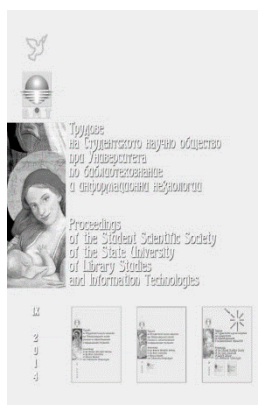
2. Владимир Димитров – Майстора. // <<https://bit.ly/40ALUHL>>. – 17.02.2023. – 1 с.

3. Майстора : Възхвала на моминската хубост. // <<https://bit.ly/41VXAWq>>. – 17.02.2023. – 2 с.

4. Национална галерия. // <<https://bit.ly/3V2BLSY>>. – 17.02.2023. – 3 с.

I. 9. Т. IX. [Девета] IX Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Н. Василев ... [и др.] ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2014. – 136 с. : с ил., табл.

Други ред.: М. Младенова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова, Д. Паргов. – Юбилейно изд., посв. на: 610-год. от кончината на Св. Патриарх Евтимий (1325-1404) ; 60-год. на Ректора на Унив. по библиотекознание и информ. технолог. проф. д.ик.н. С. Денчев.

I. 9. 1. Ил. 9. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)“ (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

I. 9. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадонни, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост“, „вдъхновение“, „пиетет“ – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България“ (1978 г.) и званието „Народен художник“ (1983 г.).

I. 9. 2. Информационна картина на изображението

I. 9. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейство, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

I. 9. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

I. 9. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

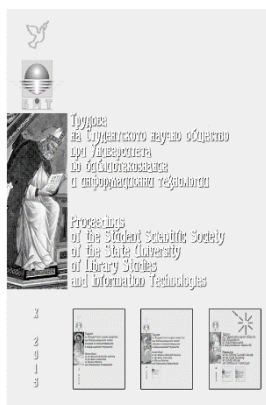
I. 9. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

I. 10. Т. Х. [Десета] X Юбилейна студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Н. Василев ... [и др.] ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2015. – 330 с. : с ил., табл.

Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 1150-год. от Покръстването на българите.

I. 10. 1. Ил. 10. Корица на Том X на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2015) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск“ в Азиси (1317) от Джото ди Бондоне (1267-1337) (фреска)

I. 10. 1. 1. За автора: Джото ди Бондоне

Смятан за основоположник на Ранното Възраждане, Джото ди Бондоне е и невероятен художник и архитект. Животът му започва през 1277 г. във Веспиняно, Италия, където на 10-годишна възраст чиракува и изучава активно техниките на изобразителното изкуство при местен художник, който забелязва таланта му. След като в селото му се заговаря за момчето, което пресъздава изключително красиво и реалистично животните, за които се грижи, съдбата го орисва с това произведенията му да се пазят и оценяват високо векове наред.

Първите стъпки на Джото в тайните на художествения занаят започват в Рим, докато придружава своя учител-художник и където работят заедно по различни проекти, докато не заминават за Азиси, по задача – да изрисуват местната църква в памет на Св. Франциск. Завършва там първите си значими живописни произведения, библейски и евангелистки сцени и мотиви, едва на около двадесет години и това привлича също отново невиджано внимание към него.

След като жеее известно време в Азиси и създава цикъл от стенописи в още няколко местни църкви, той започва да пътува из други градове на Италия. Това се превръща в успешен модел на неговата работа, тъй като той създава специални работилници в местата, които посещава и работи, и където много млади художници развиват своя талант.

Той е любител на света на Античността и изкуството на Древна Гърция и Древен Рим. Пример за това са фреските в църквите в Азиси, Падуа и Флоренция. Има интерес към изобразяването на човешките емоции чрез моделирането на човешката фигура.

Джото превръща човека в централна фигура на своето изкуство. Основните тонове, използвани в неговите произведения, са наситено синьо и златно – те стават характерни за неговото творчество и го правят разпознаваем.

Друг важен белег на неговия стил са светлосенките и архитектурните елементи, с които сменя златния фон, характерен за традиционния дотогава византийски стил, който превръща в пейзажи, за да постигне повече реализъм.

Едно от най-големите му постижения е титлата *Магнус Магистър* или *Велик майстор*, с която град Флоренция го удостоява и го назначава за градски архитект. Това му дава правото да проектира Флорентинската катедрала „Санта Мария дел Фиоре“ и цветната камбанария, с които градът се слави.

Джото остава там до смъртта си през 1337 г.

I. 10. 2. Информационна картина на изображението

I. 10. 2. 1. Образът

Софроний Евсевий Йероним, Свети Йероним или Блаженият Йероним Стридонски (345 – 420 г.) са едно и също духовно лице, изобразено на фреката „Сводът на докторите” в матерната църква в Азиси.

Той е един от четиримата отци, седнал пред катедра, готов да диктува Божиите слова. Неговият образ често се изобразява наведен над книга.

Смята се, че е роден около 347 г. в град Стридон, откъдето идва и неговото име. Градът се намира на границата на Панония и Далмация – днешна Словения.

Той е монах, християнски писател, светец, оратор, философ. И най-важното – преводач и тълковател на Св Писание.

По поръка на папа Дамас I Св. Йероним превежда Библията на латински език, като я нарича Вулгата (Vulgata).

Впечатлен от нейната мъдрост, той я разпространява сред своите приближени и последователи като води беседи и проповядва вярата в моществото.

Пътят му приключва през 420 г. във Витлеем, в манастира, който той самият основава, „в това най-хубаво място на света”, както го наричал самият той.

I. 10. 2. 2. Къде се намира обектът

Фреската е част от вътрешността на базиликата „Свети Франциск от Асизи”. Тя е католическа църква в град Асизи, Централна Италия, главната църква на Францисканския орден и един от основните центрове на поклонничество в Италия.

В нея е погребан и основателят на ордена Св. Франциск.

Строителството на храма започва през 1228 г.

През 2000 г. базиликата е включена в списъка на ЮНЕСКО за световно наследство.

I. 10. 2. 3. Послание

Основното послание, което носи фреската и мястото, на което тя е изобразена е предаването на вярата и нейната сила.

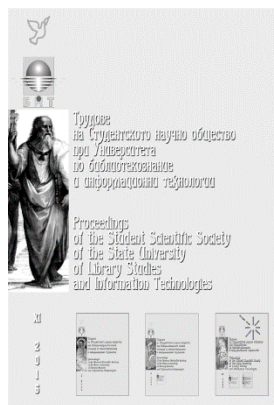
Тя насърчава вярата в Бога, в силата на божественото, във воденето на обикновен, скромнен живот и разпространяването на доброто.

I. 10. 2. 4. Източници

1. Блажени Йероним Стридонски. // <<https://bit.ly/3uIYo2B>>. – 06.09.2022. – 1 с.
2. Basilica Papale di San Francesco d'Assisi. // <<https://bit.ly/3uPz2QB>>. – 06.09.2022. – 1 с.
3. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 06.09.2022. – 1 с.

I. 11. Т. XI. [Единайста] XI Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2016. – 618 с. : с ил., табл., сх.

Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 1150-год. от Покръстването на българите.

I. 11. 1. Ил. 11. Корица на Том XI на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2016) –Портретът на Платон от „Атинската школа“ (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)

I. 11. 1. 1. За автора: Рафаело Санцио

Рафаело Санцио да Урбино (1483 -1520) е италиански художник и архитект от Флорентинската школа. Той твори през Късния Ренесанс, който обхваща периода от самия край на XV в. до първите години на XVI в. Заедно с Микеланджело и Леонардо да Винчи, той образува традиционната тройка на великите майстори от епохата.

Рафаело получава поръчка от папа Юлий II, за да проектира и изпише стените на три от залите на Ватиканския музей – Станца дела Сигнатура, Станца ди Елеодоро и Станца Залия, т. нар. „Стаи на Рафаело“.

Маестрото създава и проектите на някои други сгради – базиликата „Свети Петър“ в Рим и за кратко време става най-известният архитект на своето време, като работи за тесен кръг приближени на папата.

Едни от най-важните папски проекти, възложени му, са тези за гоблени, предназначени за покриване на стените на Сикстинската капела. Нарисувани между 1515-1516 г., те показват сцени от Св. Евангелието и Деянията на Светите апостоли.

Художникът рисува фрески, в които възхвалява човешкото познание, и най-впечатляваща сред тях е „Атинската школа“.

В Рим Рафаело, освен поръчките, които изпълнява за папството, както и голямото количество картини на религиозни теми, създава и портрети. През 1512 г. той рисува „Портрет на папа Юлий II“, считан за шедьовър в портретното изкуство, „Портрет на кардинал Александър Фарнезе“ и „Портрет на Лъв X с кардиналите Джулио Медичи и Луиджи Роси“. Едновременно с това той създава и портретите на Балдасаре Кастильоне, Биндо Алтовити, както и своя знаменит Автопортрет.

Рафаело е един от най-прецизните графици в историята на изобразителното изкуство, който използва графиката основно за подготовка на своите композиции.

Творецът умира на 37-ия си рожден ден в Рим.

По негово желание той е погребан в Пантеона в античен саркофаг.

Мраморната статуя на Светата Дева, която е поставена над арката над саркофага, е известна като „Мадоната на скалата“, защото е стъпила върху скала, е поръчана от Рафаело. Тя се счита за чудотворна.

I. 11. 2. Информационна картина на изображението

I. 11. 2. 1. Образът

В центъра на фреската стои Плаон, който държи своята книга, наречена Тимей. Той сочи с дясната сиръка нагоре, към света на идеите, чието отражение е материалният свят.

Заедно с образа до Аристотел, Платон е по-голям от другите фигури. Различията между тях имат огромни последици за историята на философията. Те поставят началото на два начина на практикуване на философия. Този на Аристотел е насочен към по-практичното и аналитичното, докато този на Платон – към по-рационалното и умозрителното.

Посредством своята *Теория за Формите* Платон смята, че представата ни за идеалните форми е вродена, без дори да си даваме сметка за това.

Според него хората са съставени от две части: тяло и душа.

Тялото има сетива, чрез които се възприема материалният свят.

Душата притежава разум, чрез който възприемаме света на идеите.

Платон прави извода, че душата ни, която е безсмъртна и вечна, трябва да е обитавала света на идеите преди нашето раждане и копнее да се върне в него след смъртта ни.

Следователно, когато в материалният свят с помощта на сетивата си видим някакви варианти на идеите, ние ги разпознаваме в резултат на нещо като припомняне.

Платон посочва, че, според неговата философия, променящият се свят, който виждаме около нас, е само сянка на една по-висша, по-истинска реалност, която е вечна и непроменлива.

За Платон тази извънземна реалност е върховната реалност и седалището на цялата истина, красота, справедливост и мъдрост.

I. 11. 2. 2. Къде се намира обектът

Апостолическият дворец е официалната резиденция на папата във Ватикана. Той е разположен на север спрямо площада „Свети Петър” и в близост до базиликата „Свети Петър”. Съоръжението представлява комплекс от сгради и включва папските апартаменти, Ватиканските музеи, Ватиканската библиотека и Сикстинската капела. Разполага общо с 1400 стаи с обща площ от 55 000 кв. м, и е една от най-големите сгради в света.

Стаите на Рафаело в двореца са най-емблематичните спирки при обиколката на Ватиканските музеи.

I. 11. 2. 3. Послание

Не бива да се влияем от материалното, а от духовното, от по-възвишеното, от това, което усещаме и което ни направлява от недрата на нашето съществуване – разумът.

Следва да виждаме красотата във всичко и да живеем в хармония със себе си и с външния свят и природата.

I. 11. 2. 4. Източници

1. Атинската школа. // <<https://bit.ly/3VNHFJX>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Платон. // <<https://bit.ly/3YhhIBi>>. – 22.11.2022. – 1 с.
3. The Philosophy Behind Raphael’s “School Of Athens”. // <<https://bit.ly/3uLHPmk>>. – 22.11.2022. – 1 с.

I. 12. Т. XII. [Дванайста] XII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Науч. ред. К. Александрова и др. ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2017. – 522 с. : с ил., табл., сх.

Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христозов, И. Петева, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 1150-год. от Покръстването на българите.

I. 12. 1. Ил. 12. *Корица на Том XII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2017) – Портретът на Питагор от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)*

I. 12. 1. 1. За автора: Рафаело Санцио

Рафаело Санцио да Урбино (1483 -1520) е италиански художник и архитект от Флорентинската школа. Той твори през Късния Ренесанс, който обхваща периода от самия край на XV в. до първите години на XVI в. Заедно с Микеланджело и Леонардо да Винчи, той образува традиционната тройка на великите майстори от епохата.

Рафаело получава поръчка от папа Юлий II, за да проектира и изпише стените на три от залите на Ватиканския музей – Станца дела Сигнатура, Станца ди Елеодоро и Станца Залия, т. нар. „Стаи на Рафаело”.

Маестрото създава и проектите на някои други сгради – базиликата „Свети Петър” в Рим и за кратко време става най-известният архитект на своето време, като работи за тесен кръг приближени на папата.

Едни от най-важните папски проекти, възложени му, са тези за гоблени, предназначени за покриване на стените на Сикстинската капела. Нарисувани между 1515-1516 г., те показват сцени от Св. Евангелието и Деянията на Светите апостоли.

Художникът рисува фрески, в които възхвалява човешкото познание, и най-впечатляваща сред тях е „Атинската школа”.

В Рим Рафаело, освен поръчките, които изпълнява за папството, както и голямото количество картини на религиозни теми, създава и портрети. През 1512 г. той рисува „Портрет на папа Юлий II”, считан за шедьовър в портретното изкуство, „Портрет на кардинал Александър Фарнезе” и „Портрет на Лъв X с кардиналите Джулио Медичи и Луиджи Роси”. Едновременно с това той създава и портретите на Балдасаре Кастильоне, Биндо Алтовити, както и своя знаменит Автопортрет.

Рафаело е един от най-прецизните графици в историята на изобразителното изкуство, който използва графиката основно за подготовка на своите композиции.

Творецът умира на 37-ия си рожден ден в Рим.

По негово желание той е погребан в Пантеона в античен саркофаг.

Мраморната статуя на Светата Дева, която е поставена над арката над саркофага, е известна като „Мадоната на скалата”, защото е стъпила върху скала, е поръчана от Рафаело. Тя се счита за чудотворна.

I. 12. 2. Информационна картина на изображението

I. 12. 2. 1. Образът

Питагор вярва, че светът, включително движението на планетите и звездите, работи според математически закони. Тези закони са свързани с идеите за музикална и космическа хармония и по този начин, за християните, които са го интерпретирали през Ренесанса, с Бог.

Питагор проповядва твърдението, че всяка от планетите издава звук, докато се движи, въз основа на разстоянието ѝ от Земята.

Заедно движението на всички планети образува съвършена хармония – „хармонията на сферите”.

На плочата в ръцете му във фреската са вписани тези математически формули, които той използва за изчисляване на хармоничните пропорции на душата.

Питагор въвежда идеята за безсмъртието на душата. Той вярва, че човешките души се прераждат в други хора или животни след смъртта – те са безсмъртни.

Философът – математик успява да прокламира нов, по-оптимистичен възглед за съдбата на душата след смъртта и да създаде начин на живот, привлекателен със своята строгост и дисциплина, религиозни ритуали и диети като привлича към него множество предани последователи.

I. 12. 2. 2. Къде се намира обектът

Апостолическият дворец е официалната резиденция на папата във Ватикана. Той е разположен на север спрямо площада „Свети Петър” и в близост до базиликата „Свети Петър”. Съоръжението представлява комплекс от сгради и включва папските апартаменти, Ватиканските музеи, Ватиканската библиотека и Сикстинската капела. Разполага общо с 1400 стаи с обща площ от 55 000 кв. м, и е една от най-големите сгради в света.

Стаите на Рафаело в двореца са най-емблематичните спирки при обиколката на Ватиканските музеи.

I. 12. 2. 3. Послание

Живот след смъртта – никой не може да каже дали със сигурност има, защото никой още не се е върнал от отвъдната страна.

Но ако има такъв живот, какво по-хубаво от това да се изправиш пред Господ или „Везните на Озирис” чист и достоен пред себе си и пред другите, за да се преродиш...

Божествена сила в света има със сигурност – всичко зависи от това, кой как я интерпретира и в какво вярва.

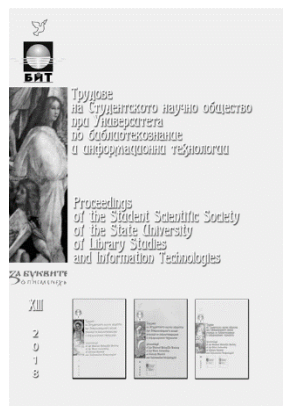
I. 12. 2. 4. Източници

1. Питагор. Биография и идеи. // <<https://www.novavizia.com/pitagor/>>. – 22.11.2022. – 1 с.

2. Pythagoras. // <<https://stanford.io/2L91fgc>>. – 22.11.2022. – 1 с.

3. Raphael, School of Athens. // <<https://bit.ly/3FgoSgJ>>. – 22.11.2022. – 2 с.

I. 13. Т. XIII. [Тринайста] XIII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2018. – 750 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: И. Янкова, Ж. Стоянов, Д. Христозов, И. Павлова.

I. 13. 1. *Ил. 13. Корица на Том XIII на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2018) – Портретът на Хипатия Александрийска от „Атинската школа“ (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)*

I. 13. 1. 1. За автора: Рафаело Санцио

Рафаело Санцио да Урбино (1483-1520) е италиански художник и архитект от Флорентинската школа. Той твори през Късния Ренесанс, който обхваща периода от самия край на XV в. до първите години на XVI в. Заедно с Микеланджело и Леонардо да Винчи, той образува традиционната тройка на великите майстори от епохата.

Рафаело получава поръчка от папа Юлий II, за да проектира и изпише стените на три от залите на Ватиканския музей – Станца дела Сигнатура, Станца ди Елеодоро и Станца Залия, т. нар. „Стаи на Рафаело“.

Маестрото създава и проектите на някои други сгради – базиликата „Свети Петър“ в Рим и за кратко време става най-известният архитект на своето време, като работи за тесен кръг приближени на папата.

Едни от най-важните папски проекти, възложени му, са тези за гоблени, предназначени за покриване на стените на Сикстинската капела. Нарисувани между 1515-1516 г., те показват сцени от Св. Евангелието и Деянията на Светите апостоли.

Художникът рисува фрески, в които възхвалява човешкото познание, и най-впечатляваща сред тях е „Атинската школа“.

В Рим Рафаело, освен поръчките, които изпълнява за папството, както и голямото количество картини на религиозни теми, създава и портрети. През 1512 г. той рисува „Портрет на папа Юлий II“, считан за шедьовър в портретното изкуство, „Портрет на кардинал Александър Фарнезе“ и „Портрет на Лъв X с кардиналите Джулио Медичи и Луиджи Роси“. Едновременно с това той създава и портретите на Балдасаре Кастильоне, Биндо Алтовити, както и своя знаменит Автопортрет.

Рафаело е един от най-прецизните графици в историята на изобразителното изкуство, който използва графиката основно за подготовка на своите композиции.

Творецът умира на 37-ия си рожден ден в Рим.

По негово желание той е погребан в Пантеона в античен саркофаг.

Мраморната статуя на Светата Дева, която е поставена над арката над саркофага, е известна като „Мадоната на скалата”, защото е стъпила върху скала, е поръчана от Рафаело. Тя се счита за чудотворна.

I. 13. 2. Информационна картина на изображението

I. 13. 2. 1. Образът

Хипатия е родена в Александрия, Елинистичен Египет през 370 г. сл. н.е. Смятана е за първата жена с големи заслуги към физиката, математиката, философията и астрономията, за което има надеждни документирани сведения. Преподава в Александрия и е дъщеря на последния управител на Александрийската библиотека, Теон Александрийски.

Освен умна, тя била красива, амбициозна, смела и решителна. Не се задоволявала със знанието, което идва чрез математическите науки, затова се посветила на другите философски науки, като продължила да търси истинското разбиране за природата и устройството на вселената. Според нея „астрономията сама по себе си е наука с високо достойнство, но може би следва да служи като очакване на нещо по-висше, като подходящо средство за неизразимото богословие, тъй като благословените небесни тела – макар и материални, са проява на висша философия – на разума в мирозданието”.

Хипатия започнала да изучава Платон, Аристотел и други значими философи. Хората ѝ се възхищавали. Дори мъжете, които би трябвало да я презират заради върховенството ѝ между философите, се прекланяли пред впечатляващите ѝ постижения, речи и безстрашие, защото проповядвала това, в което вярва.

Друга дързост, проявявана от Хипатия, е публичното преподаване. За всеки, който искал да я слуша, тя убедително разказвала своите възгледи за учението на Платон и връзката между математиката, порядъка и Божественото.

I. 13. 2. 2. Къде се намира обектът

Апостолическият дворец е официалната резиденция на папата във Ватикана. Той е разположен на север спрямо площада „Свети Петър” и в близост до базиликата „Свети Петър”. Съоръжението представлява комплекс от сгради и включва папските апартаменти, Ватиканските музеи, Ватиканската библиотека и Сикстинската капела. Разполага общо с 1400 стаи с обща площ от 55 000 кв. м, и е една от най-големите сгради в света.

Стаите на Рафаело в двореца са най-емблематичните спирки при обиколката на Ватиканските музеи.

I. 13. 2. 3. Послание

Ако е преподавана правилно, философията съдейства за осмисляне на човешките прояви в непосредствена връзка с Божественото, с космическите пулсации, възприемани от ума, който, когато е просветлен, винаги е отворен за нови идеи и поставя под съмнение добитото предходно знание. Това е универсален постулат, и той касае философите и тогава, когато учителят е жена, равна по интелект на мъжете, и дори – превъзхождаща ги...

I. 13. 2. 4. Източници

1. Hypatia of Alexandria. // <<https://bit.ly/3PgkmU2>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Hypatia. // <<https://bit.ly/3FepN14>>. – 22.11.2022. – 2 с.
3. The Beautiful Lady in the Middle -Hypatia of Alexandria. // <<https://bit.ly/3iSXZI2>>. – 22.11.2022. – 2 с.

I. 14. Т. XIV. [Четиринайста] XIV Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2019. – 1124 с. : с ил., табл., сх.

Други рец.: И. Янкова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Павлова, Х. Богова.

I. 14. 1. Ил. 14. Корица на Том XIV на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2019) – „Рождество Христово“ (1304-1306) на Джото ди Бондоне (1267-1337) от Капела Скровени в Падуа (фреска, фрагмент)

I. 14. 1. 1. За автора: Джото ди Бондоне

Смятан за основоположник на Ранното Възраждане, Джото ди Бондоне е и невероятен художник и архитект. Животът му започва през 1277 г. във Веспиняно, Италия, където на 10-годишна възраст чиракува и изучава активно техниките на изобразителното изкуство при местен художник, който забелязва таланта му. След като в селото му се заговаря за момчето, което пресъздава изключително красиво и реалистично животните, за които се грижи, съдбата го орисва с това произведение му да се пазят и оценяват високо векове наред.

Първите стъпки на Джото в тайните на художествения занаят започват в Рим, докато придружава своя учител – художник и където работят заедно по различни проекти, докато не заминават за Азиси, по задача – да изрисуват местната църква в памет на Св. Франциск. Завършва там първите си значими живописни произведения, библейски и евангелистки сцени и мотиви, едва на около двадесет години и това привлича също отново неவிждано внимание към него.

След като жеее известно време в Азиси и създава цикъл от стенописи в още няколко местни църкви, той започва да пътува из други градове на Италия. Това се превръща в успешен модел на неговата работа, тъй като той създава специални работилници в местата, които посещава и работи, и където много млади художници развиват своя талант.

Той е любител на света на Античността и изкуството на Древна Гърция и Древен Рим. Пример за това са фреските в църквите в Азиси, Падуа и Флоренция. Има интерес към изобразяването на човешките емоции чрез моделирането на човешката фигура.

Джото превръща човека в централна фигура на своето изкуство. Основните тонове, използвани в неговите произведения, са наситено синьо и златно – те стават характерни за неговото творчество и го правят разпознаваем.

Друг важен белег на неговия стил са светлосенките и архитектурните елементи, с които сменя златния фон, характерен за традиционния дотогава византийски стил, който превръща в пейзажи, за да постигне повече реализъм.

Едно от най-големите му постижения е титлата *Магнус Магистър* или *Велик майстор*, с която град Флоренция го удостоява и го назначава за градски архитект. Това му дава правото да проектира Флорентинската катедрала „Санта Мария дел Фиоре” и цветната камбанария, с които градът се слави.

Джото остава там до смъртта си през 1337 г.

I. 14. 2. Информационна картина на изображението

I. 14. 2. 1. Образът

Цикълът с историите за детството на Христос изобразява момента, в който акушерката Саломе предава новородения Исус на Майка Му – Пресвета Богородица.

Те са свързани от плът и кръв, гледат се в очите.

В погледа на Дева Мария Мария има и радост, но и скрита тъга – защото сякаш тя знае предначертаното свише, че един ден ще загуби своя Божествен син.

Червеното було – в бордо, върху което лежи Мария с Младенеца, е важна част от доктрината на християнската религия – червеният цвят символизира както победата над смъртта, така и бъдещите страдания на Христос, но и конотацията на Преподобната Дева Мария Царица.

I. 14. 2. 2. Къде се намира обектът

Параклисът „Скровени” в Падуа, северна Италия, е дом на големи педьоври на Джото ди Бондоне. Той е построен от Енрико Скровени и е свързан с двореца, който е принадлежал на семейството. В началото бил предназначен за частен параклис и като погребален паметник за него и съпругата му.

Първото име на параклиса, посветен на Дева Мария, е църквата „Св. Мария Милосърдната” и погледнат отвътре прилича на голяма катедрала.

През 2021 г. параклисът е обявен за част от световното наследство на ЮНЕСКО и е истинска съкровищница на западното изкуство.

I. 14. 2. 3. Послание

Всички знаем поговорката „Да имаш, но майка да не си”...

Защото, за да знаеш, че един ден детето ти ще страда, че ще загине – без да имаш възможност – как да му помогнеш, е болка, която не може да заличи радостта от това, че си създал живот и си му придал смисъл.

Творбата е синтез и алегория на възможно най-висшите прояви на майчините чувства.

I. 14. 2. 4. Източници

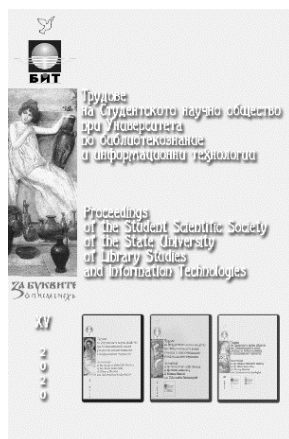
1. Revolutionary Giotto : The Nativity Scene Inside Padua's Scrovegni Chapel. // <<https://bit.ly/3hhgqWE>>. – 25.11.2022. – 1 с.

2. Nativity (Birth of Jesus). // <<https://bit.ly/3FtqGCS>>. – 25.11.2022. – 1 с.

3. Фреска „Рождество Христово”. // <<https://bit.ly/3PsB8iH>>. – 25.11.2022. – 2 с.

I. 15. Т. XV. [Петнайста] XV Юбилейна Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2020. – 1062 с. : с ил., табл., сх.

Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христозов, И. Павлова, Т. Тренчева, Х. Богова.

I. 15. 1. *Ил. 15. Корица на Том XV на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2020) – „Гръцко момиче продава вази” (1901) на В. А. Суренянц (1860-1921) (платно)*

I. 15. 1. 1. За автора: В. А. Суренянц

Вардгес Акопович Суренянц е арменец по произход, който е роден в Ахалцихе, на територията на съвременна Грузия на 27 февруари 1860 г. Баща му Акоб е бил свещеник и е преподавал религиозна история.

Вардгес Суренянц учи в Лазаревския институт за източни езици, като по-късно е изпратен в архитектурния факултет на Московското училище за живопис, скулптура и архитектура – 1875 г.

Три години по-късно той постъпва в архитектурния факултет на Мюнхенската академия по изкуствата, а година по-късно – се прехвърля във факултета по живопис, посвещавайки се изцяло на изобразителното изкуство. Интересува се и от карикатури и скици на исторически теми.

В своите изображения на пейзажи и исторически събития В. Суренянц е класифициран в история на изкуството като художник – реалист, който играе важна роля за възраждането на арменското минало чрез изкуството.

Творецът работи във всички жанрове на изобразителното изкуство – от живопис и илюстрации на различни сцени и архитектурен дизайн.

Той каза, че „художниците трябва да рисуват такъв живот, какъвто виждат очите им”.

Именно този – дълбоко психологичен – стил е доминиращ за творчеството на В. Суренянц.

Художникът пресъздава живописно историческата действителност на родната си Армения, но и съхранява образа на своето отечество за световната история и за историята на световното изкуство.

През 1901 г. В. Суренянц прави лична изложба на своите творби в Баку, която става единствената му изложба през целия му живот.

След това художникът се премества в Санкт Петербург, където работи като декоратор до 1915 г.

Известен е и с това, че той фотографира бъдещите си картини с цел най-голяма точност. фотографията служи на Суренианц като средство за създаване на научно убедителен образ на историческата идентичност на Армения.

През 1917 г. той се премества в Ялта, където рисува скици на арменски църкви.

В. Суренянц умира на 6 април 1921 г. и е погребан в двора на катедралата, в чиято декорация участва активно.

I. 15. 2. Информационна картина на изображението

I. 15. 2. 1. Образът

Живописното платно „Гръцко момиче продава вази” на Вардгес Суренянц е част от цикъла негови творби, създадени по време на обучението му в Европа.

Шедьовърът на историческата живопис разкрива на пръв поглед битова сцена, но тя е напълнена с духовния свят на изобразяваната персона – младо момиче, потънало в дълбок размисъл, което продава създадените от него вази – сами по себе си представляващи произведения на изкуството.

I. 15. 2. 2. Къде се намира обектът

Творбата е притежание на частна колекция...

I. 15. 2. 3. Послание

Картината носи аромата на съдбата на твореца, потънал в своя свят, от глъбините на който идват създадаваните от него шедьоври...

Този свят е паралелен на външната обективна действителност, в която художникът, създаващ изящни образци на своето изкуство, е принципино чужд на ефемерната действителност на битовистичното съзнание.

Еманията на културно-ценностното – философско-естетическото – съзнание, творбата показва абсолютната самотност на твореца, раждащ красота, в потребителския свят, в който всичко може да има някаква цена и да се продава...

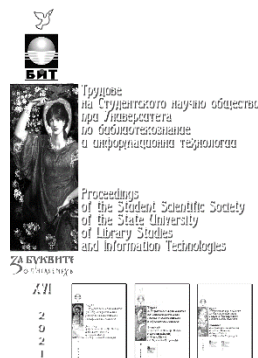
Макар и в картината да е изобразено гръцко момиче, образът носи в чертите на лицето си типичния универсален меланхолизъм на народната арменска душа, но и на всеки национален етнос, който е не в центъра на определящите посоки на развитие на човечеството, но точно този меланхолизъм е изворът на уникални творби, които са вечни и без аналог.

I. 15. 2. 4. Източници

1. Вардгес Суренянц – талантливый живописец своей эпохи. // <<https://bit.ly/3HfvLRh>>. – 11.02.2023. – 1 с.

I. 16. Т. XVI. [Шеснайста] XVI Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2021. – 1320 с. : с ил., табл., сх.

Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христозов, И. Павлова, Т. Тренчева, Х. Богова.

I. 16. 1. Ил. 16. Корица на Том XVI на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2021) – „Мадона Фиамета (Мария Аквинска)” (1878) на Данте Габриел Росети (1828-1882) (платно)

I. 16. 1. 1. За автора: Данте Габриел Росети

Данте Габриел Росети е роден 12 май 1828 г. в Лондон в семейство на италиански политически изгнаник, поет и учен. Започва да учи в Кралския колеж в Лондон, след което е приет в Кралската академия по изкуствата. Той е поет, илюстратор, художник, живописец и преводач и един от основателите на Братството на Прерафаелитите, които се обединяват около средновековната естетика и пропагандират идеята за сливане в едно на всички видове изкуства.

Изкуството на Росети е характерно със своята чувственост и внимание към Средновековието. Жени се за поетесата Елизабет Сидал. Макар и за кратко, този брак е оказал огромно влияние върху живота и творчеството на поета. Елизабет била негова ученичка, модел и любима.

I. 16. 2. Информационна картина на изображението

I. 16. 2. 1. Образът

Картината е половината от една от „двойните творби” (диптих) на Росети, придружаваща неговите „Балади и сонети”. Мари Спартали Стилман става муза на Данте Габриел Росети и в образа на Мадона Фиамета (Пламъче) позира за прочутата му картина, озаглавена именно „Видението на Фиамета”, в която той изобразява Мария Аквинска – любимата на Бокачо, загинала по време на чумата във Флоренция.

Червените тонове доминират в платното. Клони на цъфнали ябълкови дървета обграждат младата жена. Вълшебна птица е разперила криле над главата ѝ – алегория на Св. Дух.

Изобразената природа е естествената рамка на образа на Фиамета, която, благодарение прокрадващите се зад нея лъчи на слънцето, има излъчването на богиня.

Но истинският герой на картината е погледът на жената.

Вглеждайки се по-отблизо обаче, забелязваме, че тя гледа надалеч, очите ѝ са ясни и замислени...

I. 16. 2. 2. Къде се намира обектът

Картиата се намира в колекцията на лорд Андрю Лойд Уебър – музикант, художник и част от кръга на Прерафаелитите, която излага в Кралска академия по изкуствата, Лондон, Великобритания.

I. 16. 2. 3. Послание

Неугасващата любов е посланието на шедьовъра.

Очите на Фиамета са прозорецът на честността. Неизказани, се усещат силните чувства на всяка истински обичаща жена.

I. 16. 2. 4. Източници

1. Данте Габриел Росети. // <<https://bit.ly/3oJ8u3N>>. – 17.04.2023. – 1 с.
2. Dante Gabriel Rossetti. // <<https://bit.ly/3LaJPMV>>. – 17.04.2023. – 2 с.
3. Fiammetta, una musa dalle mille identità. // <<https://bit.ly/40OxdRC>>. – 17.04.2023. – 3 с.
4. The andrew lloyd webber art collection of pre raphaelite and other masters. // <<https://shutr.bz/3LzwejS>>. – 17.04.2023. – 3 с.

I. 17. Т. XVII [Седемнайста] XVII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Науч. ред. К. Александрова и др. ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2022. – 686 с. : с 63 ил., 2 табл., 11 гр., 2 сх.

I. 17. 1. Ил. 17. Корица на Том XVII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2022) – Пресвета Богородица Умиление (2021) (съвременна икона)

I. 17. 2. Информационна картина на изображението

I. 17. 2. 1. Образът

Уникалната чудотворна икона на Пресвета Богородица се нарича „Елеуса” – „Умиление” – милваща.

На тази икона Младенецът е изобразен, седнал на коленете на Божията майка, прилепил буза до нейната. Главите им се докосват.

С лице и ръце Младенецът Иисус е устремен към майка си, а тя – с цялото си същество е обърната към Него. Тяхната любов е безгранична.

Образите са ликове на безкрайната любов между Твореца и Неговото творение, но и – любовта на Създателя към хората.

Пресвета Богородица е покровителка на дома, семейството, децата. Тя е символ на майчинството и близостта с детето.

Образът на Богородица олицетворява състрадание и съчувствие. Той разкрива любовта във всичките ѝ проявления.

Пред този тип изображения се молим за близките и любимите хора, за зачеване, за здраве на децата, за запазване на семейството, за укрепване на дома. Иконата се свързва с молитви за съхраняване на душевната чистота и мир.

I. 17. 2. 2. Къде се намира обектът

Най-ранно такова изображение е запазено от 650 г. – в една фреска в базиликата „Санта Мария Антиква” в Рим, което е дело на византийски майстор.

I. 17. 2. 3. Послание

Една от най-силните връзки, съществували някога, е тази между майката и детето ѝ. Тя показва, че свързаността между техните души е плод на любов и чистота, които са неразрушими и вечни.

I. 17. 2. 4. Източници

1. Коя икона на Богородица за какво помага?. // < <https://bit.ly/3H8XSS3>>. – 17.01.2023. – 1 с.

I. 18. Т. XVIII. [Осемнайста] XVIII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Науч. ред. К. Александрова и др. ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2023. – 730 с. : с 108 ил., 5 табл., 3, сх.

I. 18. 1. Ил. 18. Корица – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-наметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)

I. 18. 1. 1. За автора: Иван Мърквичка

През 1881 г. в България пристига художник с чешки корени, за да превърне страната ни в своя втора родина.

Иван Мърквичка или Ян Вацлав Мърквичка (1856-1938) е поканен от правителството на Източна Румелия, за да преподава рисуване в Пловдивската мъжка гимназия „Св. Св. Кирил и Методий”. Художник, педагог и обществен деец, той се

сближава с видните български общественици и интелектуалци Иван Вазов, Петко Р. Славейков, Петко Каравелов, Константин Величков, с които обединява усилия в общи каузи за културното изграждане на България.

През 1889 г. Иван Мърквичка се премества в София, където преподава рисуване в Първа софийска мъжка гимназия и развива ярка обществена и художествена дейност.

Преди да се премести в България, Иван Мърквичка завършва Мюнхенската художествена академия, а преди това – Академията на изобразителните изкуства в Прага.

Вдъхновява се от природата на България и се влюбва в нейните традиции, носи и гостоприемството на българите.

Благодарение на него, 14 млади български художници се включват в създаването на стенописите на катедралата „Св. Александър Невски“ през 1912 година. Самият той също дава своя принос като изрисува „Изкушението на Христос на планината“ и „Христос между книжниците и фарисеите в храма“.

I. 18. 2. Информационна картина на изображението

I. 18. 2. 1. Образът

Северният иконостас на катедралата „Св. Александър Невски“ със своите големи и малки икони, посветен на нашите българославянски просветители Св. Методий и Св. Константин – Кирил Философ, е дело на проф. Иван Мърквичка. В големите икони авторът е вложил голям финес и богата изобразителност в ликовете на персонажите.

Св. Кирил е роден 827 г. в Солун, Византия. Завършил образованието си с прозвището Философ в знаменитата Магнаурска школа, той бил назначен за патриаршески библиотекар и преподавател по философия в школата.

Заедно със своя брат Методий, Св. Константин – Кирил Философ съставя славянската азбука – глаголицата и разпространяват Православието. През 868 г. лично папа Адриан II благославя преводите им, направени на Св. Писание.

Св. Константин – Кирил Философ изоставя славата, дома и богатството още от най-млади години. Той отбягва житейските наслади. Прекарва времето си в пеене на псалми и славословия, в духовно учение, като следва само оня път, по който се възлиза на небесата.

I. 18. 2. 2. Къде се намира обектът

През 1880 г. било решено храм-паметникът „Св. Александър Невски“ да се въздигне в София – новата столица на българите, в знак на признателност на българския народ към царя – Освободител Александър II по подобие на Исаакиевския събор в Санкт Петербург, в който на Възкресната литургия през 1877 г. се обявява Царския манифест за предстоящата война на Руската империя с Османската империя за освобождаване на поробените славяни.

Патриаршеската катедрала е най-големият православен храм на Балканския полуостров. Проектиран е и е изграден в периода 1882-1912 г. и през 1955 г. е обявен за паметник на културата с национално значение. Катедралата е разположена на едноименния площад в столицата.

I. 18. 2. 3. Послание

В съвремения живот много от нас забравят своята история и пренебрегват силата на религията, омаловажават вярата.

Съвремения човек следва да преосмисли мирогледа си и приоритети си, за да осъзнае кое е правилно и кое – грешно. Той следва да се научи да помага, да открива нови неща и да трупа знания – както стари, така и нови.

I. 18. 2. 4. Източници

1. Иван Мърквичка – с любов към България. // <<https://bit.ly/3L33hwi>>. – 09.11.2022. – 1 с.

2. Иван Мърквичка – чехът с българско сърце. // <<https://bit.ly/3olbzXD>>. – 09.11.2022. – 1 с.

3. Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски”. // <<https://cathedral.bg/istoriya>>. – 09.11.2022. – 2 с.

4. Св. Константин – Кирил Философ. // <<https://bit.ly/3A5u4lu>>. – 09.11.2022. – 2 с.

I. I. ИЗВОДИ ПО I. ГЛАВА

I. I. 1. Направена пълна библиографска база на публикуваните томове на *ТРУДОВЕТЕ НА СНО ПРИ УНИБИТ* – 18 на брой.

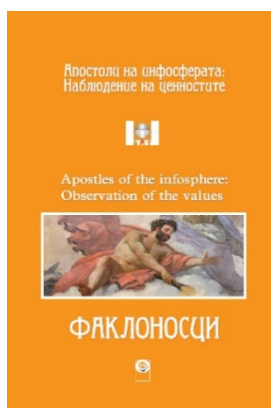
I. I. 2. Представено е детайлно описание на изображенията, разположени върху кориците на тези томове – 18 на брой.

I. I. 3. Поднесена е информационна картина на всяко от изображенията като е разкрита семантиката на образа.

I. I. 4. Разкрити са източниците, установени за описание на визуализираните обекти върху кориците на поредицата от издания.

II. ГЛАВА.
„Издания на серия „Факлоносци“
на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ“
на Университета по библиотекознание
и информационни технологии“

II. 1. КУМАНОВА, Александра. Апостоли на инфосферата : наблюдение на ценностите : увод в онтологията на триединството : информация – наука – школа : [учебник за студенти по когнитивен портретиране на персоналии в дисциплините от информационно-комуникативния цикъл на знанието] / Александра Куманова ; [ред. Стоян Денчев – науч. ред., Николай Василев] ; [предисл. Стоян Денчев] ; [послесл. Николай Василев, Мария Младенова]. – София, 2010. – 316 с. : с ил. (**Факлоносци = Torchbearers ; 1**)
ISBN 978-954-8887-69-4

II. 1. 1. *Ил. I. Корица на Том I на серия „Факлоносци“ (София, 2010) – „Човекът, създаден от Прометей...“ / Жан-Симон Бартелми (1743-1811), прерисувана от Жан-Батист Мозес (1784-1844) (платно)*

II. 1. 1. 1. *За автора: Жан-Батист Мозес*

Жан-Батист Мозес, роден на 1 ноември 1784 г. в Париж, е френски художник и литограф, известен със своите батални сцени и портрети. На деветнадесет години той напуска дома си и успява да намери работа в ателиетата на Франсоа-Андре Винсент в Школата по изкуства в Париж. Дебютът му идва през 1808 г., за което получава златен медал. Често работи в сътрудничество с други художници.

Творбите му включват украса на апартаментите на крал Луи XVIII, фигурите на Прометей и Тантал за Музея на Пикардия в Амиев и няколко плафона в Лувъра. Тези фигури представят науката, изкуството, търговията и войната, както и четирите сезона. За тази своя работа той е обявен за кавалер на Почетния легион през 1823 г.

Жан-Батист Мозес създава и декорации за две катедрали: Катедралата Сен Етиен в Бурж и Катедралата на Свети Петър и Свети Павел в Нант.

През 1837 г. художникът получава лична поръчка от крал Луи-Филип да го изобрази в битката при Валми.

Значителна част от творбите на Жан-Батист Мозес се съхраняват в частни колекции. В допълнение към тези в Лувъра, някои може да се видят и в Музея на изкуствата Метрополитън в Ню Йорк.

II. 1. 2. Информационна картина на изображението

II. 1. 2. 1. Образът

Титанът от гръцката митология Прометей е връзката между небето и земята.

Той открадва от Зевс огъня, и го дарява на хората.

Дал им огъня, Прометей учи хората да го използват: да осветяват домовете си през нощта, да топят метали и да правят инструменти. Той ги посвещава в уменията да смятат, пишат и четат.

Прометей издига света от първоначалното му естествено състояние до новото – на разума и съзнанието.

Докато баща му Зевс мрази хората, Прометей е на тяхна страна. Той вярва, че ако хората си помогнат сами, ще могат да помогнат и на събратята си в по-затруднено положение. Именно заради това той им вдъхва упование и сила като им дава огъня.

II. 1. 2. 2. Къде се намира обектът

Лувърът е най-големият музей в света. Той отваря врати през 1793 г. Картините, съхранявани там, са изложени главно в Голямата галерия. Отделът за художествени творби на музея Лувър е специален с това, че, с изключение на много малко произведения, в него се излагат само шедьоври от преди 1848 г. Тази колекция обхваща европейските живописни движения от XIII до XIX в.

II. 1. 2. 3. Послание

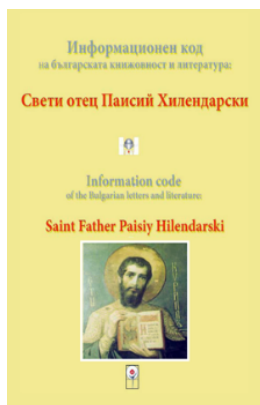
Образът на Прометей е възплъщение на смелост, дързост, гордост и непокорство.

Той олицетворява стремежа към нов и по-справедлив ред, голямо човеколюбие и желание за свобода. Неговият характер дори и днес е символ на борбата за прогрес и участие на човечеството.

II. 1. 2. 4. Източници

1. Paintings Department: must-see pictures. // <<https://bit.ly/3L79FCG>>. – 25.07.2022. – 1 с.
2. Прометей. // <<https://bit.ly/41imn7i>>. – 25.07.2022. – 2 с.
3. Jean-Baptiste Mauzaisse. // <<https://bit.ly/40nF3S0>>. – 25.07.2022. – 3 с.

II. 2. Свети отец ПАИСИЙ Хилендарски. История славяноболгарская ... : Информ. код на бълг. книжовност и лит. : I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус) ; II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия) / Обща ред. и епилог Стоян Денчев ; науч. ред., историография, комент., именен показалец, геогр. показалец Милен Куманов ; библиогр. и текстолог. ред., тезаурус, предисл., сигнифициран препис Александра Куманова ; ез. ред., предисл., сигнифициран препис, послесл. (дейксис) Николай Василев ; терминолог. ред. Елена Томова ... [и др.] ; справ.-информ. ред. Марияна Максимова ... [и др.] ; рец. И. Теофилов, Никола Казански. – София, 2011. – 208 с. : с 21 ил., 1 табл., 4 гр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 2**) ISBN 978-954-8887-92-2

II. 2. 1. Ил. II. Корица на Том II на серия „Факлоносци” (София, 2011) – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)

II. 2. 1. 1. За автора: Иван Мърквичка

През 1881 г. в България пристига художник с чешки корени, за да превърне страната ни в своя втора родина.

Иван Мърквичка или Ян Вацлав Мърквичка (1856-1938) е поканен от правителството на Източна Румелия, за да преподава рисуване в Пловдивската мъжка гимназия „Св. Св. Кирил и Методий”. Художник, педагог и обществен деец, той се сближава с видните български общественици и интелектуалци Иван Вазов, Петко Р. Славейков, Петко Каравелов, Константин Величков, с които обединява усилия в общи каузи за културното изграждане на България.

През 1889 г. Иван Мърквичка се премества в София, където преподава рисуване в Първа софийска мъжка гимназия и развива ярка обществена и художествена дейност.

Преди да се премести в България, Иван Мърквичка завършва Мюнхенската художествена академия, а преди това – Академията на изобразителните изкуства в Прага.

Вдъхновява се от природата на България и се влюбва в нейните традиции, носии и гостоприемството на българите.

Благодарение на него, 14 млади български художници се включват в създаването на стенописите на катедралата „Св. Александър Невски” през 1912 година. Самият той също дава своя принос като изрисува „Искушението на Христос на планината” и „Христос между книжниците и фарисеите в храма”.

II. 2. 2. Информационна картина на изображението

II. 2. 2. 1. Образът

Северният иконостас на катедралата „Св. Александър Невски” със своите големи и малки икони, посветен на нашите българославянски просветители Св. Методий и Св. Константин – Кирил Философ, е дело на проф. Иван Мърквичка. В големите икони авторът е вложил голям финес и богата изобразителност в ликовете на персонажите.

Св. Кирил е роден 827 г. в Солун, Византия. Завършил образованието си с прозвището Философ в знаменитата Магнаурска школа, той бил назначен за патриаршески библиотекар и преподавател по философия в школата.

Заедно със своя брат Методий, Св. Константин – Кирил Философ съставя славянската азбука – глаголицата и разпространяват Православието. През 868 г. лично папа Адриан II благославя преводите им, направени на Св. Писание.

Св. Константин – Кирил Философ изоставя славата, дома и богатството още от най-млади години. Той отбягва житейските наслади. Прекарва времето си в пеене на псалми и славословия, в духовно учение, като следва само оня път, по който се възлиза на небесата.

II. 2. 2. 2. Къде се намира обектът

През 1880 г. било решено храм-паметникът „Св. Александър Невски” да се въздигне в София – новата столица на българите, в знак на признателност на българския народ към царя – Освободител Александър II по подобие на Исаакиевския събор в Санкт Петербург, в който на Възкресната литургия през 1877 г. се обявява Царския манифест за предстоящата война на Руската империя с Османската империя за освобождаване на поробените славяни.

Патриаршеската катедрала е най-големият православен храм на Балканския полуостров. Проектиран е и е изграден в периода 1882-1912 г. и през 1955 г. е обявен за паметник на културата с национално значение. Катедралата е разположена на едноименния площад в столицата.

II. 2. 2. 3. Послание

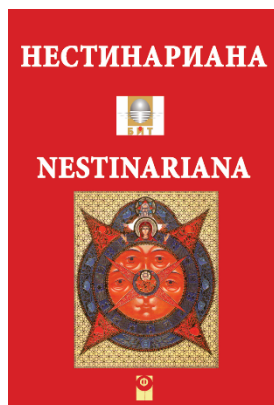
В съвремения живот много от нас забравят своята история и пренебрегват силата на религията, омаловажават вярата.

Съвремения човек следва да преосмисли мирогледа си и приоритети си, за да осъзнае кое е правилно и кое – грешно. Той следва да се научи да помага, да открива нови неща и да трупа знания – както стари, така и нови.

II. 2. 2. 4. Източници

1. Иван Мърквичка – с любов към България. // <<https://bit.ly/3L33hwi>>. – 09.11.2022. – 1 с.
2. Иван Мърквичка – чехът с българско сърце. // <<https://bit.ly/3olbzXD>>. – 09.11.2022. – 1 с.
3. Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски”. // <<https://cathedral.bg/istoriya>>. – 09.11.2022. – 2 с.
4. Св. Константин – Кирил Философ. // <<https://bit.ly/3A5u4lu>>. – 09.11.2022. – 2 с.

II. 3. КУМАНОВА, Александра. Нестинариана : историография, систематизиран аотиран библиографски указател, фотомонография : учебно пособие по дисциплината „Нестинарство: информационни кодове на културното наследство” / [историография, предг., състав. Александра Куманова] ; [науч. ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2012. – 1-10, I-CXLII, 11-358 с. : с ил., портр. (**Факлоносци = Torchbearers ; 3**) ISBN 978-954-2946-47-2

II. 3. 1. Ил. III. Корица на Том III на серия „Факлоносци” (София, 2010) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

II. 3. 2. Информационна картина на изображението

II. 3. 2. 1. Образът

Живописната и изключително рядка икона „Всевиждащото Око Божие” се смята, че води началото си от XIII в. Нейна отличителна черта е големият брой символи, които се считат за едни от най-сложните, използвани в единна система в иконографията.

Иконата се състои от множество изображения на Всевиждащото Око Божие.

Тя носи идеята за космическото битие, наблюдавано в своите прояви от Бог.

В центъра на иконата е образът на Младенеца Иисус.

Над Божия Син е ликът на Пресвета Богородица – Божията Майка. Ръцете ѝ са издигнати в **най-древната молитвена поза – Оранта**, изхождаща от **култа към светлината**, пресемантизиран в **универсалните монотеистични религии** (Зороастризма, Будизма, Християнството, Мохамеданството), чийто корен е един – една точка на земното кълбо, намираща се на Север...

Върхово над изображенията на Божия Син и Божията Майка е Светият Дух – третото лице на Бога (**Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**).

Композицията е организирана от изображение на **Слънцето**, по което са отчетени **четирите посоки на света**, намерили отражение в иконата под вид на **четири триъгълника**, олицетворяващи **четирите посоки на света** във вид **спускащи се от Слънцето към земята триъгълници** – символ на материализацията в този свят на триединството **Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**.

Композицията на **четирите посоки на света**, изобразени в иконата чрез **триъгълниците (Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух)**, има най-древно фиксиране – в Митраистичното знаме на Древна Персия, откъдето култът към светлината през Мала Азия прониква на Балканския полуостров под формата на **нестинарство**.

II. 3. 2. 2. Къде се намира обектът

Иконата се съхранява в манастирския параклис в град Рибинск в Северозападна Русия, Ярославска област.

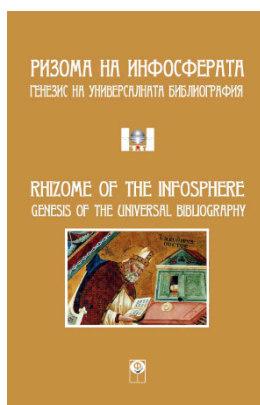
II. 3. 2. 3. Послание

Иконата помага да се разбере Християнството като космически свързано с култа към Светлината, където самият Възкръснал Христос е Слънцето, което определя измеренията на цялото битие и огнените практики в това число – каквато е идващата от люлката на цивилизацията свързаната с нестинарския култов реликт.

II. 3. 2. 4. Източници

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.
2. Икона „Всевидаеще око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>. – 06.10.2022. – 1 с.
3. Икона „Всевидаеще Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 4. КУМАНОВА, Александра. Ризома на инфосферата: морфология на библиографията : генезис на световната универсална библиография : учебник по общо библиографознание: теория на библиографската форма / [Александра Куманова] ; [Николай Василев – обща ред. ... и др.] ; [библиограф. ред. Марияна Максимова]. – София, 2012. – 534, ССCL с. : с ил., портр., факс. – (Факлоносци = Torchbearers ; 4)
ISBN 978-954-2946-12-0
Ново е-изд. – София, 2017. – (Факлоносци = Torchbearers ; 20)
E ISBN 978-619-185-295-6

II. 4. 1. Ил. 10. Корица на Том X на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2015) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск” в Азиси (1317) от Джото ди Бондоне (1267-1337) (фреска)

II. 4. 1. 1. За автора: Джото ди Бондоне

Смятан за основоположник на Ранното Възраждане, Джото ди Бондоне е и невероятен художник и архитект. Животът му започва през 1277 г. във Веспиняно, Италия, където на 10-годишна възраст чиракува и изучава активно техниките на изобразителното изкуство при местен художник, който забелязва таланта му. След като в селото му се заговаря за момчето, което пресъздава изключително красиво и реалистично животните, за които се грижи, съдбата го орисва с това произведение му да се пазят и оценяват високо векове наред.

Първите стъпки на Джото в тайните на художествения заная започват в Рим, докато придружава своя учител-художник и където работят заедно по различни проекти, докато не заминават за Азиси, по задача – да изрисуват местната църква в

памет на Св. Франциск. Завършва там първите си значими живописни произведения, библейски и евангелистки сцени и мотиви, едва на около двадесет години и това привлича също отново неவிждано внимание към него.

След като жее известно време в Азиси и създава цикъл от стенописи в още няколко местни църкви, той започва да пътува из други градове на Италия. Това се превръща в успешен модел на неговата работа, тъй като той създава специални работилници в местата, които посещава и работи, и където много млади художници развиват своя талант.

Той е любител на света на Античността и изкуството на Древна Гърция и Древен Рим. Пример за това са фреските в църквите в Азиси, Падуа и Флоренция. Има интерес към изобразяването на човешките емоции чрез моделирането на човешката фигура.

Джото превръща човека в централна фигура на своето изкуство. Основните тонове, използвани в неговите произведения, са наситено синьо и златно – те стават характерни за неговото творчество и го правят разпознаваем.

Друг важен белег на неговия стил са светлосенките и архитектурните елементи, с които сменя златния фон, характерен за традиционния дотогава византийски стил, който превръща в пейзажи, за да постигне повече реализъм.

Едно от най-големите му постижения е титлата *Магнус Магистър* или *Велик майстор*, с която град Флоренция го удостоява и го назначава за градски архитект. Това му дава правото да проектира Флорентинската катедрала „Санта Мария дел Фиоре” и цветната камбанария, с които градът се слави.

Джото остава там до смъртта си през 1337 г.

II. 4. 2. Информационна картина на изображението

II. 4. 2. 1. Образът

Софроний Евсевий Йероним, Свети Йероним или Блаженият Йероним Стридонски (345 – 420 г.) са едно и също духовно лице, изобразено на фреката „Сводът на докторите” в матерната църква в Азиси.

Той е един от четиримата отци, седнал пред катедра, готов да диктува Божиите слова. Неговият образ често се изобразява наведен над книга.

Смята се, че е роден около 347 г. в град Стридон, откъдето идва и неговото име. Градът се намира на границата на Панония и Далмация – днешна Словения.

Той е монах, християнски писател, светец, оратор, философ. И най-важното – преводач и тълковател на Св Писание.

По поръка на папа Дамас I Св. Йероним превежда Библията на латински език, като я нарича Вулгата (*Vulgata*).

Впечатлен от нейната мъдрост, той я разпространява сред своите приближени и последователи като води беседи и проповядва вярата в моществото.

Пътят му приключва през 420 г. във Витлеем, в манастира, който той самият основава, „в това най-хубаво място на света”, както го наричал самият той.

II. 4. 2. 2. Къде се намира обектът

Фреската е част от вътрешността на базиликата „Свети Франциск от Асизи”. Тя е католическа църква в град Асизи, Централна Италия, главната църква на Францисканския орден и един от основните центрове на поклонничество в Италия.

В нея е погребан и основателят на ордена Св. Франциск.

Строителството на храма започва през 1228 г.

През 2000 г. базиликата е включена в списъка на ЮНЕСКО за световно наследство.

II. 4. 2. 3. Послание

Основното послание, което носи фреската и мястото, на което тя е изобразена е предаването на вярата и нейната сила.

Тя насърчава вярата в Бога, в силата на божественото, във воденето на обикновен, скромнен живот и разпространяването на доброто.

II. 4. 2. 4. Източници

1. Блажени Йероним Стридонски. // <<https://bit.ly/3uIYo2B>>. – 06.09.2022. – 1 с.
2. Basilica Papale di San Francesco d'Assisi. // <<https://bit.ly/3uPz2QB>>. – 06.09.2022. – 1 с.
3. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 06.09.2022. – 1 с.

II. 5. КУМАНОВА, Александра. Когнитология на компаративистичната терминология по библиотечна и информационна дейност : към проблема за създаването на англо-руско-български речник : панепистемия на библиотечно-информационната сфера: триезичният речник – тектоничен ментален етимологичен прибор / Александра Куманова ; [ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2012. – 76 с. : с ил., табл. – (Факлоносци = Torchbearers ; 5)
ISBN 978-954-2946-16-8

II. 5. 1. Ил. V. Корица на Том V на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)

II. 5. 1. 1. За автора: Албрехт Дюрер

Роден и починал в Нюрнберг, Германия, А. Дюрер (1471-1528) се счита за един от най-великите немски ренесансови художници – графици.

Като дете той изучава латински и помага в ателието на баща си. Там се научава на тънкостите в обработката на метали, а придобитите умения прилага по-късно и в работата си като гравьор.

Неговото голямо творчество включва олтарни и религиозни произведения (християнските теми доминират в значителна част от творбите му), множество портрети и автопортрети и медни гравюри.

А. Дюрер се концентрира върху гравирването – както върху дърво, така и върху мед.

Художникът пътува из Германия, Нидерландия и Швейцария, като по време на пътешествията си постоянно се усъвършенства в рисуването, и в обработката на метали. Специално посещава Италия – меката на живописците, и стилът именно на венецианските майстори оказва огромно влияние върху творбите му.

II. 5. 2. Информационна картина на изображението

II. 5. 2. 1. Образът

Какво е по-чисто и по-свято от детето?

Какво е по-невинно и красиво от новия живот?

Образът на дванадесетгодишния Иисус изобразява надежда чрез детската душа.

Заобиколен от стари и праволинейни учители и мъдреци, Неговото бяло и чисто миловидно лице изпъква на фона на гротескните зловещи лица.

За отпразнуването на Пасха Св. Семейство – Св. Йосиф, Пресвета Дева Мария и Иисус – посещават Йеруалим. Когато си тръгват, те не подозират, че Синът им не е с тях. След тридневно търсене, разтревожените, Св. Йосиф и Св. Дева Мария намират своя Син, който не разбира защо те са толкова притенени, след като знаят, че мястото Му е в храма. Там Той е заобиколен от учени, които го слушат и му задават въпроси. Учени, изумени от Неговия разум и словата Му, но и от това – колко различно е мисленето Му от тяхното.

Какво по-плашещо от новото ЗНАНИЕ?

Творбата е смесица от сблъсъка на две стихии – младостта на месията и грозотата на вкостенелото мислене – силата на природната красота и уродливостта.

В центъра на композицията са ръцете на Иисус, Който изказва своите аргументи, и ръцете на безобразните учители, които показват нервност и обърканост от доводите на Иисус – Детето. Дори един от безобразната тълпа, обградила месията, излага своите вярвания като си позволява да се докосне до пръстите и ръката на Христос, сякаш, за да контролира, завладява и доминира над младата Му душа.

Младият Иисус тъжно спори със заобиколилата го тълпа от арогантни, самоправедни псевдоучени.

Настроението на платното е зловещо. Заобикалящите Христос обсебени от догма персонажи подсилват до неимоверни размери моралното послание на Иисус – ЛЮБОВТА, която е оскърбление за техния „твърд“ авторитет.

Като напълно пренебрегват посланието Му, обкръжаващите Иисус персонажи, са алегория на тези хора, които живеят не по законите на духа, а по буквата на закона.

II. 5. 2. 2. Къде се намира обектът

Платното с лика на Иисус се съхранява в музея „Тисен-Борнемиса“ в Мадрид, Испания.

Художествената галерия се помещава в двореца Виляероса, който е образец на неокласическата архитектура от XVIII в.

Основоположници на музея са немските барони Тисен-Борнемиса – едни от най-сериозните колекционери в света, чието име носи и самият музей. През целия си живот те събират творби на Средновековното изкуство. Следват ги произведения на ренесансовите художници от Италия, Франция и Германия – Дюрер, Караваджо, Пикасо, Рембранд и др.

Колекцията от картини е събирана от семейството в продължение на над половин век, а експертите я определят като една от най-обширните и ценни в света.

II. 5. 2. 3. Послание

Само с един поглед върху творбата позволява да се проникнем от посланието на художника и. То не само се разбира, но се и усеща непосредствено: всичко различно е „грешно“, всичко ново е „неправилно и зло“.

Смисълът на творбата е за разликите между естествеността на младостта и вкостенелостта на старостта, между контролът и свободата.

Всеобщото разбиране за това, че младите не знаят и не разбират много неща, тук не е неоспорим факт, защото от раждането си ние отваряме съзнанието си и придобиваме нови знания и умения – всичко зависи от силата на разсъдъка, подкрепен от духа.

Така без значение от възрастта, всеки може да направи разликата между това, което е лошо и вреди, и това, което е добро и правилно.

Светът се нуждае от развитие, нови идеи и ново мислене.

Не бива остарелите модели на мислене и поведение да заглушават свежия чист глас на просветената младост.

Следва да живеем според нашия мироглед, да ковем своя път по истинския, добрия начин, който е присъщ на нашата природа.

И не бива да вярваме на всичко, само защото така ни е казано, защото човекът е създаден, за да вижда и мисли самостоятелно.

II. 5. 2. 4. Източници

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQr>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 6. КУМАНОВА, Александра. Когнитология компаративистической терминологии в сфере библиотечной и информационной деятельности : к проблеме создания англо-русско-болгарского словаря : панэпистемия библиотечно-информационной сферы : трехязычный словарь – тектонический ментальный этимологический прибор / Александра Куманова ; [ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2012. – 76 с. : с ил., табл. – (**Факлоносци = Факлоносцы ; 6**)
ISBN 978-954-2946-17-5

II. 6. 1. Ил. VI. Корица на Том VI на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)

II. 6. 1. 1. За автора: Албрехт Дюрер

Роден и починал в Нюрнберг, Германия, А. Дюрер (1471-1528) се счита за един от най-великите немски ренесансови художници – графици.

Като дете той изучава латински и помага в ателието на баща си. Там се научава на тънкостите в обработката на метали, а придобитите умения прилага по-късно и в работата си като гравьор.

Неговото голямо творчество включва олтарни и религиозни произведения (християнските теми доминират в значителна част от творбите му), множество портрети и автопортрети и медни гравюри.

А. Дюрер се концентрира върху гравирването – както върху дърво, така и върху мед.

Художникът пътува из Германия, Нидерландия и Швейцария, като по време на пътешествията си постоянно се усъвършенства в рисуването, и в обработката на метали. Специално посещава Италия – меката на живописците, и стилът именно на венецианските майстори оказва огромно влияние върху творбите му.

II. 6. 2. Информационна картина на изображението

II. 6. 2. 1. Образът

Какво е по-чисто и по-свято от детето?

Какво е по-невинно и красиво от новия живот?

Образът на дванадетгодишния Иисус изобразява надежда чрез детската душа.

Заобиколен от стари и праволинейни учители и мъдреци, Неговото бяло и чисто миловидно лице изпъква на фона на гротескните зловещи лица.

За отпразнуването на Пасха Св. Семейство – Св. Йосиф, Пресвета Дева Мария и Иисус – посещават Йеруалим. Когато си тръгват, те не подозират, че Синът им не е с тях. След тридневно търсене, разтревожените, Св. Йосиф и Св. Дева Мария намират своя Син, който не разбира защо те са толкова притенени, след като знаят, че мястото Му е в храма. Там Той е заобиколен от учени, които го слушат и му задават въпроси. Учени, измени от Неговия разум и словата Му, но и от това – колко различно е мисленето Му от тяхното.

Какво по-плашещо от новото ЗНАНИЕ?

Творбата е смесица от сблъсъка на две стихии – младостта на месията и грозотата на вкостенелото мислене – силата на природната красота и уродливостта.

В центъра на композицията са ръцете на Исус, Който изказва своите аргументи, и ръцете на безобразните учители, които показват нервност и обърканост от доводите на Исус – Детето. Дори един от безобразната тълпа, обградила месията, излага своите вярвания като си позволява да се докосне до пръстите и ръката на Христос, сякаш, за да контролира, завладява и доминира над младата Му душа.

Младият Исус тъжно спори със заобиколилата го тълпа от арогантни, самоправедни псевдоучени.

Настроението на платното е зловещо. Заобикалящите Христос обсебени от догма персонажи подсилват до неимоверни размери моралното послание на Исус – ЛЮБОВТА, която е оскърбление за техния „твърд“ авторитет.

Като напълно пренебрегват посланието Му, обкръжаващите Исус персонажи, са алегория на тези хора, които живеят не по законите на духа, а по буквата на закона.

II. 6. 2. 2. Къде се намира обектът

Платното с лика на Исус се съхранява в музея „Тисен-Борнемиса“ в Мадрид, Испания.

Художествената галерия се помещава в двореца Вилероса, който е образец на неокласическата архитектура от XVIII в.

Основоположници на музея са немските барони Тисен-Борнемиса – едни от най-сериозните колекционери в света, чието име носи и самият музей. През целия си живот те събират творби на Средновековното изкуство. Следват ги произведения на ренесансовите художници от Италия, Франция и Германия – Дюрер, Караваджо, Пикасо, Рембранд и др.

Колекцията от картини е събирана от семейството в продължение на над половин век, а експертите я определят като една от най-обширните и ценни в света.

II. 6. 2. 3. Послание

Само с един поглед върху творбата позволява да се проникнем от посланието на художника и. То не само се разбра, но се и усеща непосредствено: всичко различно е „грешно“, всичко ново е „неправилно и зло“.

Смисълът на творбата е за разликите между естествеността на младостта и вкостенелостта на старостта, между контролът и свободата.

Всеобщото разбиране за това, че младите не знаят и не разбират много неща, тук не е неоспорим факт, защото от раждането си ние отваряме съзнанието си и придобиваме нови знания и умения – всичко зависи от силата на разсъдъка, подкрепен от духа.

Така без значение от възрастта, всеки може да направи разликата между това, което е лошо и вреди, и това, което е добро и правилно.

Светът се нуждае от развитие, нови идеи и ново мислене.

Не бива остарелите модели на мислене и поведение да заглушават свежия чист глас на просветената младост.

Следва да живеем според нашия миросглед, да ковим своя път по истинския, добрия начин, който е присъщ на нашата природа.

И не бива да вярваме на всичко, само защото така ни е казано, защото човекът е създаден, за да вижда и мисли самостоятелно.

II. 6. 2. 4. Източници

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer’s Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 7. KUMANOVA, Aleksandra. Cognitology of the comparativistic field of library and information terminology : to the problem of creation of a dictionary in English, Russian and Bulgarian languages : panepisteme of the library-information sphere: the trilingual dictionary – tectonic mental etymological device / Alexandra Kumanova ; [ed. Nikolay Vasilev ... et al.]. – Sofia, 2012. – 74 с. : с ил., табл. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 7**) ISBN 978-954-2946-18-2

II. 7. 1. Ил. VII. Корица на Том VII на серия „Факлоносци“ (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Исус от картината „Христос сред книжниците“ (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)

II. 7. 1. 1. За автора: Албрехт Дюрер

Роден и починал в Нюрнберг, Германия, А. Дюрер (1471-1528) се счита за един от най-великите немски ренесансови художници – графици.

Като дете той изучава латински и помага в ателието на баща си. Там се научава на тънкостите в обработката на метали, а придобитите умения прилага по-късно и в работата си като гравьор.

Неговото голямо творчество включва олтарни и религиозни произведения (християнските теми доминират в значителна част от творбите му), множество портрети и автопортрети и медни гравюри.

А. Дюрер се концентрира върху гравирването – както върху дърво, така и върху мед.

Художникът пътува из Германия, Нидерландия и Швейцария, като по време на пътешествията си постоянно се усъвършенства в рисуването, и в обработката на метали. Специално посещава Италия – меката на живописците, и стилът именно на венецианските майстори оказва огромно влияние върху творбите му.

II. 7. 2. Информационна картина на изображението

II. 7. 2. 1. Образът

Какво е по-чисто и по-свято от детето?

Какво е по-невинно и красиво от новия живот?

Образът на дванадесетгодишния Иисус изобразява надежда чрез детската душа.

Заобиколен от стари и праволинейни учители и мъдреци, Неговото бяло и чисто миловидно лице изпъква на фона на гротескните зловещи лица.

За отпразнуването на Пасха Св. Семейство – Св. Йосиф, Пресвета Дева Мария и Иисус – посещават Йеруалим. Когато си тръгват, те не подозират, че Синът им не е с тях. След тридневно търсене, разтревожените, Св. Йосиф и Св. Дева Мария намират своя Син, който не разбира защо те са толкова притенени, след като знаят, че мястото Му е в храма. Там Той е заобиколен от учени, които го слушат и му задават въпроси. Учени, изумени от Неговия разум и словата Му, но и от това – колко различно е мисленето Му от тяхното.

Какво по-плашещо от новото ЗНАНИЕ?

Творбата е смесица от сблъсъка на две стихии – младостта на месията и грозотата на вкостенелото мислене – силата на природната красота и уродливостта.

В центъра на композицията са ръцете на Иисус, Който изказва своите аргументи, и ръцете на безобразните учители, които показват нервност и обърканост от доводите на Иисус – Детето. Дори един от безобразната тълпа, обградила месията, излага своите вярвания като си позволява да се докосне до пръстите и ръката на Христос, сякаш, за да контролира, завладява и доминира над младата Му душа.

Младият Иисус тъжно спори със заобиколилата го тълпа от арогантни, самоправедни псевдоучени.

Настроението на платното е зловещо. Заобикалящите Христос обсебени от догма персонажи подсилват до неимоверни размери моралното послание на Иисус – ЛЮБОВТА, която е оскърбление за техния „твърд“ авторитет.

Като напълно пренебрегват посланието Му, обкръжаващите Иисус персонажи, са алегория на тези хора, които живеят не по законите на духа, а по буквата на закона.

II. 7. 2. 2. Къде се намира обектът

Платното с лика на Иисус се съхранява в музея „Тисен-Борнемиса“ в Мадрид, Испания.

Художествената галерия се помещава в двореца Виляероса, който е образец на неокласическата архитектура от XVIII в.

Основоположници на музея са немските барони Тисен-Борнемиса – едни от най-сериозните колекционери в света, чието име носи и самият музей. През целия си живот те събират творби на Средновековното изкуство. Следват ги произведения на ренесансовите художници от Италия, Франция и Германия – Дюрер, Караваджо, Пикасо, Рембранд и др.

Колекцията от картини е събирана от семейството в продължение на над половин век, а експертите я определят като една от най-обширните и ценни в света.

II. 7. 2. 3. Послание

Само с един поглед върху творбата позволява да се проникнем от посланието на художника и. То не само се разбра, но се и усеща непосредствено: всичко различно е „грешно“, всичко ново е „неправилно и зло“.

Смисълът на творбата е за разликите между естествеността на младостта и вкостенелостта на старостта, между контролът и свободата.

Всеобщото разбиране за това, че младите не знаят и не разбират много неща, тук не е неоспорим факт, защото от раждането си ние отваряме съзнанието си и придобиваме нови знания и умения – всичко зависи от силата на разсъдъка, подкрепен от духа.

Така без значение от възрастта, всеки може да направи разликата между това, което е лошо и вреди, и това, което е добро и правилно.

Светът се нуждае от развитие, нови идеи и ново мислене.

Не бива остарелите модели на мислене и поведение да заглушават свежия чист глас на просветената младост.

Следва да живеем според нашия миросглед, да ковим своя път по истинския, добрия начин, който е присъщ на нашата природа.

И не бива да вярваме на всичко, само защото така ни е казано, защото човекът е създаден, за да вижда и мисли самостоятелно.

II. 7. 2. 4. Източници

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQr>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 8. КУМАНОВА, Александра. Златна христоматия на България. Кн. 1, Оратория : аналитико-синтетична архитектурна на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по морфология на академичното текстописане / Александра Куманова, Николай Василев ; [ред. Иван Теофилов ... и др.]. – София, 2013. – 392 с., IX с. : ил., портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 8**)

ISBN 978-954-2946-21-2

Ново е-изд. – 2018. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 22**)

E ISBN 978-619-185-312-0

II. 8. 1. Ил. 8. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

II. 8. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадони, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 8. 2. Информационна картина на изображението

II. 8. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейството, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 8. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 8. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

II. 8. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

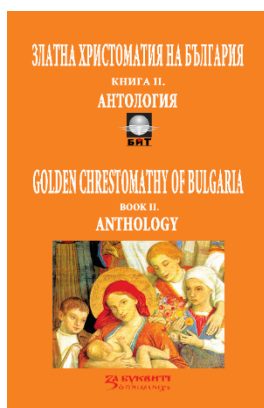
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 9. ЗЛАТНА христоматия на България : аналитико-синтетична архитектоника на българското изящно слово от IX до XXI в. универсален информационен модел : учебно пособие по лексикография на академичното текстописане. Кн. 2. Антология / [състав., послесл., комент.] Николай Василев, Александра Куманова. – София, 2014. – 840, ССХХVII с. : с ил., портр., факс. – (Факлоносци = Torchbearers ; 9)

ISBN 978-619-185-006-8

Ново е-изд. – 2018. – (Факлоносци = Torchbearers ; 23)

E ISBN 978-619-185-313-7

II. 9. 1. Ил. 9. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ“ (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)“ (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

II. 9. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадонни, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 9. 2. Информационна картина на изображението

II. 9. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейството, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 9. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 9. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

II. 9. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 10. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография : аналитико-синтетична архитектоника на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по синтактика, семантика и прагматика на академичното текстописане / Николай Василев ; [науч. ред. Александра Куманова]. – София, 2015. – 282 с. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 10**)

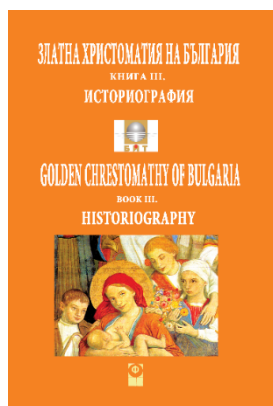
ISBN 978-619-185-005-1

E 978-619-185-008-2

Ново е-изд. – 2016. – [(**Факлоносци = Torchbearers ; 29** преброено по *Fax eruditio*)] <<http://www.sno.unibit.bg>>

Ново е-изд. – 2018. – [(**Факлоносци = Torchbearers ; 29-а** преброено по *Fax eruditio*)] <<http://www.sno.unibit.bg>>

Тук и в аналог. места по-надолу на наст. излож. поставените квадратни скобки обозначават, че съответните поредни номера на сер. – 29 и 30 не са изписани в посочените публикации от 2016 и 2018 г. – там фигурира номерът на сер. от първ. публ. – 10 (2015), – но тези номера (29 и 30) се имат предвид при историографиране на тази сер., защото в новите изд. (2016, 2018) има направени корекции.

II. 10. 1. Ил. Х. Корица на Том X на серия „Факлоносци” (София, 2015) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

II. 10. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадони, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 10. 2. Информационна картина на изображението

II. 10. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейството, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 10. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 10. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

II. 10. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 11. КУМАНОВА, Александра. Академик, професор, доктор на педагогическите науки Александра Куманова – Vade mecum : систематичен азбучно-хронологичен автобиобиблиографски указател : учебно пособие по персонална автобиобиблиография по дисциплината „Библиографски модел на знанието” / Александра Куманова ; [Николай Василев – ауч. ред. ... и др.]. – София, 2014. – 334 с. : с ил. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 11**)

ISBN 978-619-185-009-9

2. прераб. и доп. изд. – 2016. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 16**)

ISBN 978-619-185-211-6 (подв.)

E ISBN 978-619-185-212-3

3. прераб. и доп. изд. – 2017. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 19**)

ISBN 978-619-185-285-7

4. прераб. и доп. изд. – София, 2018. – 1040 с. : с ил., портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 24**)

ISBN 978-619-185-311-3 (подв.)

II. 11. 1. *Ил. XI. Корица на Том XI на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Проф. д.п.н. Александра Куманова (1956-) (фотопортрет)*

II. 11. 2. Информационна картина на изображението

II. 11. 2. 1. Персоналията

Проф. д.п.н. Александра Куманова – библиограф, когнитолог, философ в катедра „Библиотекознание и библиография” (по покана на проф. С. Денчев: 2003). Ръководител на Студентското научно общество (СНО, 2005-), неговите ежегодни конференции с международно участие (към 2019 г. – 15 форума с общо 2912 доклада под научното ѝ ръководство и с нейното рецензиране, които са основно на студенти и докторанти от УниБИТ, но и от други университети в България и чужбина – Русия, Великобритания, Унгария) и националните академични церемонии за *24 май* и *1 ноември*, провеждани по постоянен Ректорски проект на УниБИТ (към 2019 г. 30 форума с общо 15000 участника, 2000 от които са студенти, включени в създадените от

нея в съавт. с д-р Н. Василев интеракции, посветени на информационния код на българската духовност, книжовност и литература.

Доктор (PhD: 1987 – за първи път прекъсва разглеждането на препоръчителната библиография като идеологема, разкривайки и доказвайки *същностната ѝ адресно-селекционна природа във видовата структура на библиографията* на база на сравнителното изучаване на опита на страните от Централна и Източна Европа), доктор на науките (D.Sc.: 1996 – първи и единствен в България „голям“ докторат по библиография – *теория и практика на библиографската форма* по целия планетарен ареал на 20 езика в хронотопа III в. пр. н.е. – XXI в.: библио-инфо-ноосфера), професор (Prof.: 2007) по „Теория на научната информация (Библиотекознание, библиография и книгознание)“.

Отличник на VII образцова – приемник на Първа девическа – гимназия (София) със задълбочено изучаване на *латински и съвременни западни езици*. С конкурс на Държавния библиотекарски институт (1975-1976) продължава висше образование в Санктпетербургския държавен институт по култура (1976-1980) по специалността „Библиотекознание и библиография“ (профил „Библиогр. на художествената литература и изкуството“) и за отличен успех и изявена научноизследователска активност (лауреат на Всеруския конкурс за 1980 г. за най-добро студентско научно изследване: „А. С. Пушкин – критик, журналист, издател“) е препоръчана от три катедри едновременно („Библиография и книгознание“, „Литература“, „Социология и психология“) да следва докторантура. Това става по обявен конкурс от Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ (1983), където А. К. е библиограф-редактор на националната библиография (*Сер. 1. Книги и Сер. 2. Служебни издания* – текущи и кумулативни) и създател на публикуваните в библиографския бюлетин „Нови книги“ анотации на над 5000 литературно-художествени български книги на отечествени и преводни чуждестранни автори (1980-1994). Специализант на Фонд „13 века България“ (1989-1996), университетите „Ла Сапиенца“ – Рим, Италия (The Sapienza University of Rome, Italy) и „Св. Йоан Павел Втори“ – Краков, Полша (The Pontifical University of John Paul II in Krakow, Poland) (2000-2004: хуманитарни измерения на информацията, филологическа статистика и историография на хуманитарното знание – клас на о. Кшищоф Кужок, OFMCar.).

От 80-те г. на XX в. в България, Русия и Естония чете първите лекции в Централна и Източна Европа по *хуманитарно знание (философско-научоведския комплекс „религия – изкуство – наука“ и библиографското му осигуряване)*, по които публикува първите учебни курсове в Русия, България и Германия и към 2019 г. – 80 научни книги и над 700 студии и статии по 4. изд. на автобиобиблиогр. ѝ (2018) – общо: 4038 публ., от които над 700 назв. *за нея* и 2581 публ. на студенти под науч. рък. и рец. на А. К. (последните от които към 2022 достигат 3952 ном. назв.). Синтезът е на база на работата на А. К. в най-големите библиотеки и центрове на информатизацията в Европа, Америка и Азия.

Създател на *теорията на библиографската морфология (хуманитарна библиография): ризомно-ретикуларна класификационна библиографска система*, отворена към конфигурирането на нови вторично-документални модификации, актуални за електронизацията на информационното общество с позиционирани в единство 1180 форми и генеалогия на световните (международните) универсални ретроспективни и текущи указатели и бази от данни, създавани от информационната индустрия (компаративистика на 700 класификации в 5000 документа на 20 езика по изведените от А. К. *структури – ретикула на библиогр. информация: документална, адресна, същностна, видова, функционална, съдържателна, организационна*). Автор на *класификациите на видовете знание и космизъм*.

В УниБИТ води курсове в *бакалавърски* („Инфосфера: Когнитология”, „Библиографски модел на знанието”, „Основи на информационното моделиране”, „Методика на научните изследвания”, „Културна антропология”, „Академично писане”, „Анотиране и реферирание на документи”) и *магистърски* („Библиографски интеграл”, „Историографски модел на електронна библиотека”) *учебни програми*. Инициатор, създател, главен редактор и съставител на: „*Тр. на СНО при УниБИТ*”, 2008- (към 2023 г. – 18 т.); *библиографската и историографската сер. „Факлоносци”* на издателство „За буквите – О писменехъ”, 2010- (към 2023 г. – 32 т.); първия трилингвен пермутационен речник – плод на сътрудничеството на библиотековедските школи в хуманитаристиката на България, Русия и САЩ „*The English–Russian–Bulgarian dictionary of library and information terminology*” (2010, ново ел. изд. 2017: в три сигнифицирани версии – книги 13000 понятия в 39000 триезични вериги – *англ.-рус.-бълг.; рус.-бълг.-англ.; бълг.-англ.-рус.*).

Ръководител на теренните и историографските експедиции в България, Иран, Турция, Италия, Русия, Финландия, Казахстан (2007-) на международен екип от учени за картографиране на *нестинаството* – планетарна трансмисия на *соларен култ със северен генезис*, осъществявано с инструментариума на райониране на знанието чрез световната универсална библиография. По сценарий и режисура на А. К. е създаден научно-документалният филм „*Ритъмът на времето*” – 2007 (на бълг. ез.) и 2008 (на рус. и англ. ез.), посветен на декодирането на *нестинарската феноменология*, който към 2022 г. има 33 премиери в България, Франция, Русия, САЩ, Украйна и Иран. Постоянно в различни периоди А. К. е член на Академичния и Факултетния съвет на Факултета по библиотекознание и културно наследство (ФБКН) на УниБИТ (на последния – в настоящия момент). Председател на Общото събрание на ФБКН (2015-2018). Действителен член на Международната академия по информатизация при ООН (секц. „Библиотекознание”, член на Президиума), Арктическата (секц. „Информационни технологии”) и Ноосферната академии на науките.

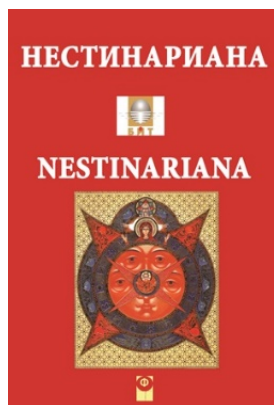
Член на Обществото „*Informing Science*” (Santa Rosa, CA, USA), Философския съвет на Руското космическо общество и Българска библиотечно-информационна асоциация. Съпредседател на Съвета на Арктическият комитет на Икономическия съвет на Народите на Евразия, който през м. май 2019 г. провежда в България международен форум с основен доклад на А. К. по научните експедиции на УниБИТ. Носител на почетното звание „Творец на УниБИТ” и медала „М. В. Ломоносов” на Руската академия по естествени науки.

II. 11. 3. Източници

1. Licht, mehr liht. // <<https://bit.ly/43z7rDf>>. – 11.03.2023. – 120 с. : с разр. паг.
2. Generatio spontanea. // <<https://bit.ly/41dNGja>>. – 11.03.2023. – 480 с. : с разр. паг.

II. 12. КУМАНОВА, Александра. Нестинариана : историография. Фотомонография : уч. пособие / науч. и яз. ред. Николай Василев ; науч. ред. Стоян Денчев ... [и др.] ; терминолог. и справ.-информ. ред. Никола Казански ; библиогр. и справ.-информ. ред. Марияна Максимова ; справ.-информ. ред. Диана Ралева ; рец. Желязко Стоянов ... [и др.]. – София, 2014. – 206 с. : с 36 ил. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 12**)

ISBN 978-619-185-028-0

II. 12. 1. Ил. XII. Корица на Том XII на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

II. 12. 2. Информационна картина на изображението

II. 12. 2. 1. Образът

Живописната и изключително рядка икона „Всевиждащото Око Божие” се смята, че води началото си от XIII в. Нейна отличителна черта е големият брой символи, които се считат за едни от най-сложните, използвани в единна система в иконографията.

Иконата се състои от множество изображения на Всевиждащото Око Божие.

Тя носи идеята за космическото битие, наблюдавано в своите прояви от Бог.

В центъра на иконата е образът на Младенеца Иисус.

Над Божия Син е ликът на Пресвета Богородица – Божията Майка. Ръцете ѝ са издигнати в **най-древната молитвена поза – Оранта**, изхождаща от **култа към светлината**, пресемантизиран в **универсалните монотеистични религии** (Зороастризма, Будизма, Християнството, Мохамеданството), чийто корен е един – една точка на земното кълбо, намираща се на Север...

Върхово над изображенията на Божия Син и Божията Майка е Светият Дух – третото лице на Бога (**Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**).

Композицията е организирана от изображение на **Слънцето**, по което са отчетени **четирите посоки на света**, намерили отражение в иконата под вид на **четири триъгълника**, олицетворяващи **четирите посоки на света** във вид **спускащи се от Слънцето към земята триъгълници** – символ на материализацията в този свят на триединството **Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**.

Композицията на **четирите посоки на света**, изобразени в иконата чрез **триъгълниците (Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух)**, има най-древно фиксиране – в Митраистичното знаме на Древна Персия, откъдето култът към светлината през Мала Азия прониква на Балканския полуостров под формата на **нестинарство**.

II. 12. 2. 2. Къде се намира обектът

Иконата се съхранява в манастирския параклис в град Рибинск в Северозападна Русия, Ярославска област.

II. 12. 2. 3. Послание

Иконата помага да се разбере Християнството като космически свързано с култа към Светлината, където самият Възкръснал Христос е Слънцето, което определя измеренията на цялото битие и огнените практики в това число – каквато е идващата от люлката на цивилизацията свързаната с нестинарския култов реликт.

II. 12. 2. 4. Източници

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.
2. Икона „Всевиждащо око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>. – 06.10.2022. – 1 с.
3. Икона „Всевиждащо Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 13. KUMANOVA, Aleksandra. Nestinariana : historiography, photomonography : compedium [on the subject of study Nestinarstvo: information codes of the cultural heritage] / Alexandra Kumanova ; [sci. ed. Stoyan Denchev ... и др.] ; [transl. Radostina Mihaleva]. – София, 2014. – 190 с. : с ил. – (Факлоносци = Torchbearers ; 13)
ISBN 978-619-185-028-0

II. 13. 1. *Ил. XIII. Корица на Том XIII на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)*

II. 13. 2. Информационна картина на изображението

II. 13. 2. 1. Образът

Живописната и изключително рядка икона „Всевиждащото Око Божие” се смята, че води началото си от XIII в. Нейна отличителна черта е големият брой символи, които се считат за едни от най-сложните, използвани в единна система в иконографията.

Иконата се състои от множество изображения на Всевиждащото Око Божие.

Тя носи идеята за космическото битие, наблюдавано в своите прояви от Бог.

В центъра на иконата е образът на Младенеца Иисус.

Над Божия Син е ликът на Пресвета Богородица – Божията Майка. Ръцете ѝ са издигнати в **най-древната молитвена поза – Оранта**, изхождаща от **култа към светлината**, пресемантизиран в **универсалните монотеистични религии** (Зороастризма, Будизма, Християнството, Мохамеданството), чийто корен е един – една точка на земното кълбо, намираща се на Север...

Върхово над изображенията на Божия Син и Божията Майка е Светият Дух – третото лице на Бога (**Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**).

Композицията е организирана от изображение на **Слънцето**, по което са отчетени **четирите посоки на света**, намерили отражение в иконата под вид на **четири триъгълника**, олицетворяващи **четирите посоки на света** във вид **спускащи се от Слънцето към земята триъгълници** – символ на материализацията в този свят на триединството **Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**.

Композицията на **четирите посоки на света**, изобразени в иконата чрез **триъгълниците (Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух)**, има най-древно фиксиране – в Митраистичното знаме на Древна Персия, откъдето култът към светлината през Мала Азия прониква на Балканския полуостров под формата на **нестинарство**.

II. 13. 2. 2. Къде се намира обектът

Иконата се съхранява в манастирския параклис в град Рибинск в Северозападна Русия, Ярославска област.

II. 13. 2. 3. Послание

Иконата помага да се разбере Християнството като космически свързано с култа към Светлината, където самият Възкръснал Христос е Слънцето, което определя измеренията на цялото битие и огнените практики в това число – каквато е идващата от люлката на цивилизацията свързаната с нестинарския култов реликт.

II. 13. 2. 4. Източници

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.
2. Икона „Всевидаеще око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>. – 06.10.2022. – 1 с.
3. Икона „Всевидаеще Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 14. ДЕНЧЕВ, Стоян. Професор д.ик.н. Стоян Денчев : *Primus inter pares* : щрихи към когнитологичен портрет, направен в стила на интервюто : учебник за студенти по когнитологично портретиране на персоналии в дисциплините от информационно-комуникативния цикъл на знанието / [послесл.], беседата води Александра Куманова ; [ред. Николай Василев]. – София, 2015. – 184 с. : с портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 14**)

ISBN 978-619-185-189-8

II. 14. 1. Ил. XIV. Корица на Том XIV на серия „Факлоносци” (София, 2015) – Проф. д.ик.н. Стоян Денчев (1953-) (фотопортрет)

II. 14. 2. Информационна картина на изображението

II. 14. 2. 1. Персоналията

Проф. д.ик.н. Стоян Денчев е математик, информатик, професор по „Автоматизирани системи за обработка на информация и управление”, ректор на Университета по библиотекознание и информационни технологии (УниБИТ) - архитект на съвременната информационна среда.

С. Д. е роден на 11.02.1953 г. През 1978 г. завършва специалността „Основи на кибернетиката и теория на управлението” в Математическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски”.

През 1978–1986 г. С. Д. работи в Централния машиностроителен институт. През периода 1986–1988 г. той е директор по научните въпроси в Информационния център за трансфер на технологии „Информа”, а през 1988–1989 г. става заместник-генерален директор на този център.

През 1988–1989 г. С. Д. е старши изследовател и гост-доцент в университета в Бъркли, Калифорния (САЩ).

Преходът на обществото в страните от Централна и Източна Европа от планово стопанство към пазарна икономика извежда С. Д. - заради неговата научна и

практическа подготовка и лидерските му качества - на политическата сцена. През 1991 г. той става съветник в правителството на Димитър Попов.

През 1991–1992 г. е началник на отдел „Структурна и технологична политика“ при първото правителство на Съюза на демократичните сили на Филип Димитров, където е специалист по структурната реформа. През 1993–1994 г. е главен секретар в правителството на проф. Любен Беров.

През 1994 г. С. Д. е посланик на Република България в Република Финландия.

През 1994–1997 г. С. Д. е избран за депутат от листата на Движението за права и свободи (ДПС) в 37-то Народно събрание, в което става заместник-председател на парламентарната група на ДПС и заместник-председател на парламентарната Комисия по външна политика.

През 1997–1998 г. С. Д. е политически секретар на Обединението за национално спасение.

През 1998–2001 г. С. Д. е вицепрезидент на корпорация „Мултигруп“.

От 2002 г. до момента С. Д. е ректор на УниБИТ.

През 2006–2011 г. той е председател на Съюза на народните читалища (СНЧ). А от тогава до днес той е негов почетен председател.

Проф. С. Денчев е основател и председател на Университетската младежка академия за управление на знания (УМЛАНУЗ). Специализира в Япония, Русия и Германия. По покана на известния американски професор Джордж Лайтман, две академични години е работил като гост-доцент и старши изследовател в Калифорнийският университет в Бъркли, САЩ. Има над 260 публикации в областта на информационния мениджмънт, автоматизираните системи за обработка на информация и управление, библиотекознанието, науките за информиране, кибердипломацията, бизнес и административните комуникации, националната сигурност и др. Член е на голям брой редколегии на списания и специализирани издания, участва в много научни, обществени и професионални организации, както и организационни комитети на научни конференции.

От 2000-та година и до сега е член на църковното настоятелство на Патриаршеската катедра „Св. Александър Невски“ в София.

В настоящия момент проф. д. и к. н. Стоян Денчев е
Председател на Настоятелството на
УниБИТ.

II. 14. 3. Източници

1. Проф. Д.Ик.Н. Стоян Денчев. // <<https://bit.ly/3NYmygK>>. – 16.12.2022. – 1 с.
2. Рашидов награди проф. Стоян Денчев с Почетен плакет на Парламента по повод 70 – годишния му юбилей. // <<https://bit.ly/3NBHxVd>>. – 16.12.2022. – 2 с.
3. Стоян Денчев. // <<https://bit.ly/3NEcOH3>>. – 16.12.2022. – 2 с.

II. 15. АРИАНИКА : експедиция във Воттоваара – Карелия и Аркаим – Урал: центрове на праевропейската цивилизация в Русия : протоарии и праславяни, културолого-феноменологично декодиране на митологичния, историческия и лингвистичния план : учебно пособие по дисциплината „Нестинарство: информационни кодове на културното наследство” / [Стоян Денчев ... и др.] ; [науч. ред. Николай Ярёмов ... и др.]. – София, 2016. – 208 с. : с ил., к., сх. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 15**)

Други авт.: Александра Куманова, Никола Казански, Николай Василев. – Други ред.: Милен Куманов, Иван Теофилов.

ISBN 978-619-185-192-8

АРИАНИКА

ARYANICA

II. 15. 1. Ил. XV. Корица на Том XV на серия „Факлоносци” (София, 2016) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

II. 15. 2. Информационна картина на изображението

II. 15. 2. 1. Образът

Живописната и изключително рядка икона „Всевиждащото Око Божие” се смята, че води началото си от XIII в. Нейна отличителна черта е големият брой символи, които се считат за едни от най-сложните, използвани в единна система в иконографията.

Иконата се състои от множество изображения на Всевиждащото Око Божие.

Тя носи идеята за космическото битие, наблюдавано в своите прояви от Бог.

В центъра на иконата е образът на Младенеца Иисус.

Над Божия Син е ликът на Пресвета Богородица – Божията Майка. Ръцете ѝ са издигнати в **най-древната молитвена поза – Оранта**, изхождаща от **култа към светлината**, пресемантизиран в **универсалните монотеистични религии**

(Зороастризма, Будизма, Християнството, Мохамеданството), чийто корен е един – една точка на земното кълбо, намираща се на Север...

Върхово над изображенията на Божия Син и Божията Майка е Светият Дух – третото лице на Бога (**Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**).

Композицията е организирана от изображение на **Слънцето**, по което са отчетени **четирите посоки на света**, намерили отражение в иконата под вид на **четири триъгълника**, олицетворяващи **четирите посоки на света** във вид **спускащи се от Слънцето към земята триъгълници** – символ на материализацията в този свят на триединството **Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух**.

Композицията на **четирите посоки на света**, изобразени в иконата чрез **триъгълниците (Бог – Отец – Бог – Син – Бог – Св. Дух)**, има най-древно фиксиране – в Митраистичното знаме на Древна Персия, откъдето култът към светлината през Мала Азия прониква на Балканския полуостров под формата на **нестинарство**.

II. 15. 2. 2. Къде се намира обектът

Иконата се съхранява в манастирския параклис в град Рибинск в Северозападна Русия, Ярославска област.

II. 15. 2. 3. Послание

Иконата помага да се разбере Християнството като космически свързано с култа към Светлината, където самият Възкръснал Христос е Слънцето, което определя измеренията на цялото битие и огнените практики в това число – каквато е идващата от люлката на цивилизацията свързаната с нестинарския култов реликт.

II. 15. 2. 4. Източници

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.
2. Икона „Всевидаеще око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>. – 06.10.2022. – 1 с.
3. Икона „Всевидаеще Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 16. GLORIA bibliosphaerae : нишката на Ариадна : изследвания в чест на акад. проф. Александра Куманова : юбилеен сборник по случай 65 години от основаването на УниБИТ / [състав., предг., интервю Николай Василев] ; [науч. ред. Стоян Денчев]. – София, 2016. – 1774 с. : с ил., факс., портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 16**)
ISBN 978-619-185-211-6 (подв.)
E ISBN 978-619-185-212-3

II. 16. 1. Ил. XVI. Корица на Том XVI на серия „Факлоносци” (София, 2016) – „Ариадна и Тезей” (1829) на Жан-Батист Реньо (1754-1829) (платно)

II. 16. 1. 1. За автора: Жан-Батист Реньо

Роден на 9 октомври 1754 г. в Париж, Жан-Батист Реньо е френски художник и гравьор от неокласическия период, представител на академичното направление в изкуството. Посещава училище в Рим, Италия, където продължава обучението си.

Като педагог той основава собствена школа по рисуване, в която обучава десетки талантиви ученици. По-късно, за работата си „Образованието на Ахил” (картина), той получава титлата академик и придобива слава на изключителен исторически художник.

Други негови известни картини са „Трите грации”, „Смъртта на Клеопатра” и др.

Малко преди смъртта си, на 12 ноември 1829 г., в чест на заслугите му към родината, художникът е удостоен с титлата барон.

II. 16. 2. Информационна картина на изображението

II. 16. 2. 1. Образът

Любовта е най-силното оръжие...

Когато критският цар Минос наложил на атиняните данък, за това, че те убили сина му Андрогей, трябвало да се намери герой, който да се противопостави на жестокостта му. Тежък бил и позорен този данък – атиняните трябвало веднъж на всеки девет години да изпращат на остров Крит седем младежи и седем девойки, където били затваряни в грамаден лабиринт. Там те били изяддени от ужасно чудовище Минотавър – с тяло на човек и глава на бик.

Герой се намерил. Това бил Тезей, синът на Егей, който заминал далеч от дома си, за да спре тиранията на царя на Минос.

Но Ариадна, внучка на Слънцето, дъщерята на царя, се влюбила в него. Героят Тезей също се влюбил в нея.

За да се завърне жив и здрав при нея и да избягат далеч от дома ѝ, Ариадна му дала вълшебен меч и кълбо от сребърна нишка, което да му помогне да излезе от лабиринта. Тя не можела да допусне младият герой да загине в Лабиринта, разкъсан от Минотавъра, тъй като любовта им била силна и здрава като меч, който Тезей получил от любимата си.

Когато той излязъл жив и здрав от схватката с чудовището, Ариадна последвала Тезей...

II. 16. 2. 2. Къде се намира обектът

Музеят на изкуствата в Руан (*Musée des Beaux-Arts de Rouen*) се намира в северозападна Франция. Създаден е от император Наполеон Бонапарт през 1801 г. и се помещава в сграда, проектирана от Луи Соважо, построена между 1877 г. и 1888 г.

Колекциите му включват картини, скулптури и предмети на изкуството на няколко европейски школи от XV в. до наши дни. Сред тях са картини на Веронезе, Караваджо, Риго, Моне, Реноар и др., включително колекция от руски икони, датиращи от XV до началото на XIX в., и около 8000 рисунки.

II. 16. 2. 3. Послание

Нишката на Ариадна е начин за ориентиране в трудни обстоятелства. Ариадна връчила на Тезей кълбо от сребърна нишка, което той размотавал, навлизайки в лабиринта.

Светлина дава Ариадна на Тезей.

Когато в съзнанието му е светло, той побеждава мрака и Минотавъра.

В живота нишката на Ариадна е невидимата нишка, която ни спасява.

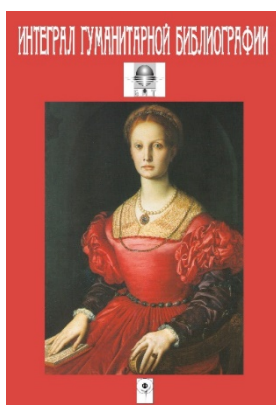
Тя е символ, който показва, че за да се справим с даден проблем, трябва да следваме правилния път – на просветлението, да вярваме, че ще излезем от лутането из лабиринта на проблема. Решение винаги има – и то е в това да станем просветлени.

II. 16. 2. 4. Източници

1. Jean-Baptiste Regnault. // <<https://bit.ly/3XSau5l>>. – 17.09.2022. – 1 с.
2. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 17.09.2022. – 2 с.
3. Musée des Beaux – Arts de Rouen. // <<https://bit.ly/3Y9euyR>>. – 17.09.2022. – 2 с.

II. 17. КУМАНОВА, Александра. Интеграл гуманитарной библиографии в XXI веке : генезис мировой универсальной библиографии : учебник – компендиум по общему библиографоведению (теория библиографической формы) / Александра Куманова ; [обща ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2017. – 184 с. : с ил., портр., сх. – (Факлоносци = Torchbearers ; 17)

ISBN 978-619-185-249-9

II. 17. 1. Ил. XVII. Корица на Том XVII на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Лукреция Панчиатики (ок. 1540 г.) на Анжело Бронзино (1503-1572) (платно)

II. 17. 1. 1. За автора: Анжело Бронзино

Зад псевдонима Анжело Бронзино се крие италианският живописец и виден представител на маниеризма Аньоло ди Козимо ди Мариано – високообразован и начетен човек.

Художникът е роден на 17 ноември 1503 г., Флоренция, Италия, където и умира.

В качеството си на придворен художник на херцога на Флоренция Козимо I де Медичи, той рисува фрески във вила Медичи в Кареджи, олтарни, религиозни, алегорически картини и платна на митологични теми.

Но славата му се дължи предимно на портретите, които той прави. Умее отлично да изгражда тържественост в позите, да въвежда аксесоари, които да подчертават класовото положение на модела, да придава на героите си високомерна небрежност, студена елегантност и дори – арогантност, съпровождащ изтънчения аристократизъм и – въпреки цялата идеализация – да запазва убедителна портретна прилика.

Безстрастността на лицата, богатството и луксът на дрехите стават отличителен белег на церемониалните дворцови портрети на художника.

II. 17. 2. Информационна картина на изображението

II. 17. 2. 1. Образът

Портретът е рисуван през 1540 г. Твърдия, студен изобразителен маниер на Анжело Бронзино представя Лукреция на фона на ниша, неестествено изправена, гледаща право напред с фиксиран поглед – като замръзнала статуя, лишена от всякакви човешки емоции.

Повърхността на лицето ѝ изглежда неестествено гладка.

Героинята е облечена в рокля от сатен и червено кадифе, подчертаваща нейната студена и спокойна красота, а надиплените ѝ ръкави улавят всеки отблясък на светлината.

Фокусът на творбата е върху шията ѝ: дълга, бяла, подчертана от дълбоките сенки на лицето ѝ.

Докато седи във въсършено съвършенство, дългите ѝ пръсти докосват чувствено книгата с молитви. А на лявата си ръка тя носи малък пръстен от злато и рубин, който лесно би могъл да бъде годежен.

Лукреция ди Гисмондо Пучи се омъжва през 1528 г. за Бартоломео Панчиатичи. Златната огърлица, която дамата носи на портрета, включва малки плочи, върху които се четат думите: „*Sans fin amour dure*” (Безкрайната любов трае)...

II. 17. 2. 2. Къде се намира обектът

Планото се съхранява в завършената около 1545 г. галерия Уфици във Флоренция, Италия.

В основата на тази Галерия е семейната колекция от произведения на изкуството на Медичите, събирана няколко века.

Музеят е организиран като дълъг лабиринт от стаи с невероятни произведения на изкуството, изложени приблизително в хронологичен ред по протежение на U-образна ренесансова сграда.

II. 17. 2. 3. Послание

Художникът превръща тази дама от изисканото и културно флорентинско общество в идеализиран символ на целомъдрена красота – деликатно, но и човешко същество с висока духовност.

II. 17. 2. 4. Източници

1. Lucrezia Panciatichi. // <<https://bit.ly/3S72KLD>>. – 20.11.2022. – 1 с.
2. The high society's jewelry in the Renaissance : Lucrezia Panciatichi. // <<https://bit.ly/3K9BXfT>>. – 20.11.2022. – 2 с.
3. The Uffizi Gallery. // <<https://bit.ly/2MRDCp6>>. – 20.11.2022. – 3 с.

II. 18. [1] The **English–Russian–Bulgarian** dictionary of library and information terminology = Англо-руско-българският словар по библиотечна и информационна дейност / Comp. John V. Richardson ... [и др.] ; managing ed. Stoyan Denchev ; ed.-in-chief Alexandra Kumanova ; ed. board Robert Burger ... [и др.] ; lang. ed. Nikolay Vasilev ... [и др.] ; techn. ed. Nikolay Vasilev, Vasilka Stefanova ; rev. Fred Mainhard ... [и др.]. [2] The **Russian–Bulgarian–English** dictionary of library and information terminology = Русско-българо-английският словар по библиотечна и информационна дейност / сост. Едуард Р. Сукиасян ... [и др.] ; отв. ред. Стоян Денчев ; глав. ред. Александра Куманова ; редкол. Роберт Бургер ... [и др.] ; яз. ред. Николай Василев ... [и др.] ; техн. ред. Николай Василев, Василка Стефанова ; рец. Фред Майнхард ... [и др.]. [3] The **Bulgarian–English–Russian** dictionary of library and information terminology = Българо-англо-руският словар по библиотечна и информационна дейност / състав. Албександра Куманова ... [и др.] ; отв. ред. Стоян Денчев ; глав. ред. Александра Куманова ; ред. кол. Роберт Бургер ... [и др.] ; граф. ред. Николай Василев ... [и др.] ; ез. ред. Николай Василев, Василка Стефанова ; рец. Фред Майнхард ... [и др.]. – ново е-изд. – София, 2017. – 818 с. : с 1 ил., 6 табл. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 18**)

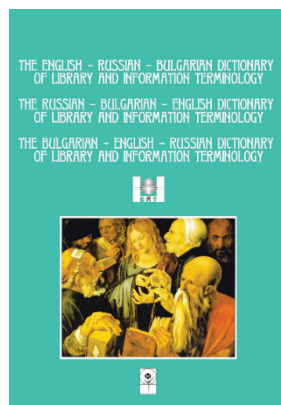
Други състав.: Александра Куманова, Едуард Р. Сукиасян, Виктор В. Зверевич, Джон В. Ричардсън ; други ред.: Чарлз Грибъл, Ирина Л. Линден, Патриция Полански, Бредли Шафнер, Яков Л. Шрайберг, Николай Василев, Марияна Максимова, Цветанка Найденова, Светла Бойчева, Антон Даскалов, Ружа Симеонова, Татяна Дерменджиева, Диана Ралева, Боряна Николова ; други граф. ред.: Боряна Николова, Боряна Апостолова ; други рец.: Никола Казански, Мария Младенова, Димитър Христов, Стефка Илиева. – Юбил. изд., посв. на 70-год. на ЮНЕСКО и 65-год. на Унив. по библиотекознание и информ. технолог.

Е ISBN 978-619-185-276-5

1 изд. 2010.

ISBN 978-954-8887-93-9

ISSN 1314-2526 ; Т. 3.

II. 18. 1. Ил. XVIII. Корица на Том XVIII на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно)

II. 18. 1. 1. За автора: Албрехт Дюрер

Роден и починал в Нюрнберг, Германия, А. Дюрер (1471-1528) се счита за един от най-великите немски ренесансови художници – графици.

Като дете той изучава латински и помага в ателието на баща си. Там се научава на тънкостите в обработката на метали, а придобитите умения прилага по-късно и в работата си като гравьор.

Неговото голямо творчество включва олтарни и религиозни произведения (християнските теми доминират в значителна част от творбите му), множество портрети и автопортрети и медни гравюри.

А. Дюрер се концентрира върху гравирването – както върху дърво, така и върху мед.

Художникът пътува из Германия, Нидерландия и Швейцария, като по време на пътешествията си постоянно се усъвършенства в рисуването, и в обработката на метали. Специално посещава Италия – меката на живописците, и стилът именно на венецианските майстори оказва огромно влияние върху творбите му.

II. 18. 2. Информационна картина на изображението

II. 18. 2. 1. Образът

Какво е по-чисто и по-свято от детето?

Какво е по-невинно и красиво от новия живот?

Образът на дванадетгодишния Иисус изобразява надежда чрез детската душа.

Заобиколен от стари и праволинейни учители и мъдреци, Неговото бяло и чисто миловидно лице изпъква на фона на гротескните зловещи лица.

За отпразнуването на Пасха Св. Семейство – Св. Йосиф, Пресвета Дева Мария и Иисус – посещават Йеруалим. Когато си тръгват, те не подозират, че Синът им не е с тях. След тридневно търсене, разтревожените, Св. Йосиф и Св. Дева Мария намират своя Син, който не разбира защо те са толкова притенени, след като знаят, че мястото Му е в храма. Там Той е заобиколен от учени, които го слушат и му задават въпроси. Учени, измени от Неговия разум и словата Му, но и от това – колко различно е мисленето Му от тяхното.

Какво по-плашещо от новото ЗНАНИЕ?

Творбата е смесица от сблъсъка на две стихии – младостта на месията и грозотата на вкостенелото мислене – силата на природната красота и уродливостта.

В центъра на композицията са ръцете на Исус, Който изказва своите аргументи, и ръцете на безобразните учители, които показват нервност и обърканост от доводите на Исус – Детето. Дори един от безобразната тълпа, обградила месията, излага своите вярвания като си позволява да се докосне до пръстите и ръката на Христос, сякаш, за да контролира, завладява и доминира над младата Му душа.

Младият Исус тъжно спори със заобиколилата го тълпа от арогантни, самоправедни псевдоучени.

Настроението на платното е зловещо. Заобикалящите Христос обсебени от догма персонажи подсилват до неимоверни размери моралното послание на Исус – ЛЮБОВТА, която е оскърбление за техния „твърд“ авторитет.

Като напълно пренебрегват посланието Му, обкръжаващите Исус персонажи, са алегория на тези хора, които живеят не по законите на духа, а по буквата на закона.

II. 18. 2. 2. Къде се намира обектът

Платното с лика на Исус се съхранява в музея „Тисен-Борнемиса“ в Мадрид, Испания.

Художествената галерия се помещава в двореца Виляероса, който е образец на неокласическата архитектура от XVIII в.

Основоположници на музея са немските барони Тисен-Борнемиса – едни от най-сериозните колекционери в света, чието име носи и самият музей. През целия си живот те събират творби на Средновековното изкуство. Следват ги произведения на ренесансовите художници от Италия, Франция и Германия – Дюрер, Караваджо, Пикасо, Рембранд и др.

Колекцията от картини е събирана от семейството в продължение на над половин век, а експертите я определят като една от най-обширните и ценни в света.

II. 18. 2. 3. Послание

Само с един поглед върху творбата позволява да се проникнем от посланието на художника и. То не само се разбира, но се и усеща непосредствено: всичко различно е „грешно“, всичко ново е „неправилно и зло“.

Смисълът на творбата е за разликите между естествеността на младостта и вкостенелостта на старостта, между контролът и свободата.

Всеобщото разбиране за това, че младите не знаят и не разбират много неща, тук не е неоспорим факт, защото от раждането си ние отваряме съзнанието си и придобиваме нови знания и умения – всичко зависи от силата на разсъдъка, подкрепен от духа.

Така без значение от възрастта, всеки може да направи разликата между това, което е лошо и вреди, и това, което е добро и правилно.

Светът се нуждае от развитие, нови идеи и ново мислене.

Не бива остарелите модели на мислене и поведение да заглушават свежия чист глас на просветената младост.

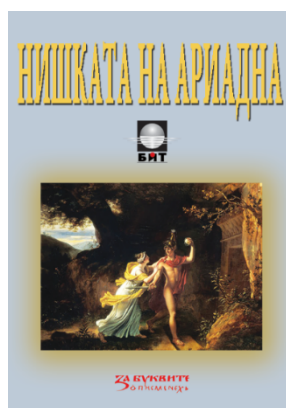
Следва да живеем според нашия миросглед, да ковем своя път по истинския, добрия начин, който е присъщ на нашата природа.

И не бива да вярваме на всичко, само защото така ни е казано, защото човекът е създаден, за да вижда и мисли самостоятелно.

II. 18. 2. 4. Източници

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

**II. 19. НИШКАТА на Ариадна (Gloria bibliospherae) : когнитология на енциклопедичността на библиотечната и информационната дейност = Ariadne thread (Gloria bibliospherae) : cognitology of encyclopedicity of the library and information activity / науч. ред. Стоян Денчев ; състав., предг., библиогр. Александра Куманова, Николай Василев ; библиогр. ред. Марияна Максимова ; ил. К. Константинова ; рец. Николай Ярёмов ... [и др.]. – София, 2017. – 952 с. : 109 портр., 62 ил., 10 репрод., 1 табл. – (Факлоносци = Torchbearers ; 19)
ISBN 978-619-185-285-7**

II. 19. 1. Ил. XIX. Корица на Том XIX на серия „Факлоносци” (София, 2017) – „Ариадна и Тезей” (1829) на Жан-Батист Реньо (1754-1829) (платно)

II. 19. 1. 1. За автора: Жан-Батист Реньо

Роден на 9 октомври 1754 г. в Париж, Жан-Батист Реньо е френски художник и гравьор от неокласическия период, представител на академичното направление в изкуството. Посещава училище в Рим, Италия, където продължава обучението си.

Като педагог той основава собствена школа по рисуване, в която обучава десетки талантиливи ученици. По-късно, за работата си „Образованието на Ахил” (картина), той получава титлата академик и придобива слава на изключителен исторически художник.

Други негови известни картини са „Трите грации”, „Смъртта на Клеопатра” и др. Малко преди смъртта си, на 12 ноември 1829 г., в чест на заслугите му към родината, художникът е удостоен с титлата барон.

II. 19. 2. Информационна картина на изображението

II. 19. 2. 1. Образът

Любовта е най-силното оръжие...

Когато критският цар Минос наложил на атиняните данък, за това, че те убили сина му Андрогей, трябвало да се намери герой, който да се противопостави на жестокостта му. Тежък бил и позорен този данък – атиняните трябвало веднъж на всеки девет години да изпращат на остров Крит седем младежи и седем девойки, където били затваряни в грамаден лабиринт. Там те били изяждани от ужасно чудовище Минотавър – с тяло на човек и глава на бик.

Герой се намерил. Това бил Тезей, синът на Егей, който заминал далеч от дома си, за да спре тиранията на царя на Минос.

Но Ариадна, внучка на Слънцето, дъщерята на царя, се влюбила в него. Героят Тезей също се влюбил в нея.

За да се завърне жив и здрав при нея и да избягат далеч от дома ѝ, Ариадна му дала вълшебен меч и кълбо от сребърна нишка, което да му помогне да излезе от лабиринта. Тя не можела да допусне младият герой да загине в Лабиринта, разкъсан от Минотавъра, тъй като любовта им била силна и здрава като меч, който Тезей получил от любимата си.

Когато той излязъл жив и здрав от схватката с чудовището, Ариадна последвала Тезей...

II. 19. 2. 2. Къде се намира обектът

Музеят на изкуствата в Руан (*Musée des Beaux-Arts de Rouen*) се намира в северозападна Франция. Създаден е от император Наполеон Бонапарт през 1801 г. и се помещава в сграда, проектирана от Луи Соважо, построена между 1877 г. и 1888 г.

Колекциите му включват картини, скулптури и предмети на изкуството на няколко европейски школи от XV в. до наши дни. Сред тях са картини на Веронезе, Караваджо, Риго, Моне, Реноар и др., включително колекция от руски икони, датиращи от XV до началото на XIX в., и около 8000 рисунки.

II. 19. 2. 3. Послание

Нишката на Ариадна е начин за ориентиране в трудни обстоятелства. Ариадна връчила на Тезей кълбо от сребърна нишка, което той размотавал, навлизайки в лабиринта.

Светлина дава Ариадна на Тезей.

Когато в съзнанието му е светло, той побеждава мрака и Минотавъра.

В живота нишката на Ариадна е невидимата нишка, която ни спасява.

Тя е символ, който показва, че за да се справим с даден проблем, трябва да следваме правилния път – на просветлението, да вярваме, че ще излезем от лутането из лабиринта на проблема. Решение винаги има – и то е в това да станем просветлени.

II. 19. 2. 4. Източници

1. Jean-Baptiste Regnault. // <<https://bit.ly/3XSau5l>>. – 17.09.2022. – 1 с.
2. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 17.09.2022. – 2 с.
3. Musée des Beaux – Arts de Rouen. // <<https://bit.ly/3Y9euyR>>. – 17.09.2022. – 2 с.

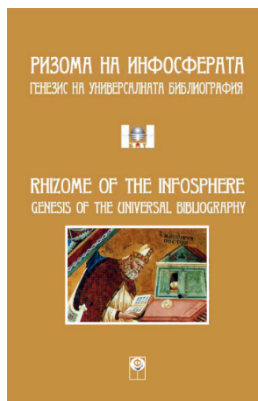
II. 20. КУМАНОВА, Александра. Ризома на инфосферата: морфология на библиографията : генезис на световната универсална библиография : учебник по общо библиографознание: теория на библиографската форма / [Александра Куманова] ; [Николай Василев – обща ред. ... и др.] ; [библиогр. ред. Марияна Максимова]. – ново е-

изд. – София, 2017. – 534, CCCL с. : с ил., портр., факс. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 20**)

E ISBN 978-619-185-295-6

1. изд. – София, 2012. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 4**)

ISBN 978-954-2946-12-0

II. 20. 1. Ил. XX. Корица на Том XX на серия „Факлоносци“ (София, 2017) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск“ в Азиси (1317) (фреска) от Джото ди Бондоне (1267-1337)

II. 20. 1. 1. За автора: Джото ди Бондоне

Смятан за основоположник на Ранното Възраждане, Джото ди Бондоне е и невероятен художник и архитект. Животът му започва през 1277 г. във Веспиняно, Италия, където на 10-годишна възраст чиракува и изучава активно техниките на изобразителното изкуство при местен художник, който забелязва таланта му. След като в селото му се заговаря за момчето, което пресъздава изключително красиво и реалистично животните, за които се грижи, съдбата го орисва с това произведенията му да се пазят и оценяват високо векове наред.

Първите стъпки на Джото в тайните на художествения заная започват в Рим, докато придружава своя учител-художник и където работят заедно по различни проекти, докато не заминават за Азиси, по задача – да изрисуват местната църква в памет на Св. Франциск. Завършва там първите си значими живописни произведения, библейски и евангелистки сцени и мотиви, едва на около двадесет години и това привлича също отново невиджано внимание към него.

След като жеее известно време в Азиси и създава цикъл от стенописи в още няколко местни църкви, той започва да пътува из други градове на Италия. Това се превръща в успешен модел на неговата работа, тъй като той създава специални работилници в местата, които посещава и работи, и където много млади художници развиват своя талант.

Той е любител на света на Античността и изкуството на Древна Гърция и Древен Рим. Пример за това са фреските в църквите в Азиси, Падуа и Флоренция. Има интерес към изобразяването на човешките емоции чрез моделирането на човешката фигура.

Джото превръща човека в централна фигура на своето изкуство. Основните тонове, използвани в неговите произведения, са наситено синьо и златно – те стават характерни за неговото творчество и го правят разпознаваем.

Друг важен белег на неговия стил са светлосенките и архитектурните елементи, с които сменя златния фон, характерен за традиционния дотогава византийски стил, който превръща в пейзажи, за да постигне повече реализъм.

Едно от най-големите му постижения е титлата *Магнус Магистър* или *Велик майстор*, с която град Флоренция го удостоява и го назначава за градски архитект. Това му дава правото да проектира Флорентинската катедрала „Санта Мария дел Фиоре” и цветната камбанария, с които градът се слави.

Джото остава там до смъртта си през 1337 г.

II. 20. 2. Информационна картина на изображението

II. 20. 2. 1. Образът

Софроний Евсевий Йероним, Свети Йероним или Блаженият Йероним Стридонски (345 – 420 г.) са едно и също духовно лице, изобразено на фреката „Сводът на докторите” в матерната църква в Азиси.

Той е един от четиримата отци, седнал пред катедра, готов да диктува Божиите слова. Неговият образ често се изобразява наведен над книга.

Смята се, че е роден около 347 г. в град Стридон, откъдето идва и неговото име. Градът се намира на границата на Панония и Далмация – днешна Словения.

Той е монах, християнски писател, светец, оратор, философ. И най-важното – преводач и тълковател на Св Писание.

По поръка на папа Дамас I Св. Йероним превежда Библията на латински език, като я нарича Вулгата (*Vulgata*).

Впечатлен от нейната мъдрост, той я разпространява сред своите приближени и последователи като води беседи и проповядва вярата в моществото.

Пътят му приключва през 420 г. във Витлеем, в манастира, който той самият основава, „в това най-хубаво място на света”, както го наричал самият той.

II. 20. 2. 2. Къде се намира обектът

Фреската е част от вътрешността на базиликата „Свети Франциск от Асизи”. Тя е католическа църква в град Асизи, Централна Италия, главната църква на Францисканския орден и един от основните центрове на поклонничество в Италия.

В нея е погребан и основателят на ордена Св. Франциск.

Строителството на храма започва през 1228 г.

През 2000 г. базиликата е включена в списъка на ЮНЕСКО за световно наследство.

II. 20. 2. 3. Послание

Основното послание, което носи фреската и мястото, на което тя е изобразена е предаването на вярата и нейната сила.

Тя насърчава вярата в Бога, в силата на божественото, във воденето на обикновен, скромнен живот и разпространяването на доброто.

II. 20. 2. 4. Източници

1. Блажени Йероним Стридонски. // <<https://bit.ly/3uY02B>>. – 06.09.2022. – 1 с.
2. Basilica Papale di San Francesco d'Assisi. // <<https://bit.ly/3uPz2QB>>. – 06.09.2022. – 1 с.

3. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 06.09.2022. – 1 с.

II. 21. КУМАНОВА, Александра. Умберто Еко в България : нишката на Ариадна : биобиблиография / състав. Александра Куманова, Мариета Найдова ; науч. ред., предг. Стоян Денчев ; библиогр. ред. Диана Ралева, Силвия Филипова. – 2. изд. – София, 2017. – 122 с. : с портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 21**)

ISBN 978-619-185-301-4 (подв.)

ISBN 978-619-185-300-7

E ISBN 978-619-185-302-1

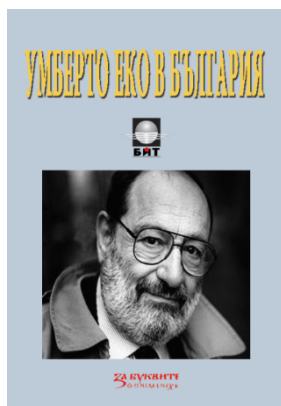
[1. изд.]. // *Нишката на Ариадна (Gloria bibliosphaerae) : когнитология на енциклопедичността на библиотечната и информационната дейност = Ariadne thread (Gloria bibliosphaerae) : Cognitology of encyclopedicity of the library and information activity* / науч. ред. Стоян Денчев ; състав., предг., библиогр. Александра Куманова, Николай Василев. – София, 2017. – ISBN 978-619-185-285-7. – с. 859-895 : с портр. – *Редуц. публ.*

E ISBN 978-619-185-286-4

[3. изд.] / Стол. библ. – София. – София, 2017.

ISBN 978-619-160-825-6

E ISBN 978-619-160-826-3

II. 21. 1. *Ил. XXI. Корица на Том XXI на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Умберто Еко (1932-2016) (фотопортрет)*

II. 21. 2. Информационна картина на изображението

II. 21. 2. 1. Псоналията

Проф. Умберто Еко е роден през 1932 г. в Алесандрия, селце в планината Пиемонт, в Северна Италия, където на новородените пеят люлчени песни на три езика: италиански, френски, немски.

Той е философ, семиотик, медиевист и медиен семиолог.

Определян е като „ренесансов човек на XX-XXI в.” – заради хуманизма и всеобхватните му човешки и изследователски търсения.

Орисан е и с забележителното умение по алегоричен – символистичен начин да казва големи истини за човечеството и неговото минало, често и за неговото настояще и бъдеще, да предупреждава за настъпващи злини и да разобличава лъжи.

Започва да учи право, но по-късно се насочва към Торинския университет, където изучава средновековна философия и литература и където през 1954 г. защитава докторат с теза върху „Естетическата проблематика на Свети Тома от Аквино”.

Развива блестяща научна кариера в областта на масовите комуникации, културознанието, историята и литературната критика. Но най-вече – в семиотиката (науката за знаците).

Трудовете му на тази тема са сред най-ценените в научните среди.

Освен това У. Еко е автор на телевизионни предавания, води популярна рубрика в списание „Еспreso”, пише за комиксовите герои, настоящето и бъдещето на компютрите, за пеницилина, епидемиите, притежава една от най-големите колекции от книги в Европа с над 30 000 тома (която дари на Миланския университет), и обожава да свири на пиано и флейта.

Преподавателската му дейност започва с четенето на лекции в Торинския университет през 1961 г.

През 1964 г. започва работа в Миланския университет, а през следващата година е избран за професор по визуални комуникации във Флоренция.

От 1971 г. е доцент по семиотика във Факултета по литература и философия в Университета в Болоня, от 1975 г. е редовен професор в същия университет, а през 1986 г. е директор на докторска програма по семиотика.

От 1969 чете лекции като гост-професор в университетите в Йейл, Ню Йорк, Оксфорд.

От 1990 г. е почетен професор на Софийския университет „Св. Климент Охридски”.

Като писател У. Еко става известен през 1980 г. с романа „Името на розата”, за който през 1981 г. получава наградата „Стрега”.

Други негови известни произведения са „Махалото на Фуко”, „Баудулино”...

Романите му са преведени на над 30 езика и са отпечатани не само в Европа и САЩ, но и по целия свят.

Писателят е майстор и на детски книжки.

Умберто Еко сътрудничи на програми на ЮНЕСКО, Fondation Europeenne de la Culture и др. и е носител е на множество международни награди.

II. 21. 2. Източници

1. Умберто Еко. // <<https://bit.ly/3RDt6o9>>. – 17.12.2022. – 1 с.
2. Умберто Еко. // <<https://bit.ly/3RypzHW>>. – 17.12.2022. – 2 с.
3. Умберто Еко – небесният лъч, осветил мрачното Средновековие. // <<https://bit.ly/3Hb7JXF>>. – 17.12.2022. – 3 с.

II. 22. КУМАНОВА, Александра. Златна христоматия на България. Кн. 1, Оратория : аналитико-синтетична архитектурна на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по морфология на академичното текстописане / Александра Куманова, Николай Василев ; [ред. Иван Теофилов ... и др.]. – ново е-изд. – София, 2018. – 400 [1-10 ; I-XV ; 11-385] с. : с 281 ил. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 22**)

Е ISBN 978-619-185-312-0

1. изд. 2013.

ISBN 978-954-2946-21-2

II. 22. 1. Ил. XXII. Корица на Том XXII на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

II. 22. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадони, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 22. 2. Информационна картина на изображението

II. 22. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейство, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 22. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 22. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

II. 22. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

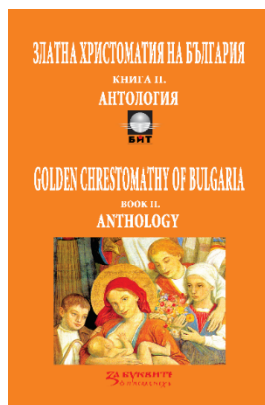
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 23. ЗЛАТНА христоматия на България : аналитико-синтетична архитектурника на българското изящно слово от IX до XXI в. универсален информационен модел : учебно пособие по лексикография на академичното текстописане. Кн. 2. Антология / [състав., послесл., комент.] Николай Василев, Александра Куманова. – ново е-изд. – София, 2014. – 840, ССХХVII с. : с ил., портр., факс. – (Факлоносци = Torchbearers ; 23)

Е ISBN 978-619-185-313-7

1. изд. 2014.

ISBN 978-619-185-006-8 – (Факлоносци = Torchbearers ; 9)

II. 23. 1. Ил. XXIII. Корица на Том XXIII на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

II. 23. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадони, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 23. 2. Информационна картина на изображението

II. 23. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейство, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 23. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 23. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

II. 23. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 24. КУМАНОВА, Александра. Модел за съставяне на персонални автобиобиблиографии : систематично-хронологично-азбучен автобиобиблиографски списък на трудовете / Александра Куманова ; ред. Николай Василев – науч. ред. ... [и др.] ; послесл. Красимира Александрова. – [4. прераб. и доп. изд.]. – София, 2018. – 1040 с. : с ил., портр. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 24)**

ISBN 978-619-185-311-3 (подв.)

1. изд. – 2014. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 11)**

2. прераб. и доп. изд. – 2016. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 16)**

ISBN 978-619-185-211-6 (подв.)

E ISBN 978-619-185-212-3

3. прераб. и доп. изд. – 2017. **(Факлоносци = Torchbearers ; 19)**

ISBN 978-619-185-285-7

II. 24. 1. Ил. XXIV. Корица на Том XXIV на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Жена с восьмични плочки и стилус” (наречена „Сафо”) (50-70) на неизвестен майстор (фреска)

II. 24. 2. Информационна картина на изображението

II. 24. 2. 1. Образът

Родена около 610 г. пр. Хр. на остров Лесбос, Гърция, Сафо е наричана „Божествената”.

Тя е първата жена – поетеса в историята на европейските лирици и е една от най-влиятелните фигури на Античността, силно възхвалявана през всички епохи заради красотата на нейния стил на писане. Дори Платон я нарича „десетата муза”.

Съвременните познания за Сафо идват както от това, което може да бъде изведено от собствената ѝ поезия, така и от споменаването ѝ в други древни текстове.

Има само няколко реда от нейното творчество, които не са повредени от времето. Сред тях е одата за Афродита – богинята на любовта. Именно в нейна чест Сафо създава и ръководи академия за неомъжени жени – общност, в която на почит е образованието на младите жени. Нейната работа е имала значително влияние върху много жени.

На цветята са посветени стихове на Сафо. Тези флорални и природни мотиви, сцени сред природата, край олтари, опушени с тамян, изпълнени с благовония са атрибути от ритуалните изображения на Афродита, конотирани с отобразението на женската красота и младостта.

II. 24. 2. 2. Къде се намира обектът

Фреска е открита през 1760 г. в античния римски град Помпей, погребан под слой вулканична пепел, след изригването на Везувий през 79 г.

Помпей е разположен в италианския регион Кампания и след откриването му от археолози, днес той е музей под открито небе.

II. 24. 2. 3. Послание

Това, което Сафо олицетворява в културата, е свободата на ярката и независима талантива личност, предизвикваща във високите личности възхищение, а в другите – най-често – неразбиране...

II. 24. 2. 4. Източници

1. Sappho. // <<https://bit.ly/3XMqyWu>>. – 25.10.2022. – 1 с.
2. Sensual Sappho. // <<https://bit.ly/3IdtflL2>>. – 25.10.2022. – 1 с.
3. Сафо : Жената, която научи човечеството на речника на любовта. // <<https://bit.ly/3ZhXV4J>>. – 25.10.2022. – 2 с.

II. 25. KUMANOVA, Aleksandra. Generatio spontanea : synoptic table of the World universal bibliography from 3RD c. BC to 21st c. : an atlas – electronic library „Universalica” (Model of the secondary-documental framework of the biblio-info-noosphere) : textbook-compendium of General Bibliography = синоптическая таблица мировой универсальной библиографии III в. до н.э. – XXI в. : атлас – электронная библиотека „Universalica” (Модел вторично-документалния контур на библио-инфо-ноосферата на планетата) : учебник-справочник по общ. библиографоведению = синоптична таблица на световната универсална библиография III в. пр. н.е. – XXI в. : атлас – електронна библиотека „Universalica” (Модел на вторично-документалния контур на библио-инфо-ноосферата на планетата) : учебник-справочник по общо библиографознание / [comp., bibliogr., preface Alexandra Kumanova] ; [sci. ed. Stoyan Denchev] ; [gen. ed. Nikolay Vasilev] ; [expert and terminolog. ed. Nikola Kazanski] ; [reference-inform. ed. Angela Cannon, Marianna Sokolova] ; [bibliogr. ed. Krasimira Alexandrova, Silviya Filipova, Mariyana Maximova] ; [rev. Alexander Subetto ... et al.]. – Sofia, 2018. – 232 p. : with 51 ill., 44 portr., 3 facsim., 4 sh. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 25)**

ISBN 978-619-185-321-2

ISBN 978-619-185-322-9

E ISBN 978-619-185-323-6

New ed. – 2018 / St. St. Cyril and Methodius National Library.

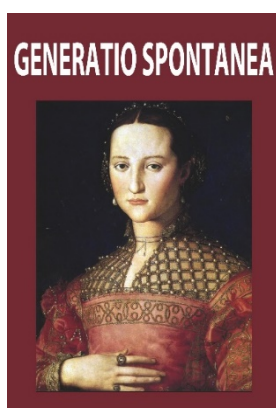
ISBN 978-619-239-034-1

E ISBN 978-619-239-035-8

New ed. – 2018 / Sofia City Library.

ISBN 978-619-239-032-7

E ISBN 978-619-239-033-4

II. 25. 1. Ил. XXV. Корица на Том XXV на серия „Факлоносци” (София, 2018) – Елеонора Толедска (1543) на Анжело Бронзино (1503-1572) (платно)

II. 25. 1. 1. За автора: Анжело Бронзино

Зад псевдонима Анжело Бронзино се крие италианският живописец и виден представител на маниеризма Аньооло ди Козимо ди Мариано – високообразован и начетен човек.

Художникът е роден на 17 ноември 1503 г., Флоренция, Италия, където и умира.

В качеството си на придворен художник на херцога на Флоренция Козимо I де Медичи, той рисува фрески във вила Медичи в Кареджи, олтарни, религиозни, алегорически картини и платна на митологични теми.

Но славата му се дължи предимно на портретите, които той прави. Умее отлично да изгражда тържественост в позите, да въвежда аксесоари, които да подчертават класовото положение на модела, да придава на героите си високомерна небрежност, студена елегантност и дори – арогантност, съпровождащ изтънчения аристократизъм и – въпреки цялата идеализация – да запазва убедителна портретна прилика.

Безстрастността на лицата, богатството и луксът на дрехите стават отличителен белег на церемониалните дворцови портрети на художника.

II. 25. 2. Информационна картина на изображението

II. 25. 2. 1. Образът

Елеонора Толедска, родена 1522 г., е съпруга на херцога на Тоскана Козимо I Медичи. Тя е забележителна жена, която подкрепя и финансира съпруга си, изпълнява функцията на регент при честите му отсъствия и се смята за първата официална Първа лейди.

Освен, че е деликатна и красива, тя обича пътешествията, ездата и лова, построява няколко двореца и градини, изключително умело управлява стопанството към двора на Медичите, забавлява се с много вкус, дарява средства за много каузи, чрез които да подобри живота на селяните.

Елеонора Толедска се слави с прогресивния си мироглед. Тя участва в търговията със зърно, интересува се от производство на коприна и пчеловъдство и подкрепя много от известните художници като Анжело Бронзино.

Елеонора е запомнена с красотата си: тъмна коса, лешникови очи, лице с овална форма, сладки и плътни черти, които се виждат на нейните портрети.

Анджело Бронзино създава характерен тип аристократичен портрет – със студен, ярък цвят, безстрастна точност при възпроизвеждане на детайлите.

На платното на майстора Елеонора Толедска е на около двадесет и четири годишна възраст. Тя е в рокля, носена от нея през 1539 г. по случай церемониалното ѝ пристигане във Флоренция. Херцогинята докосва корсажа си – което може да е намек за бременността ѝ, тъй като между 1540 г. и 1543 г. тя ражда четири деца.

Интересно е да се забелжи, че Елеонора Толедска носи два пръстена – диамантеният е подарен от съпруга ѝ като венчална халка, а този, който е на малкия ѝ пръст, е украсен с мотив на събрани ръце, символизиращи твърдия брак, който са имали до 1562 г. двамата велможи – годината, в която тя умира.

II. 25. 2. 2. Къде се намира обектът

Националната галерия в Прага е частен художествен музей за съвременно изкуство, който отворя врати през февруари 2022 г. Той се намира в чешката столица и се помещава в бивш паметник на културата – сградата на трансформаторната станция по физика и седалище на метеоролога Вацлав Зенгер.

Музеят си е поставил задачата да допринесе за по-доброто разбиране на чешкото и международно изкуство от XX и XXI в. Той се ангажира с установени и нововъзникващи художници от Централна Европа, както и с откриването на художествени тенденции и периоди, които са недостатъчно представени или малко известни в Чешката република. Директор и изпълнителен директор на фондация Kunsthalle Praha е българката Ивана Гусен.

II. 25. 2. 3. Послание

С този портрет и посланието, което той носи, се утвърждава, че една жена може да бъде повече от красива.

Красотата и младостта не бива да са единственото, което да се забелязва в една жена, защото също така ценни са и безбройните ѝ добродетели и таланти, интереси и чист и светъл ум.

II. 25. 2. 4. Източници

1. Бронзино Анджело . // <<https://bit.ly/3E9QCDV>>. – 03.08.2022. – 1 с.
2. Елеонора ди Толедо – първата първа лейди. // <<https://bit.ly/3YXhvCS>>. – 03.08.2022. – 2 с.
3. Kunsthalle Praha. // <<https://www.kunsthallepraha.org/en/about-us>>. – 03.08.2022. – 2 с.

II. 26. КУМАНОВА, Александра. Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 1, SOGDIANA. Стоян Денчев : game- и play-феноменология на *информационната среда* : юбил. препоръч. енциклопед. кн. – компендиум по информ. моделиране (вторично-докум. информ. база на Студентск. науч. о-во при УниБИТ) / Александра Куманова ... [и др.] ; науч. ред. Стоян Денчев ... [и др.] ; рец. Ирена Петева ... [и др.] ; предг. Александра Куманова ; дейксис Николай Василев ; фотогр. Добри Бояджиев, Денислав Кънев = Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 1, SOGDIANA. Стоян Денчев : game- и play- феноменология *информационной среды* : юбил. рекоманд. енциклопед. кн. – компендиум по информ. моделированию (вторично-докум. информ. база Студенческ. науч. о-ва ГУБИТ) / Александра Куманова ... [и др.] ; науч. ред. Стоян Денчев ... [и др.] ; рец. Ирэна Петева ... [и др.] ; предисл. Александра Куманова ; дейксис Николай Василев ; фотогр. Добри Бояджиев, Денислав Кънев = Game- and Playphenomenology : duoteuch. Book 1, SOGDIANA. Stoyan Denchev : Game- and Playphenomenology of the *information environment* : jubil. recommend. encycloped. reference book – compendium in inform. modeling (secondary-docum. inform. base of the Student Sci. Soc. at the Univ. of Library Studies and Inform. Technologies) / Alexandra Kumanova ... [и др.] ; sci. ed. Stoyan Denchev ... [и др.] ; rev. Irena Peteva ... [и др.] ; pref. Alexandra Kumanova ; deixis Nikolay Vasilev ; photogr. Dobri Boyadzhiev, Denislav Kanev. – София, 2019. – 754 с. : с 83 ил., 33 портр., 16 гр., 21 к., 1 сх. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 26**)

ISBN 978-619-185-318-2

E ISBN 978-619-185-320-5

II. 26. 1. Ил. XXVI. Корица на Том XXVI на серия „Факлоносци” (София, 2019) – „Възрожденска мома” (2006) на Мария Илиева (1973-) (платно)

II. 26. 1. 1. За автора: Мария Илиева

Мария Илиева е родена в семейство на потомствени художници през 1973 г. Самата тя споделя, че от малка е научена да се радва на всичко, което я заобикаля.

Завършва художествената гимназия (Национално училище за изящни изкуства „Илия Петров”) и Националната художествена академия (НХА) в София. Занимава се със живопис, стенопис и илюстрация. Насочва се най-вече портрети и натюрморти.

Известна е с портретите на българки в български народни носии.

Художничката намира красивото в на пръв поглед обичайното.

Вдъхновение за нея са нейните две дъщери, които са и нейни най-чести модели.

Картините на Мария Илиева са участвали в изложби в Италия, Швейцария и Сърбия.

Самата Мария Илиева разказва за картините си, че ги рисува с много обич, усет и отношение към детайлите.

Освен с картини, Мария Илиева се занимава и с реставрация, и изрисуване на стенописи в български църкви и параклиси.

Нейни творби са притежание на частни колекции в Германия, Великобритания, Франция, Япония, Русия и САЩ.

II. 26. 2. Информационна картина на изображението

II. 26. 2. 1. Образът

Образът, използван за „Възрожденска мома”, която Мария Илиева рисува, е на нейната по-голяма дъщеря. Тя се съсредоточава в излъчването на доброта, нежност и чистота.

Девоичките, изобразени върху платната на художничката, винаги са облечени в български национални носии, окичени са с накити и може да се види колко деликатни и спокойни са. Цветята, с които те са украсени, са символ на нежността и крехкостта, на красотата на българското излъчване – чистото лице, изразителните очи, лекотата на движенията...

Възвеличаването на духа на българската девойка е в основата на естетиката на Мария Илиева. Именно поради това платната ѝ са изключително въздействащи – сякаш гледаш ефирни създания в най-чистата им форма.

II. 26. 2. 2. Послание

Преплитането на съвременното със старото – възрожденското е основната идея на авторката на картините, която има за цел да ни накра да си спомним традициите, да не забравяме нашия фоклор.

Пресъздаването на образа на българката е обръщане и вглеждане към корените ни, които в последно време забравяме или умишлено отхвърляме.

Точно тези картини показват копнежа на българите по родното, по майчиното, грижовното, по традициите, които не искаме да изгубим.

II. 26. 2. 3. Източници

1. Момите от картините на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m3EZIi>>. – 29.09.2022. – 1 с.

2. Красотата има изключителната сила да ни прави щастливи, когато я съзерцаваме. // <<https://bit.ly/3oQxrKG>>. – 29.09.2022. – 1 с.

3. Модерни момичета като възрожденски моми – изкуството на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m5Jp1G>>. – 29.09.2022. – 2 с.

II. 27. КУМАНОВА, Александра. Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 2, SOCRATICA. Александр Васильевич Мамонтов : game- и play-феноменология *информационного пространства* : юбил. энциклопед. кн. – компендиум по информ. моделированию (вторично-докум. информ. база Студенческ. науч. о-ва Гос. унив. библиотекостроения и информ. технолог.) / Александра Куманова ; общ. ред. Николай Василев ; науч. ред. Стоян Денчев ; експертн. ред. Аркадий Соколов, Милен Куманов ; терминолог. ред. Никола Казански ; яз. ред. Владимир Манчев ; библиогр. ред. Красимира Александрова, Марияна Максимова, Илияна Камбурова ; граф. ред. Василка Стефанова ; консулт. Дмитрий Равинский и др. ; рец. Леонид Джая, Ирина Линден, Фредерик Ч. Линден ; предисловие Александра Куманова ; дейксис Николай Василев = Game- and Playphenomenology : duoteuch. Book 2, SOCRATICA. Alexandr Vasilievich Mamontov : Game- and Playphenomenology of the *information space* : jubil. encycloped. reference book – compendium in inform. modeling (secondary-docum. inform. base of the Student Sci. Soc. at the Univ. of Library Studies and Inform. Technologies) / Alexandra Kumanova ; gen. ed. Nikolay Vasilev ; sci. ed. Stoyan Denchev ; expert ed. Arkadiy Sokolov, Milen Kumanov ; terminolog. ed. Nikola Kazanski ; linguist. ed. Vladimir Manchev ; bibliogr. ed. Krasimira Alexandrova, Mariyana Maksimova, Iliyana Kamburova ; graf. ed. Vasilka Stefanova ; consult.: Dmitriy Ravinskiy et al. ; rev. Leonid Dzhahaya, Irina Lynden, Frederick Ch. Lynden ; pref. Alexandra Kumanova ; deixis Nikolay Vasilev. – София, 2020. – 660 с. : с 30 портр., 3 илл., 3 табл., 13 сх., 2 к. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 27**) ISBN 978-619-185-451-6 E ISBN 978-619-185-314-4

II. 27. 1. Ил. XXVII. Корица на Том XXVII на серия „Факлоносци” (София, 2020) – „Възрожденска мома” (2009) на Мария Илиева (1973-) (платно)

II. 27. 1. 1. За автора: Мария Илиева

Мария Илиева е родена в семейство на потомствени художници през 1973 г. Самата тя споделя, че от малка е научена да се радва на всичко, което я заобикаля.

Завършва художествената гимназия (Национално училище за изящни изкуства „Илия Петров”) и Националната художествена академия (НХА) в София. Занимава се със живопис, стенопис и илюстрация. Насочва се най-вече портрети и натюрморти.

Известна е с портретите на българки в български народни носии.

Художничката намира красивото в на пръв поглед обичайното.

Вдъхновение за нея са нейните две дъщери, които са и нейни най-чести модели.

Картините на Мария Илиева са участвали в изложби в Италия, Швейцария и Сърбия.

Самата Мария Илиева разказва за картините си, че ги рисува с много обич, усет и отношение към детайлите.

Освен с картини, Мария Илиева се занимава и с реставрация, и изрисуване на стенописи в български църкви и параклиси.

Нейни творби са притежание на частни колекции в Германия, Великобритания, Франция, Япония, Русия и САЩ.

II. 27. 2. Информационна картина на изображението

II. 27. 2. 1. Образът

Образът, използван за „Възрожденска мома”, която Мария Илиева рисува, е на нейната по-голяма дъщеря. Тя се съсредоточава в излъчването на доброта, нежност и чистота.

Девоичките, изобразени върху платната на художничката, винаги са облечени в български национални носии, окичени са с накити и може да се види колко деликатни и спокойни са. Цветята, с които те са украсени, са символ на нежността и крехкостта, на красотата на българското излъчване – чистото лице, изразителните очи, лекотата на движенията...

Възвеличаването на духа на българската девойка е в основата на естетиката на Мария Илиева. Именно поради това платната ѝ са изключително въздействащи – сякаш гледаш ефирни създания в най-чистата им форма.

II. 27. 2. 2. Послание

Преплитането на съвременното със старото – възрожденското е основната идея на авторката на картините, която има за цел да ни накра да си спомним традициите, да не забравяме нашия фоклор.

Пресъздаването на образа на българката е обръщане и вглеждане към корените ни, които в последно време забравяме или умишлено отхвърляме.

Точно тези картини показват копнежа на българите по родното, по майчиното, грижовното, по традициите, които не искаме да изгубим.

II. 27. 2. 3. Източници

1. Красотата има изключителната сила да ни прави щастливи, когато я съзерцаваме. <<https://bit.ly/3XUVG67>>. – 29.09.2022. – 2 с.

2. Модерни момичета като възрожденски моми – изкуството на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m5Jp1G>>. – 29.09.2022. – 2 с.

3. Момите от картините на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m3EZIi>>. – 29.09.2022. – 1 с.

II. 28. КУМАНОВА, Александра. *Fax eruditio – Факел на знанието : пътеводител по информационните ресурси на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии : информ. бази (публ., библиогр. информ., отзиви и рец., премиери), именни показалци, анотации, ключови думи, табл. и граф. / Александра Куманова, Николай Василев ; ред. Стоян Денчев – науч. ред. ... [и др.].* – София, 2020. – 522 с. : с ил., портр., табл. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 28**) ISBN 978-619-185-436-3 E ISBN 978-619-185-437-0

II. 28. 1. Ил. XXVIII. Корица на Том XXVIII на серия „Факлоносци” (София, 2020) – Софико Чаурели – олицетворение на универсалната идея за Вечната Женственост от филма на Сергей Параджанов „Цветът на нара” (1968) (кадър)

II. 28. 1. 1. За автора: Сергей Параджанов

Съветският режисьор и сценарист, чието истинско име е **Саргис Ховсеп Параджанян (Сергей Параджанов)** е роден в старо арменско семейство в Тбилиси на 9 януари 1924 г.

Тъй като работи далеч от провъзгласения „социалистически реализъм”, той бива недолюбван от съветските власти, като в крайна сметка заплаща за своята

независимост. Към него се отнасят особено жестоко – в продължение на 15 години системата напълно го отстранява от киното.

През 1973 г. Сергей Параджанов е арестуван по изфабрикувано обвинение в незаконна търговия с икони и непристойно поведение. Художникът прекарва 4 години в изправителна колония със строг режим.

След като през 1977 г. той излиза на свобода, се завръща в Тбилиси, но не намира работа.

Общо е лежал три пъти в затвора. След второто му влизане в затвора е изключен от Съюза на кинодейците. След ареста изчезват 17 негови сценария, а друга част от тях – са конфискувани.

Докато е на свобода пише сценарии, рисува и прави знаменитите си пластични колажи.

През 1982 г. отново го затварят отново, и този път – без каквото и да е съдебно дело. Освобождават го след 11 месеца.

След себе художникът оставя голямо количество художествени творби: филми, рисунки, колажи, инсталации, мозайки, кукли, шапки, картини и скулптури. Много от тях са изложени в Дома музей в Ереван.

Умира през 1990 г.

II. 28. 2. Информационна картина на изображението

II. 28. 2. 1. Образът

Използването на образа на Софико Чаурели, пресъздава във филма на Сергей Параджанов „Цветът на нара” (1968) **арменския – грузинския – азербайджанския – персийския поет Саят Нова (1712-1795)** представлява олицетворение на универсалната идея за откривателството на творчеството – Вечната Женственост.

Софико Чиаурели е родена на 21 май 1937 г. в Тбилиси.

Във филма на Сергей Параджанов, изобразяващ в миниатюри живота на трубадура Саят Нова (Кралят на песента), тя изиграва шест роли – както мъжки, така и женски.

Сергей Параджанов пише, режисира, монтира, работи по костюмите (бродерии), дизайна и декора и има участие в почти всеки аспект от тази необичайна работа, осъществена без вербализиран диалог или движение на камерата.

Филмът „Цветът на нара”, заснет през 1968 г., му носи и световна слава.

В него е показан духовният свят на поета, историята на неговата любов, отношението му към религията, властта и хората.

Нарът и жената имат общи символни черти. И двата образа са символ на брака и майчинството, на любовта.

Нарът символизира и слънцето, и кръвта – живота...

Многобройните му зрънца се свързват с представата за плодородие.

В гръцката митология срещаме Персефона и зрънцата, които тя изяжда, за да остане при Хадес като негова съпруга, майка ѝ Деметра – богинята на плодородието и Ищар, тяхната вавилонска версия, включваща в себе си Афродита и Атина – богини на войната и любовта.

II. 28. 2. 3. Послание

Жената е живот.

Тя дава живот.

Тя го пази, тя го обича и дава кръвта си, за да може той да продължава да съществува чрез и след нея.

II. 28. 2. 4. Източници

1. Символика на плодните дървета. // <<https://bit.ly/3YJwhx8>>. – 04.09.2022. – 1 с.
2. Цветът на нара. // <<https://bit.ly/40ZMbW8>>. – 04.09.2022. – 2 с.
3. Parajanov – vartanov institute. // <<https://parajanov.com/maestro/>>. – 04.09.2022. – 2 с.

II. 29. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна хрестоматия на България. Кн. 3, Историография : аналитико-синтетична архитектоника на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по синтактика, семантика и прагматика на академичното текстописане / Николай Василев ; [науч. ред. Александра Куманова]. – ново е-изд. – София, 2016. – 282 с. – [(**Факлоносци = Torchbearers ; 29** преброено по *Fax eruditio*)]

<<http://www.sno.unibit.bg>>

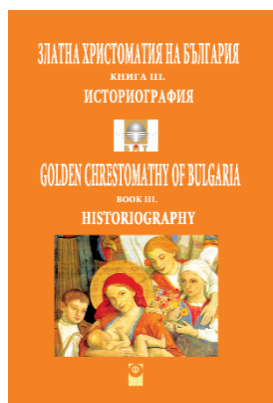
1. изд. 2015. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 10**)

ISBN 978-619-185-005-1

E 978-619-185-008-2

Ново е-изд. – 2018. – [(**Факлоносци = Torchbearers ; 30** преброено по *Fax eruditio*)]

<<http://www.sno.unibit.bg>>

II. 29. 1. Ил. XXIX. Корица на Том XXIX на серия „Факлоносци” (София, 2016, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

II. 29. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадонни, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 29. 2. Информационна картина на изображението

II. 29. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейство, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 29. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 29. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контрастира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

II. 29. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 30¹. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография : аналитико-синтетична архитектурна на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по синтактика, семантика и прагматика на академичното текстописане / Николай Василев ; [науч. ред. Александра Куманова]. – ново *e*-изд. – София, 2018. – 282 с. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 30** преброено по *Fax eruditio*)

<<http://www.sno.unibit.bg>>

1. изд. 2015. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 10**)

ISBN 978-619-185-005-1

E 978-619-185-008-2

Ново *e*-изд. – 2016. – [(**Факлоносци = Torchbearers ; 29** преброено по *Fax eruditio*)]

<<http://www.sno.unibit.bg>>

СТУДЕНТСКО научно общество. Визуализиран архив : Библиофилска ръкоп. кн. със 177 високохудожеств. кадри от летописа на формацията и описанието им (Финализиран към 22.05.2020 г. и актуализиран към 1.11.2020 г. и 8.04.2021 г. – галапремиерата в галерия „Анел” на двете поредици от издания на Акад. изд. на Унив. „За буквите – О писменехъ” : серия „Факлоносци” – 30 т. и „Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ” – 16 т., от които излизат 16 *e*-библиотеки – традиционна и електронна справочно-енциклопедична учебна продукция, отразена в Пътеводителя „FAX ERUDITIO” (ФАКЕЛ НА ЗНАНИЕТО), който отразява 46 кн. на *бълг., рус. и англ. ез.* в 25 886 с. с авторството на 1300 студенти, направили 3353 науч. публ. с базисна информ. на 22 езика (*англ., араб., бълг., гр., дат., лат., исп., ит., нем., пол., порт., рум., рус., санскр., слов., тур., ук., фарси, фр., чеш., швед., яп.*) с участието на изтъкнати съвременни учени на България и консултанти от 21 страни по света: Австрия, Алжир, Ватикана, Великобритания, Германия, Грузия, Естония, Израел, Индия, Италия, Иран, Казахстан, Литва, Полша, Русия, Саудитска Арабия, САЩ, Турция, Украйна, Финландия, Франция) / Унив. по библиотекознание и информ. технолог. : 71 г. Държ. библиотекарски инст. – УниБИТ ; 16 г. Студентско науч. о-во при УниБИТ ; Състав., изработили кн. А. Куманова, Н. Василев, А. Георгиев ; Под ред. на В. Велев и др. – София, 2021. – 370 с. : 177 ил. – (**Факлоносци ; 29**)

Други ред.: Калин Стоев, Надежда Томова, Соня Спасова, Памела Делева, Любов Йовинска, Антоанета Георгиева, Иван Ангелов.

На гърба на всеки кадър – хронотоп на описанието с персонификация на образите.

Тази книга е създадена в пет уникални ръкописни цветни копия, поднесени на галапремиерата на 8.04.2021 г.:

1. **Бяло копие** – за Библиотеката на Народното събрание на Република България – *поднася се на* Директора на Библиотеката на Народното събрание – Г-жа Десислава Радева;

2. **Зелено копие** – за Библиотеката на Президентството на Република България – *поднася се на* Съветника на Президента Румен Радев по образование, наука и иновации – Г-жа Валентина Танева – Алексова;

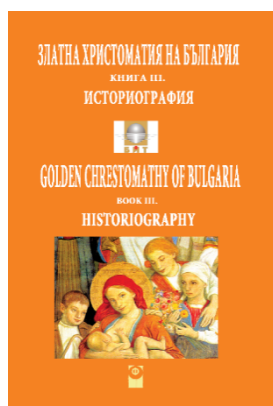
3. **Червено копие** – за Библиотеката на Светия Синод на Българската православна църква – *поднася се на* Негово Преосвещенство Мелнишки епископ ГЕРАСИМ – Главен секретар на Светия Синод на Българската православна църква;

4. **Жълто копие** – за Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий” – *поднася се на* Доц. д-р Красимира Александрова, действителен член на Международната академия по информатизация при ООН – Директор на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий”;

5. **Синьо копие** – за Библиотечно-информационния център на Университета по библиотекознание и информационни технологии – *поднася се на* Доц. д-р Елена Савова – Директор на центъра.

Студентско научно общество. Визуализиран архив : Библиофилска ръкоп. кн. със 177 високохудожеств. кадри от летописа на формацията и описанието им (Финализиран към 22.05.2020 г. и актуализиран към 1.11.2020 г. и 8.04.2021 г. – галапремиерата в галерия „Анел” на двете поредици от издания на Акад. изд. на Унив. „За буквите – О писменехъ” : серия „Факлоносци” – 30 т. и „Трудове на Студентското научно общество при УниБИТ” – 16 т., от които излизат 16 е-библиотеки – традиционна и електронна справочно-енциклопедична учебна продукция, отразена в Пътеводителя „FAX ERUDITIO” (ФАКЕЛ НА ЗНАНИЕТО), който отразява 46 кн. на *бълг., рус. и англ. ез.* в 25 886 с. с авторството на 1300 студенти, направили 3353 науч. публ. с базисна информ. на 22 езика (*англ., араб., бълг., гр., дат., лат., исп., ит., нем., пол., порт., рум., рус., санскр., слов., тур., ук., фарси, фр., чеш., швед., яп.*) с участието на изтъкнати съвременни учени на България и консултанти от 21 страни по света: *Австрия, Алжир, Ватикана, Великобритания, Германия, Грузия, Естония, Израел, Индия, Италия, Иран, Казахстан, Литва, Полша, Русия, Саудитска Арабия, САЩ, Турция, Украйна, Финландия, Франция*) / Унив. по библиотекознание и информ. технолог. : 71 г. Държ. библиотечарски инст. – УниБИТ ; 16 г. Студентско науч. о-во при УниБИТ ; Състав., изработили кн. А. Куманова, Н. Василев, А. Георгиев ; Под ред. на В. Велев и др. – София, 2021. – 370 с. : 177 ил. – (Факлоносци ; 29-а)

Други ред.: Калин Стоев, Надежда Томова, Соня Спасова, Памела Делева, Любов Йовинска, Антоанета Георгиева, Иван Ангелов.

П. 30¹. 1 Ил. XXIX. Корица на Том XXIX на серия „Факлоносци” (София, 2016, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 30¹. 1. 1. За автора: Васил Стоилов

Васил Стоилов (1904-1967) е български художник и живописец. Той създава някои най-удивителните човешки образи, изобразявани върху платно. Те са разнообразни, от всички жанрове на живописата: битова живопис; интериор; натюрморт; пейзаж и портрет. С любов и виртуозно майсторство той разработва теми от бита и трудовото ежедневие на селото. Създава галерия от портрети на селски мадони, деца – и всичките са представени с характерна народностна и индивидуална неповторимост.

Предпочитана от него техника е акварелът, а платната му се отличават с точност на рисунъка, лекота на колорита и любов към детайла.

Творбите му носят особени послания – думите, които могат да се използват, когато погледнем неговите полета, градски улици и портрети за първи път, са: „изтънченост”, „вдъхновение”, „пиетет” – все понятия, които служат за описване на човешкото лице като еманация на природата.

През целия си живот Васил Стоилов пише статии и книги върху изобразителното изкуство, голяма част от които не са публикувани.

Художникът е направил е десетки самостоятелни изложби и е участвал в многобройни национални и чуждестранни общи експозиции.

Негови картини притежават галерии и частни колекционери по цял свят.

Носител е на множество награди и отличия, сред които „Орден на Народна Република България” (1978 г.) и званието „Народен художник” (1983 г.).

II. 30¹. 2. Информационна картина на изображението

II. 30¹. 2. 1. Образът

В серията „Български мадони” Васил Стоилов предава по невероятен начин красотата на селската действителност и българската жена и майка.

Характерно за него е пластичното изграждане на образите. Фигурите са построени с ясно очертани форми. В тях авторът търси изначалното – жената, която дава живот, която ражда и продължава рода.

В свое платно той представя портрета на майка с дете, подобно на иконата на Св. Богородица с Младенеца.

Българската майка е свята – това показва ореолът, който обгражда главата ѝ, придавайки ѝ вид на светица. Тя е заобиколена от своето семейството, на полето, където всички заедно се трудят и изкарват прехраната си – жито, цветя и плодове.

Българската мадона е селянка, кърмеща детето си, която прегръща своята рожба, като по този начин изразява нежността си към света. Тя е смирена, земна и с благ поглед, а косата ѝ е прибрана в забрадка, знак за скромност.

II. 30¹. 2. 2. Къде се намира обектът

Художествената галерия „Борис Денев” се помещава в адаптирана за целта стара сграда. Местността „Боруна” е част от масива Света гора и една от най-атрактивните природни забележителности на Велико Търново.

Галерията притежава емблематичната серия „Български мадони” на българския художник Васил Стоилов.

Във фонда ѝ могат да се намерят още творби на Стефан Иванов, Владимир Димитров – Майстора, Елисавета Консулова – Вазова, Никола Кожухаров и др.

II. 30¹. 2. 3. Послание

Платното на Васил Стоилов изразява светостта на българската жена. Ореолът около главата ѝ – ѝ придава божествен вид на светица, слязла на земята. Тя е символ на любов, тя е нежна, но и твърда, тя защитава.

Обградена от семейството си, мадоната показва, че е пазителка на рода.

Фонът около нея контактира с нейната най-важна функция – майчинството – духовен аналог на земята ни, даваща житото, цветята и плодовете.

П. 30¹. 2. 4. Източници

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

П. 30². КУМАНОВА, Александра. Методика на научните изследвания : Ч. 2, Праксиология. Кълбото на Ариадна (Информационна роза) : Метод на обучение „А. Куманова – Н. Василев” за целите на библиотечната (каталожната) библиогр. : Учебник / Александра Куманова, Николай Василев – авт., библиогр., предг., визуализация, рез. ; Николай Василев – обща и науч. ред. ; експертна ред. Леонид Джахая ... [и др.] ; библиогр. ред. Красимира Александрова ... [и др.] ; справочно-информ. ред. Венцислав Велев ... [и др.] ; граф. Соня Спасова ; рец. Стоян Денчев, Никола Казански, Стефка Илиева = *Methods of the scientific research : P. II. Praxiology. Ariadne's clew (Information rose) : Method of training (A. Kumanova – N. Vasilev) with the purpose of library (catalog) bibliography : Manual / Alexandra Kumanova, Nikolay Vasilev – auth., bibliogr., pref., visualization, abstract ; Nikolay Vasilev – gen. and sci. ed. ; expert ed. Leonid Djakhaia ... [и др.] ; bibliogr. ed. Krasimira Aleksandrova ... [и др.] ; ref.-inform. ed. Ventsislav Velev ... [и др.] ; print Sonya Spasova ; rev. Stoyan Denchev, Nikola Kazanski, Stefka Ilieva. – София : За буквите – О писменехъ, 2021. – [232:] I-XLII + 190 с. : с 2 ил., 8 сх. – Именен показалец. – (Факлоносци ; 30)*

Други експертни ред.: Руджеро Гиляревски, Ирина Линден, Фредерик Ч. Линден. – Други библиогр. ред.: Диана Ралева, Силвия Филипова, Марияна Максимова, Любов Йовинска. – Други справочно-информ. ред.: Калин Стоев, Нина Дебрюне, Владимир Манчев, Надежда Томова, Тина Петрова, Деница Младенова, Илиян Барзев.

Юбил. изд., посветено на 1340 г. от първото споменаване на държавата България – на Шестия Вселенски събор в Цариград (681); 1195 г. от рожд. на Св. равноапостол Константин-Кирил Философ (826-869) – създателят на глаголицата и първостроителят на бълг. книжовен ез. и славянската литература; 200 г. от рожд. на Георги С. Раковски (1821-1867) – нац. революционер, пряк участник, стратег и ръководител на революционните борби през епохата на Бълг. нац. възраждане, воевода, идеолог, военачалник, демократ, издател, писател, публицист, етнограф, географ, историк, историограф, етимолог; 120 г. от рожд. на последния бълг. енциклопедист проф. Тодор Боров (1901-1993) – библиограф, литературовед и културолог, първопроходец в именуването и прилагането (1937) на метода на информационните решетки в навечерието на планетарния информационен бум; 80 г. от създаването на Бълг. библиогр. инст. „Елин Пелин” (1941-1963) = Jubilee ed., dedicated to 1340 years from the first reference of the state Bulgaria – on the Sixth Ecumenical Council of Constantinople (681); 1195 anniversary of St. Equal-to-the-Apostles Constantin Cyril the Philosopher (826-869) – The creator of the Glagolitic script and of the Bulgarian literary language and Slavonic literature; 200 anniversary of Georgi S. Rakovski (1821-1867) – national revolutionary, participant, strategist and leader of the revolutionary struggles during Bulgarian National Revival, voevode, ideologist, military leader, democrat, publisher, writer, publicist,

ethnographer, geographer, historian, historiographer, etymologist; 120 anniversary of the last Bulgarian encyclopedist Prof. Todor Borov (1901-1993) – bibliographer, literary critic and culturologist, pioneer in the elaboration and implementation (1937) of the method of information screens in the eve of the universal information explosion; 80 anniversary of Bulgarian Bibliographic Institute Elin Pelin (1941-1963).

ISBN 978-619-185-483-7

ISBN 978-619-185-484-4 online (e-book, pdf)

Ч. 1, Терминосистема. – 2014.

П. 30². 1. Ил. XXX. Корица на Том XXX на серия „Факлоносци” (София, 2021) – „Ариадна дава нишка на Тезей, за да излезе от лабиринта” (1814) на Пеладжо Паладжи (1775-1860) (платно)

П. 30². 1. 1. За автора: Пеладжо Паладжи

Филипо Пеладжо Паладжи е роден на 25 май 1775 г. в Болоня, Италия. Той е художник, чертожник, дизайнер на мебели, архитект, учен и колекционер.

Неговите първи изобразителни упражнения свидетелстват за път, ориентиран около Болонската академия, повлиян от Просвещението, неокласицизма и масонската култура, добре присъстващи в града и преди всичко в дома на благородния Карло Филипо Алдрованди – негов покровител.

Именно при покровителя си художникът започва да учи перспектива, архитектура, фигуративна живопис и портрет в много млада възраст, продължавайки образованието си в училището за вписването на човешката фигура в пространството на Академията Клементин в Болоня между 1798 г. и 1799 г.

До 1805 г. Филипо Паладжи украсява с платна и стенописи различни благороднически дворци в Болоня, където по-късно е назначен за академик на възстановената Национална академия за изящни изкуства.

Година по-късно художникът се мести в Рим, където под ръководството на друг майстор – художник и реставратор – Винченцо Камучини.

Винченцо Камучини силно повлиява върху стила на Филипо Паладжи, който междуременно завършва обучението си в „Accademia di San Luca”.

През 1832 г. Филипо Паладжи е повикан в Торино от Карло Алберто Савойски като придворен художник. Тук той рисува и проектира мебели и обзавеждане за савойските резиденции като участва в обновяването и декорирането на замъка Поленцо и резиденцията на Ракониджи. Негова е и разкошната бална зала на кралския дворец в Торино.

Многообразните му интереси го карат да събере богата колекция от картини и антични предмети, обединени след смъртта му, заедно с библиотеката и фонда от

рисулки и автографи, които днес обогатяват културните институции на община Болоня.

Умира в Торино през 1860 г.

II. 30². 2. Информационна картина на изображението

II. 30². 2. 1. Образът

Любовта е най-силното оръжие...

Когато критският цар Минос наложил на атиняните данък, за това, че те убили сина му Андрогей, трябвало да се намери герой, който да се противопостави на жестокостта му. Тежък бил и позорен този данък – атиняните трябвало веднъж на всеки девет години да изпращат на остров Крит седем младежи и седем девойки, където били затваряни в грамаден лабиринт. Там те били изяддени от ужасно чудовище Минотавър – с тяло на човек и глава на бик.

Герой се намерил. Това бил Тезей, синът на Егей, който заминал далеч от дома си, за да спре тиранията на царя на Минос.

Но Ариадна, внучка на Слънцето, дъщерята на царя, се влюбила в него. Героят Тезей също се влюбил в нея.

За да се завърне жив и здрав при нея и да избягат далеч от дома ѝ, Ариадна му дала вълшебен меч и кълбо от сребърна нишка, което да му помогне да излезе от лабиринта. Тя не можела да допусне младият герой да загине в Лабиринта, разкъсан от Минотавъра, тъй като любовта им била силна и здрава като меч, който Тезей получил от любимата си.

Когато той излязъл жив и здрав от схватката с чудовището, Ариадна последвала Тезей...

II. 30². 2. 2. Къде се намира обектът

Националната художествена галерия за модерно изкуство в Болоня, Италия съхранява множество платна на известни художници от цял свят. Галерията е открита през 2007 г. и съхранява множество частни художествени и исторически колекции.

В нея се помещава и платното с маслени бои на Пеладжо Паладжи „Ариадна дава нишка на Тезей”, за да излезе от лабиринта” от 1814 г.

II. 30². 2. 3. Послание

Нишката на Ариадна е начин за ориентиране в трудни обстоятелства. Ариадна връчила на Тезей кълбо от сребърна нишка, което той размотавал, навлизайки в лабиринта.

Светлина дава Ариадна на Тезей.

Когато в съзнанието му е светло, той побеждава мрака и Минотавъра.

В живота нишката на Ариадна е невидимата нишка, която ни спасява.

Тя е символ, който показва, че за да се справим с даден проблем, трябва да следваме правилния път – на просветлението, да вярваме, че ще излезем от лутането из лабиринта на проблема. Решение винаги има – и то е в това да станем просветлени.

II. 30². 2. 4. Източници

1. Palagi Pelagio. // <<https://bit.ly/3S0rXr0>>. – 03.11.2022. – 1 с.
2. Pelagio Palagi. // <<https://bit.ly/3IsbCbI>>. – 03.11.2022. – 2 с.

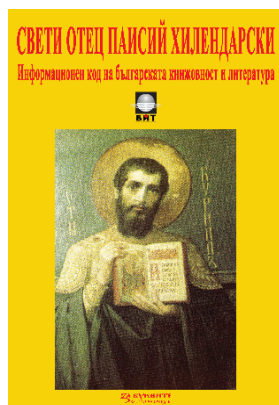
3. Into the Labyrinth and the myth of Ariadne's Thread. // <<https://bit.ly/3HWMqbl>>. – 03.11.2022. – 2 с.

П. 31. Свети отец Паисий Хилендарски. История славяноболгарская ... : Информационен код на българската книжовност и литература : I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус); II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия) : Учебното помагало-практикум по гражданска компетентност на изследователя / Обща ред. и епилег (дейксис 2011, 2022) Стоян Денчев ; Науч. ред., историография, коментар, именен показалец, географски показалец (дейксис 2011, 2022) Милен Куманов ; Библиогр. и текстолог. ред., тезаурус, предисл., сигнифициран препис (дейксис 2011, 2022) Александра Куманова; Ез. ред., предисл., сигнифициран препис, послеслов (дейксис 2011, 2022) Николай Василев ; Терминолог. ред. Елена Томова, Диана Ралева, Венцислав Велев ; Справочно-информ. ред. Марияна Максимова, Цветана Найденова, Антон Даскалов ; Рец.: Иван Теофилов, Ваня Добрева, Никола Казански. – София : За буквите – О писменех, 2022. – 238 с. : с ил. (Факлоносци ; 31)

Юбил. изд., посветено на 60-год. на Държ. библиотечарски инст., днес: Унив. по библиотечкознание и информ. технол.

ISBN 978-619-185-560-5

E ISBN 978-619-185-561-2

П. 31. 1. Ил. XXXI. Корица на Том XXXI на серия „Факлоносци“ (София, 2022) – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски“ (1912)(икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)

П. 31. 1. 1. За автора: Иван Мърквичка

През 1881 г. в България пристига художник с чешки корени, за да превърне страната ни в своя втора родина.

Иван Мърквичка или Ян Вацлав Мърквичка (1856-1938) е поканен от правителството на Източна Румелия, за да преподава рисуване в Пловдивската мъжка гимназия „Св. Св. Кирил и Методий“. Художник, педагог и обществен деец, той се сближава с видните български общественици и интелектуалци Иван Вазов, Петко Р. Славейков, Петко Каравелов, Константин Величков, с които обединява усилия в общи каузи за културното изграждане на България.

През 1889 г. Иван Мърквичка се премества в София, където преподава рисуване в Първа софийска мъжка гимназия и развива ярка обществена и художествена дейност.

Преди да се премести в България, Иван Мърквичка завършва Мюнхенската художествена академия, а преди това – Академията на изобразителните изкуства в Прага.

Вдъхновява се от природата на България и се влюбва в нейните традиции, носии и гостоприемството на българите.

Благодарение на него, 14 млади български художници се включват в създаването на стенописите на катедралата „Св. Александър Невски“ през 1912 година. Самият той също дава своя принос като изрисува „Искушението на Христос на планината“ и „Христос между книжниците и фарисеите в храма“.

II. 31. 2. Информационна картина на изображението

II. 31. 2. 1. Образът

Северният иконостас на катедралата „Св. Александър Невски“ със своите големи и малки икони, посветен на нашите българославянски просветители Св. Методий и Св. Константин – Кирил Философ, е дело на проф. Иван Мърквичка. В големите икони авторът е вложил голям финес и богата изобразителност в ликовете на персонажите.

Св. Кирил е роден 827 г. в Солун, Византия. Завършил образованието си с прозвището Философ в знаменитата Магнаурска школа, той бил назначен за патриаршески библиотекар и преподавател по философия в школата.

Заедно със своя брат Методий, Св. Константин – Кирил Философ съставя славянската азбука – глаголицата и разпространяват Православието. През 868 г. лично папа Адриан II благославя преводите им, направени на Св. Писание.

Св. Константин – Кирил Философ изоставя славата, дома и богатството още от най-млади години. Той отбягва житейските наслади. Прекарва времето си в пеене на псалми и славословия, в духовно учение, като следва само оня път, по който се възлиза на небесата.

II. 31. 2. 2. Къде се намира обектът

През 1880 г. било решено храм-паметникът „Св. Александър Невски“ да се въздигне в София – новата столица на българите, в знак на признателност на българския народ към царя – Освободител Александър II по подобие на Исаакиевския събор в Санкт Петербург, в който на Възкресната литургия през 1877 г. се обявява Царския манифест за предстоящата война на Руската империя с Османската империя за освобождаване на поробените славяни.

Патриаршеската катедрала е най-големият православен храм на Балканския полуостров. Проектиран е и е изграден в периода 1882-1912 г. и през 1955 г. е обявен за паметник на културата с национално значение. Катедралата е разположена на едноименния площад в столицата.

II. 31. 2. 3. Послание

В съвремения живот много от нас забравят своята история и пренебрегват силата на религията, омаловажават вярата.

Съвремения човек следва да преосмисли мирогледа си и приоритети си, за да осъзнае кое е правилно и кое – грешно. Той следва да се научи да помага, да открива нови неща и да трупа знания – както стари, така и нови.

II. 31. 2. 4. Източници

1. Иван Мърквичка – с любов към България. // <<https://bit.ly/3L33hwi>>. – 09.11.2022. – 1 с.
2. Иван Мърквичка – чехът с българско сърце. // <<https://bit.ly/3olbzXD>>. – 09.11.2022. – 1 с.
3. Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски“. // <<https://cathedral.bg/istoriya>>. – 09.11.2022. – 2 с.
4. Св. Константин – Кирил Философ. // <<https://bit.ly/3A5u4lu>>. – 09.11.2022. – 2 с.

II. 32. LICHT, MENS LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбилеен сборник по случай 80-годишнината от рождението на учения = LICHT, MENS LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Никола Аврејски ... [и др.] ; състав. Александра Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: Александра Куманова, Николай Василев ; ил. Константина Константинова ; рец. Васил Гюзелев ... [и др.]. – София : За буквите – О писменехъ, 2022. – 1800 с. : с 1042 ил. ; 28 лингв. табл. ; 314 факсим. – (Факлоносци ; 32)

Други авт.: Натали Александрова, Борис Ангелов, Боян Ангелов, Анна Ангелова, Мая Ангелова, Александър Арнаудов, Атанас Куманов Атанасов, Ахмет Атасой, Петр Базанов, Тамара Бахтурина, Снежана Бенева, Игор Бистри, Христина Богова, Вера Бонева, Венета Борисова, Боряна Бужашка, Николай Василев, София Василева, Венцислав Велев, Петър Величков, Димитър Веселинов, Петър Велчев, Иван Гарванов, Магдалена Гарванова, Ангел Георгиев, Бисер Георгиев, Лъчезар Георгиев, Весела Георгиева, Дарина Георгиева, Стела Георгиева, Вилияна Герова, Руджеро Гиляревски, Иван Гранитски, Милан Грба, Александър Гребенаров, Денислава Григорова, Себастиан Груджиен, Лиана Гълъбова, Ани Данчева-Василева, Антон Даскалов, Радослав Даскалов, Нахиде Дениз, Стоян Денчев, Теодора Димитрова, Продрум Димов, Анжела Димчева, Ваня Добрева, Умберто Еко, Марина Енчева, Николай Жечев, Лилия Зарева, Зейнеп Зафер, отец Збигнев Тенча, Цветелина Златкова, Антоанета Иванова, Стефка Илиева, Любов Йовинска, Цветана Йовчева, Юлий Йорданов, Никола Казански, Илияна Камбурова, Ибрахим Камил, Мария Караиванова, Петър Кендеров, Ангела Кенън, Емилия Кикарина, Мохаммад Кияни, Александър Клементиев, Петко Колев, Игнат Константинов, Константина Константинова, Десислава Костадинова, Трендафил Кръстанов, Мила Кръстева, Росица Кръстева, М. Куманов, Александра Куманова, отец Кшищоф Кужок, Валерий Леонов, Ирина Линден, Фредерик Линден, Ма Сипу, Антонина Максимова, Марияна Максимова, Галина Манолова, Владимир Манчев, Милена Маринова, Виктор Мелник, Татяна Милкинска, Марина Минина, Галина Михеева, Мариела Модева, Христо Мутафов, Жоржета Назърска, Силвия Найденова, Цветана Найденова, Лариса Найдич, Ивана Николова, Таня Николова, Кирил Николов, Константинос Нихоритис, Пламен Павлов, Филип Панайотов, Андреа Пандулис, Иво Панов, Ангелина Пенева, Ирена Петева, Стефка Петкова, Ивайло Петров, протойерей Петър Кудузки, Андрей Печилков, Владислав Писанов, Леонид Писанов, Димитър Попов, Велка Попова, Николай Поппетров, Донка Правдомирова, Константин Пряжников, Ана Рабаджийска, Диана Ралева, Евгения Русинова, Евгений Сачев, Полина Симова, Наталия Ситникова, Деница Славова, Аркадий Соколов, Иван

Соколов, Марианна Соколова, Цветана Стайкова, Станислав Степанов, отец Стефан Пашов, Орлин Стефанов, Василка Стефанова, Мария Стефанова, Тервел Стилиянов, Калин Стоев, Юрий Столяров, Тоня Стоянова, Цветелина Стоянова, Александр Субето, Калина Събева, Анна Мария Таммаро, Мюмюн Тахиров, Цветан Теофанов, Тодор Ст. Тодоров, Тая Тодорова, Надежда Томова, Кирил Топалов, Тодор Тошев, Мира Тошева, Иванка Трендафилова, Красимира Узунова, Силвия Филипова, Хаджар Фиюзи, Александра Фол, Валерия Фол, Ивон Фостер, Светослав Цанков, Н. Пр. Запорожки епископ Лука, Веселин Чантов, Алфред Шмидт, Атанас Шопов, Недялко Янков, Иванка Янкова ; Други състав.: Николай Василев, Анжела Димчева ; Други рец.: Николай Яръмов, Филип Панайотов, Николай Жечев, Ирена Петева, Ирина Линден, Фредерик Линден. – Текст на 40 езика: *бълг., рус., англ.; азерб., араб., арм., вьетн., глаголица (старобълг. „Константин-Кирилова” азбука), гр., дат., ивр., идиш, исп., итал., казахски, кирилица (старобълг. „Църковно-славянска” азбука), кит., лат., лужишки, нем., норв., пол., порт., рум., санскр., словашки, словенски, ср., старославянски, тайски (тайландски), тохарски, тур., удмуртски, укр., фарси, фр., хърв., чешки, шв., яп.* – Биогр. бел. с фотопортр. за 183 авт. на наст. кн. от 17 държави: *Австрия, България, Великобритания, Грузия, Гърция, Израел, Иран, Италия, Канада, Китай, Молдова, Полша, Русия, САЩ, Турция, Украйна, Франция.* – Библиогр. след отд. публ. – Съдържа и: 5 кн. на М. Куманов: *Проф. Васил Златарски* (с. 23-223), *Акад. Александър Теодоров Балан* (с. 225-593), *Православието в България* (с. 595-938), *Паисиезнанието* (с. 939-964), *Предсмъртната изповед на крал Милан* (с. 965-974) ; биобиблиогр. на учения / Александра Куманова (с. 1219-1244) и негови автографи / Десислава Костадинова (с. 1245-1269). – Пермутационен индекс на 168 публ. в изданието, 5 от които – тези на М. К. – са хипертекстове.

Юбил. изд., посветено на 300-год. от рожд. на Св. о. Паисий Хилендарски (1722-1773 г.) и 260-год. от създаването на „*История славяноболгарская...*” (1772 г.).

Обществен изд. съвет: Н. Пр. Мелнишки епископ ГЕРАСИМ, Н. Впр. архиепископ Христо Пройков, акад. проф. д.ист.н. Георги Марков, проф. д.ф.н. Руджеро Гиляревски ; Ред. съвет: акад. проф. д.ик.н. Стоян Денчев – отг. ред., науч. ред.; акад. проф. д.пед.н. Александра Куманова – предговор, дейксис, биобиблиогр., науч. ред.; д-р Николай Василев – предговор, дейксис, ез., науч. ред.; д-р Анжела Димчева –ез., науч. ред.; доц. д-р Никола Казански – терминолог., експертна, науч. ред.; акад. проф. д.ф.н., д.ик.н. Александър Субето – експертна, науч. ред.; акад. проф. д.ф.н. Леонид Джаяхия – експертна, науч. ред.; проф. д.ф.н. Константинос Нихоритис – експертна, науч. ред.; проф. д-р Патрик Льокак – експертна, науч. ред.; д-р Томас Льокак – експертна, науч. ред.; Н. Пр. Мохаммад Али Кияни – експертна, науч. ред.; акад. доц. д-р Венцислав Велев – експертна, науч. ред.; акад. доц. д-р Красимира Александрова – експертна, библиогр. ред.; чл.-кор. Иван Гранитски – експертна ред.; проф. д.ик.н. Димитър Иванов – експертна ред.; проф. д.ф.н. Ваня Добрева – експертна ред.; проф. д-р Ани Василева-Данчева – експертна ред.; проф. д-р Христина Богова – експертна ред.; проф. д-р Боряна Бужашка – експ. ред.; проф. д-р Евгени Велев – експертна ред.; проф. д-р Мюмюн Тахиров – експертна ред.; гл. ас. д-р Владимир Манчев – експертна, ез. ред.; д-р Силвия Найденова – експертна ред.; д-р Десислава Костадинова – експертна, библиогр. ред.; ас. Силвия Филипова – експертна, библиогр. ред.; Диана Ралева – експертна, библиогр. ред. Марияна Максимова – експертна, библиогр. ред. ; Редкол.: доц. д-р Диана Стоянова, доц. д-р Калин Стоев, гл. ас. д-р инж. Иглика Гетова, гл. ас. д-р Събина Евтимова, гл. ас. д-р Надежда Томова, гл. ас. д-р Деница Младенова, д-р Ваня Аврамова, Василка Стефанова, Цветана Найденова, Антон Даскалов, Татяна Милкинска, Илиян Барзев, Ангел Георгиев, Любов Йовинска, Цветана Йовчева, Вилияна Герова, Лилия Зарева.

II. 32. 1. Ил. XXXII. Корица на Том XXXII на серия „Факлоносци” (София, 2022) –

1) фотопортрет на Милен Куманов (с. 1) ;

2) репродукцията на гравюрата на неизвестен майстор с изображението на южно-славянски (дубровнишки) благородник, считан за монаха – игумен Мавро Орбини (1563-1611/4) – далматински свещеник, родоначалник на историческата наука, изразяваща идеята за единство на славянския свят (гръбче) ;

3) репродукцията на платното „Мнемосина – майка на музите” (1884) на върховия представител на викторианския академизъм барон Фредерик Лейтон (1830-1896), създал образа на богинята на паметта (с. 4)

II. 32. 2. Информационна картина на изображението

II. 32. 2. 1. Персоналията

Историкът – енциклопедист, библиограф, архивист, биограф и филантроп **Милен Костадинов Куманов** (13.II.1942, с. Пищигово, Пазарджишка обл. – 22.XI.2021, София) израства в родолюбиво сплотено семейство с дълбоко вкоренени християнски добродетели. В семейството на Илина Николова Куманова (16.08.1910 – 19.12.1984) и Костадин Димитров Куманов (22.04.1914 – 8.12.2005) М. К. е най-малкият син (другите двама негови братя са Димитър Костадинов Куманов (30.10.1934 – 7.09.1991) и Иван Костадинов Куманов (20.01.1937 – 16.10.2021), и всички са закърмени с пиетет към знанието и книгите.

М. К. получава основно образование в родното си село (1956) и гимназиално – в Пазарджик (1960), като особено силно влияние върху формирането на личността му оказват не само неговият първи учител по български език и история Александър Димитров, но основно и главно – духовният му наставник – неговият кръстник Николай Лвович Самохин (1880, Россия – 1965, София) – граф, офицер, галлиполиец, който е в България от 1921 г., и от 1947 до 1960 г. е свещенослужител в селото – о. Николай.

М. К. следва в Софийския университет „Св. Климент Охридски” (1960-1965) по широк хуманитарен профил – I-ва специалност „история”; II-ра специалност „български език и литература”; факултативни специалности „библиотекознание, библиография и книгознание” и „архивистика” (и самостоятелно изучаване задълбочено, интензивно и в сравнение френски /на който общува от малък с о.

Николай/, немски, английски, сръбски, полски, чешки, румънски, италиански езици). Негови учители са: библиографът – енциклопедист със световна известност и литературният критик проф. Тодор Боров; историците акад. Димитър Ангелов, акад. Димитър Косев, акад. Николай Тодоров, акад. Васил Гюзелев, акад. Христо Христов, проф. Туше Влахов; журналистът акад. Владимир Топенчаров; специалистът по български език и литература проф. Жельо Авджиев; езиковедът проф. Стоян Стоянов; преподавателят по политикономия проф. Янко Атанасов; познавачите – виртуози на латинския – Зорка Попова и руски език – Лиляна Дончева.

Определяйки изцяло нагласата си към научноизследователска работа като своя естествена природа – призвание, избира за тема на дипломната си работа творчеството на историка акад. В. Н. Златарски „Професор Васил Николов Златарски като историк на Първата българска държава” (науч. рък.: проф. Петър Хр. Петров; рец.: акад. – тогава: ас. Васил Гюзелев) (1965), която и тогава, и днес се оценява като първия и единствен биобиблиографски и историографски принос по темата. За особено високото ниво на труда съдейства обстоятелството, че М. К. още като студент работи системно и с личния архив на акад. В. Н. Златарски, и продължително време е в тесен контакт с издирената от него дъщеря на В. З. Креса (Възкреса) Златарска.

През 1965-1967 г. М. К. е назначен за библиограф в Окръжна библиотека „Георги Кирков” в Сливен (днес: Регионална библиотека „Сава Доброплодни”), където завежда и справочно-библиографския отдел, и междубиблиотечната заемна служба, като ефективно и максималистично отговаря на удовлетворяването с литература на повишеното ниво на търсене на специализирани издания от основния читателски контингент на библиотеката – лекарите от Военно-медицинска болница (щаб на Трета армия) – постоянно и системно изписва за своите читатели медицинска научна литература от Франция, Великобритания, Германия, Италия, Белгия и други страни на модерния свят.

От 19.XI.1966 г. М. К. е назначен за инспектор в отдел „Култура” на Окръжния народен съвет в Сливен, където, като отговорен за библиотеките, музеите и паметниците на културата, участва в създаването на Музикалното училище в гр. Котел и е сред инициаторите и организаторите на литературния празник „Сливенски огньове”. Пряко наблюдава и стимулира – с провеждането на изложби – работата на сливенската група художници – Евгени Вълев (ръководител), Иван Кънев, скулптора Димитър Гаджанов и др. С техни творби той обогатява фондовете на художествената галерия в Сливен „Димитър Добрович”. Съдейства за придобиването от страна на галерията на картини на Цено Тодоров, Бенчо Обрешков, Кирил Кръстев и др.

Още през 1965 г. М. К. кандидатства за докторантура (тогава: аспирантура) по „архивистика” за специализация в Русия (тогава: Съветски съюз), но конкурсът се проваля по административни причини. През 1966 г. Сливенският окръжен народен съвет (отдел „Култура”) възпрепятства участието му в конкурс за докторантура, за да го задържи. През 1967 г. М. К. кандидатства за две докторантури. Печели конкурса и за двете, където между петима кандидати е номиниран на първо място, и е определен за докторант по „нова българска история” в Института за история при Българската академия на науките (БАН). Тема на дисертационния му труд става „Балканската политика на първото сговористко правителство на България (1923-1926 г.)” (науч. рък.: ст.н.с. Елена Дилоvsка ; рец.: проф. Войн Божинов и ст.н.с. Ярослав Йоцов.). В обсъждането на труда участва проф. Мито Исусов, който обобщава: „Тази дисертация е резултат на големи търсения. Събраните източници са от „девет дерета”. Дисертацията е защитена на 27.I.1972 г.

Още преди защитата – на 9.VI.1971 г. – М. К. е назначен за научен сътрудник в Института за история при БАН – секция „Нова българска история”. Оформят се

основните му научни интереси – системният кръг от вкоренените във Възраждането и цялостния историко-културен процес на страната проблеми на следосвобожденска България: политическите партии, външната политика, националният въпрос. В продължение на 14 години М. К. е научен секретар на секция „Нова българска история” в Института за история при БАН (ръководител – проф. Войн Божинов).

През 1972-1974 г. М. К. е и асистент по нова история в Медицинска академия, където е поканен за ръководител на катедра по нова история, но отказва поста, избирайки за пореден път научноизследователското поприще. Междувременно е поканен и за научен сътрудник в Института по военна история към Генералния щаб на Българската народна армия, но също отказва, давайки предпочитание отново на научноизследователската си работа в Института за история при БАН, където през 1981 г. е избран за ст.н.с. II степен (доцент).

От този момент М. К. започва да е титулуван от колегите си „професор”. Многократно, особено след 1989 г., му е предлагано (от акад. Христо Христов, акад. Константин Косев и др.) да бъде открита за него процедура за избора му за „професор”, но той отклонява, отдавайки цялото си внимание на научните си проучвания. До края на живота си представя публикациите си само с името си – без титли и звания. Когато се изисква изрично, пред името си посочва „ст.н.с.” – „доцент”, но в академичните и издателските среди, в кореспонденцията на М. К. се закрепя в общественото пространство обръщението към него – „професор”, въпреки че сам упорито и настоятелно се противопоставя на подобно титулуване.

Многобройни са не само националните, регионалните, краеведските, но и международните научни форуми, в които участва М. К. не само като постоянен докладчик – основно с Пленарни доклади, но и – модератор по време на академичните дискусии на конференции, конгреси, симпозиуми, които са с решаващо значение за оформянето на обществения геополитически климат у нас и по света: Русия (Дубна, 1977); Румъния (Букурещ, 1980); Монголия (Уланбатор, 1982); Чехословакия (*сега*: Чехия) (Бърно, 1982); Югославия (*сега*: Сърбия) (Белград, 1988); Хърватия (Риека, 2008); Австрия (Виена, 2012); Сърбия (Цариброд, 2013); Украйна (Харков, 2016); Турция (Анкара, 2017); Австрия (Виена, 2018); Турция (Истанбул, 2019); Сърбия (Панчево, 2020); Украйна (Харков, 2021); Австрия (Виена, 2021)...

М. К. е ръководител на докторанти, защитили перспективни дисертации по системния стратегически възел от проблеми на балканската политика: Благовест Няголов (българо-румънски отношения – малцинствен въпрос), Румен Караганев (българо-гръцки отношения – излазът на България на Егейско море), Станка Георгиева (Добруджанският въпрос), Александър Гребенаров (Македонският въпрос); Венцислав Велев (Западните покрайнини).

На 1.XII.2008 г. е пенсиониран, но продължава активната си научноизследователска и издателска дейност, като създава още около 500 нови свои научни евристични труда, появили се основно в периодичния печат и продължаващи издания – сборници и материали от конференции и проч., с което общото число на публикациите му – книги и статии в универсалния и специализирания научен печат – надхвърля 2500 номерирани заглавия по данни на националната библиография на Р. България. Над 200 тома от тази продукция е създадената от него персонално и публикуваната под прякото ръководство на М. К. – дело на възпитаните от него екипи, разработващи справочно-енциклопедична историческа и универсална библиографска и биографична научноизследователска литература, за генерирането на която той лично организира и курира цяло енциклопедично движение от изследователи – библиотекари, архивисти, музейни работници, учители, журналисти, които обучава, и много от тях и защитават докторски дисертации под неговото вещо менторство (без да е посочено

научното му участие – по изрично негово настояване) – и в София, и по цялата страна, за което постоянно пътува [1]. При това извършените от него многобройни открития в архивите, библиотеките, музеите, частните документални хранилища, за които създава постоянно статии и доклади, въвежда в информационната база на създадените капитални енциклопедии и обнародваните от него извори [2-4].

На него е посветен юбилеен сборник в чест на 65-годишнината му (2008) [5]. Неговите трудове са издадени – освен в България, – и в *Австрия, Монголия, Румъния, Русия, Сърбия, Турция, Украйна, Хърватия, Чехия* по линия на академичните научни форуми, в които М. К. участва...

От създаването на Института за изследване и развитие на лидерството в информационна среда при Университета по библиотекознание и информационни технологии (21.06.2014) М. К. е не само сред учредителите му, но е и постоянен негов сътрудник.

През 2010 г. М. К. депозира в Централния архив на БАН 230 свои ръкописни бележника с *непубликувани* историко-библиографски изследвания. През 2012 г. той, заедно със съпругата си – библиографа, библиографоведа, когнитолога и философа А. Куманова (която е неговият библиограф и библиотекар), пристъпва към предаването на фондове от личната им семейна библиотека в специализираните колекции от издания на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий” (НБКМ), Централната библиотека на Българската академия на науките (БАН), Библиотеката към Института за исторически изследвания при БАН, Библиотеката към Института за литература при БАН, Университета по библиотекознание и информационни технологии (УниБИТ). Личната им семейна библиотека, на която А. К. е библиотекар, на 20.V.2022 г. е дарена от нея на УниБИТ.

Американският Биографичен институт – АБИ (The American Biographical Institute /ABI/) в Рали (Raleigh), Северна Каролина (North Carolina) оценява високо уникалния справочно-енциклопедичен историографски историко-културен метод на М. К., възприел и развил в условията на съвременната информатизация от последната четвърт на XX в. най-високите традиции на информационно моделиране, зададени и отстояни от зората на информационния бум (от 40-те години на XX в.) от Българския библиографски институт „Елин Пелин”. Този метод прави създадените от М. К. справочно-енциклопедични произведения ценни информационно-търсещи системи в пресичащото се поле на историографията, архивистиката, библиографията, биографиката на дейците на историята и съвременното ни. АБИ обявява М. К. не само за учен на 2005 и 2006 г., но той е номиниран и в качеството на автор на „*The Contemporary „Who`s, Who of Professional”*”.

По данни на WorldCat.org: The World’s Largest Library Catalog (Световен библиотечен каталог: <<http://worldcat.org/identities/lccn-n82244354/>> Classifications: DR88.S82, 949.77020924) 172 труда на М. К. в 230 издания на 2 езика (български и руски) се притежават от 722 библиотеки по света.

Паметта на М. К. се почита, като на 20.V.2022 г. е засадена в парка на УниБИТ посветена на Св. о. Паисий Хилендарски алея от плачещи върби – по случай 300-годишнината от рождението му и 260-годишнината от създаването на неговия труд „*История славяноболгарская...*”.

Дръвчета са и в памет на:

- *Св. епископ Софроний Врачански* – просветителят със силно развито българско национално самосъзнание, създател на първия препис на „*История славяноболгарская...*” на Св. о. Паисий Хилендарски (1765 г.), преписва *Паисиевата история* и втори път (1781 г.);

- *Георги С. Раковски* – именитият български възрожденец и родоначалник на организираното национално революционно движение у нас познава почти всичко, излязло изпод перото на предшествениците и съвременниците му, и пръв изтъква, че *Историята* на светогореца е дело на „ученаго човека”, обръщайки общественото внимание към фигурата и делото на хилендарския монах;

- *Акад. Йордан Иванов* – осъществил през 1914 г. по *Зографския препис* на „*История славяноболгарская ...*”, който счита за оригинал на *Паисиевата творба*, призова на първия наш школуван историк проф. Марин Дринов: „*да видим Паисиевата история обнародвана*” (1888 г.) – издание, предизвикало огромната радост и възхищение на проф. Иван Шишманов и станало настолна книга за съвременните и по-късните изследователи на Паисиезнанието;

- *Акад. Петър Динев* – осъществилият през 1963 г. превода на историческата творба на съвременен български език, основан на изданието на акад. Йордан Иванов от 1914 г., което приема за най-близко до първообраза на *Паисиевата история*;

- *Проф. Милен Куманов* – създал през 2011 г. първата научна историография на Паисиезнанието – и в България, и в чужбина, обнародвана в справочно-енциклопедичното издание на УниБИТ „*Информационен код на българската книжовност и литература: Св. о. Паисий Хилендарски*” [6], актуализирана от него за ново перспективно обнародване на УниБИТ през 2022 г. [7] ...

По проект на художника проф. Евгени Велев на първата годишнина от кончината на М. К. е установена в негова чест паметна плоча на фасадата на дома, в който преминават последните четири десетилетия от живота и творчеството на учения.

М. К. е погребан под арката на Централните софийски гробища.

Благодарение на съвременните средства за комуникации опелото на Милен Куманов и панихидите, които се отслужват в негова памет, се наблюдават от много кътчета на България и по света – оттам, където са съратниците, колегите и приятелите му, сред които са и участниците в паметната книга за него „*Licht, mehr licht!*”, подготвяна като международно справочно-енциклопедично издание: Благоевград, Бургас, Варна, В. Търново, Козлодуй, Котел, Кюстендил, Панагюрище, Пазарджик, Пещера, Пловдив, Сандански, Силистра, Сливен, София, Хасково, Шумен... (не изброяваме по-малките селища); Анкара, Истанбул – Турция; Белград – Сърбия; Букурещ – Румъния; Бърно – Чехия; Вашингтон, Виржиния, Кърксвил, Мисури, Лос Анджелис, Калифорния, Провидънс, Род Айлънд, Флорида – САЩ; Варшава, Краков – Полша; Виена – Австрия; Йерусалим – Израел; Киев, Харков – Украйна; Ливърпул, Лондон – Великобритания; Дубна, Москва, Санкт Петербург, Челябинск – Русия; Париж – Франция; Риека – Хърватия; Солун – Гърция; Техеран – Иран, Тбилиси – Грузия; Уланбатор – Монголия; Пекин – Китай...*

* *Наличието на съществени информационни реалии, свързващи персоналията с УниБИТ – тя е научен експерт на представяната тук научна продукция, е причината в максимален вид да бъде отразена тук неговата биобиблиографска справка.*

Цит. по LICHT, MEHR LICHT от биобиблиогр. справка

1. **Куманова**, Александра. **Милен К. Куманов** : Систематично-хронолог. библиогр. списък на кн., публ. с неговото авт. (Stabat Bibliography) [1972-2022] / Състав. А. **Куманова** ; Науч. ред. **Н. Казански** ; Библиогр. ред. **Д. Ралева** ... [и др.] // *Licht, mehr licht!* В памет на професор Милен Куманов : Юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения. – София, 2022, с. 1219-1244.

2. **Куманова**, Александра. **Милен К. Куманов** : Систематично-хронолог. библиогр. списък на кн., публ. с неговото авт. (Stabat Bibliography) [1978-2007] / Състав. А. Куманова ; Науч. ред. Н. Казански ; Библиогр. ред. Д. Ралева ... и др. // <<https://www.researchgate.net/>>. – 11.03.2008. – 42 с. – Други библиогр. ред.: М. Гаврилова, М. Максимова, Е. Недева. – *Предв. публ.*

3. **Куманова**, Александра. **Милен К. Куманов** : Систематично-хронолог. библиогр. списък на кн., публ. с неговото авт. (Stabat Bibliography) [1978-2007] / Състав. А. Куманова ; Науч. ред. Н. Казански ; Библиогр. ред. Д. Ралева ... [и др.]. // *Клио* : Сб. в чест на 65-год. на ... **Милен Куманов**. – София, 2008. – ISBN 978-954-617-042-2. – с. 779-800 : 136 ном. загл. – Други библиогр. ред.: М. Гаврилова, М. Максимова, Е. Недева. – *Рез. на рус. и англ. ез.*

Библиогр. информ.: 1. **Гълъбова**, Лиана. [**Милен К. Куманов** :] Четиридесет години в служба на Клио : *Милен Куманов* като човек и историк. = L&B. // *Клио* : Сб. в чест на 65-год. на ... **Милен Куманов**. – София, 2008. – ISBN 978-954-617-042-2. – с. 13-33. <<https://independent.academia.edu/LGalabova>> <https://www.academia.edu/44238427/40_години_в_служба_на_Клио_Милен_Куманов_като_човек_и_историк_Интервю_Milen_Kumanov_as_Person_and_Historian_40_years_in_Service_of_Cleo_Interview>; 2. **Клио** : sbornik v cest na 65-godishninata na st. n. s. Milen Kumanov. // OCLC – WorldCat <<http://worldcat.org/identities/lccn-no2013059149/>>. – 10.10.2017. – 1 р.; 3. **Клио** : сб. в чест на 65-год. на ... Милен Куманов. // <https://knizhen-pazar.net/index.php?option=add_book&id=1012698&title>. – 11.11.2017. – 1 с.; 4. **Централна** библиотека на БАН New Catalog. // <<http://primo.nalis.bg/>>. – 27.11.2017. – 1 с.; 5. **БАН**. Институт за литература. // <<http://primo.nalis.bg/>>. – 27.11.2017. – 1 с.; 6. **Софийски** университет – Университетска библиотека. // <<http://primo.nalis.bg/>>. – 27.11.2017. – 1 с.; 7. „**Ivan Vazov**” Public Library – Plovdiv. // <<http://primo.nalis.bg/>>. – 27.11.2017. – 1 с.; 8. **Регионална** библиотека – Благоевград КНИГИ. // <<http://primo.nalis.bg/>>. – 27.11.2017. – 1 с.; 9. **Регионална** библиотека „П. Р. Славейков” – Велико Търново. // <<http://primo.nalis.bg/>>. – 27.11.2017. – 1 с.; 10. **Клио** : сб. в чест на 65-год. на ... Милен Куманов. // <<https://knizhen-pazar.net/products/books/1012698-klio-sbornik-v-chest-na-65-godishninata-na-st-n-s-milen-kumanov>>. – 27.02.2018. – 2 с.; 11. **Клио** : сб. в чест на 65-год. на ... Милен Куманов. // <[http://ruc.ilib.primasoft.bg/bg/bool-simp.php?bool=\(%C0%C2=%D8%EE%EF%EE%E2,%20%C0%F2%E0%ED%E0%F1%20%CF%E5%F2%F0%EE%E2\)&page=2](http://ruc.ilib.primasoft.bg/bg/bool-simp.php?bool=(%C0%C2=%D8%EE%EF%EE%E2,%20%C0%F2%E0%ED%E0%F1%20%CF%E5%F2%F0%EE%E2)&page=2)>. – 23.03.2018. – 2 с.

4. **Куманова**, Александра. **Милен К. Куманов** : Систематично-хронолог. библиогр. списък на кн., публ. с неговото авт. (Stabat Bibliography) (Продълж. и доп. I) / Състав. А. Куманова ; Науч. ред. Н. Казански, В. Велев ; Библиогр. ред.: Д. Ралева ... [и др.] ; Ез. ред.: Н. Василев ; *Епигр.*: „Творец на книгата е авторът, творец на нейната съдба – обществото.” – В. Юго. // Науч. тр. на Унив. по библиотекознание и информ. технолог. (София). – ISSN 1314-2623. – Т. 12, 2014, с. 545-565 : с ил. – Други библиогр. ред.: С. Филипова, М. Максимова. – Библиогр. списък: 164 ном. загл. в разд.: Многотомни публ. ; Еднотомни изд. – Именен показалец. – *Рез. на рус. и англ. ез.*

5. **Клио** : Сб. в чест на 65-год. на ст. н. с. **Милен Куманов** / Ал. Куманова и др. ; [Предг. **Стоян Танев**]. – София : Фонд. Арете-Фол, 2008. – 803 с.
Други авт.: Ал. Арнаудов, Ал. Гребенаров, А. Веков, А. Златева, Ат. Шопов, В. Стоянов, В. Гюзелев, В. Велев, В. Милчаков, Г. Гемиджиев, Зд. Тодорова, Зл.

Герджикова, Ил. Тодев, К. Панайотова, К. Косев, К. Гърдев, Л. Любенова, Л. Ревякина, Н. Жечев, Н. Игов, Н. Поппетров, Н. Савов, Н. Цв. Кочев, П. Стефанов, П. Хр. Петров, П. Чолов, Р. Първанов, Св. Елдъров, Сл. Славов, Ст. Петров, Ст. Танев, Т. Готовска-Хенце, Т. Петров, Хр. Глушков, Хр. Йонков, Хр. Темелков ; Ани Златева е известна като **Анка Георгиева Златева** ; Пълните имена на: **К. Панайотова – Кинка Панайотова Савова ; Л. Любенова – Лизбет Любенова Върбанова ; Н. Жечев – Николай Жечев Николов.**

Съдържа и: Четиридесет години в служба на **Клио** : Интервю / **Л. Гълъбова** ; **Милен К. Куманов** : Систематично-хронолог. библиогр. списък на кн., публ. с неговото авт. / **Ал. Куманова** ; За авт.

ISBN 978-954-617-042-2

Рец.: **1-2. Иванова, С.** Сборник, посветен на човека, отдал живота си в изследване на историята (N 413). // *Тр. на Студентското науч. о-во при Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технолог. (София).* – ISSN 1313-4566. – Т. V, 2010, с. 435-438 : с ил.

<<http://www.unibit.sno.bg>>

Когнитологичното интервю на **Л. Гълъбова** с **Милен Куманов** (13.02.2007) е поместено и в *наст. изд.: 1190-1205.*

6. Свети отец Паусий Хилендарски. История славяноболгарская ... : Информ. код на бълг. книжовност и лит.: I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус); II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия) / Обща ред. и епилег **Стоян Денчев** ; Науч. ред., историография, комент., именен показалец, геогр. показалец **Милен Куманов** ; Библиогр. и текстолог. ред., тезаурус, предисл., сигнифициран препис **Александра Куманова** ; Ез. ред., предисл., сигнифициран препис, послесл. (дейксис) **Николай Василев** ; Терминолог. ред. **Елена Томова** ... [и др.] ; Справ.-информ. ред. **Марияна Максимова** ... [и др.] ; Рец. **Иван Теофилов, Никола Казански.** – София : За буквите – О писменехъ, 2011. – 208 с. : с ил. (Факлоносци ; II)

ISBN 978-954-8887-92-2

7. Вж: публ. в наст. изд.: 939-964 историография на М. К. на Паисиезнанието.

II. 32. 2. 2. Източници по LICHT, MEHR LICHT!

1. Куманова, А. Милен К. Куманов. Жизнен и творчески път (13.II.1942 – 22.XI.2021) (Curriculum vitae : На бълг.) / А. Куманова. // Библиотека (София). – ISSN 0861-847X. – 2022, N 6, с. 79-86 : с портр. ; ил. – Рез. на англ. ез. – Рубр. Библиотечно-библиогр. хуманитаристика.

2. Куманова, А. Милен К. Куманов Жизнен и творчески път (13.II.1942 – 22.XI.2021) (Curriculum vitae : На бълг.) / А. Куманова и др. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 977-980 : с портр.

Други авт.: Н. Казански, Н. Василев, Д. Костадинова, Ц. Найденова.

3. Куманова, А. Милен К. Куманов. Жизненный и творческий путь (13.II.1942 – 22.XI.2021) (На рус.) / А. Куманова и др. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th

anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 981-984 : с портр.

Другие авт.: Н. Казански, Н. Василев, Д. Костадинова, Ц. Найденова.

4. Куманова, А. Milen K. Kumanov. Lifetime and evolution (13.II.1942 – 22.XI.2021) (In Eng.) / A. Kumanova et all. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 985-988 : with portr.
Other authors: N. Kazanski, N. Vasilev, D. Kostadinova, T. Naydenova.

5. Куманова, А. Милен К. Куманов. Систематично-хронологичен библиографски списък на книгите, публикувани с неговото авторство (Stabat Bibliography : Прижизнено базирана биобиблиография – 221 ном. назв. ; Именен показалец / Състав. Александра Куманова ; библиогр. ред. Н. Казански, Н. Василев. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 1219-1244.

II. II. ИЗВОДИ ПО II. ГЛАВА

II. I. 1. Направена пълна библиографска база на публикуваните томове на серия **ФАКЛОНОСЦИ** – 32 на брой.

II. I. 2. Представено е детайлно описание на изображенията, разположени върху кориците на тези томове – 34 на брой, защото в една от кориците на книгите са поместени илюстрации – освен на 1 стр., и на 4 стр., и на гръбчето.

II. I. 3. Поднесена е информационна картина на всяко от изображенията като е разкрита семантиката на образа.

II. I. 4. Разкрити са източниците, установени за описание на визуализираните обекти върху кориците на поредицата от издания.

II. I. 5. При *сигнификацията* във всички структурни части на тази работа (СЪДЪРЖАНИЕТО, Гл. II, СИСТЕМАТИЗИРАН БИБЛИОГРАФСКИ СПИСЪК НА ЦИТИРАНАТА ЛИТЕРАТУРА, ПРИЛОЖЕНИЯТА (СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ), касаещи 30 пореден номер на серия **ФАКЛОНОСЦИ**, са въведени допълнително *две модификации* – 30¹ и 30², което е свързано с факта, че 30 пореден номер от серията е присъден на *e*-издание, което в последствие не се отчита при даването на същия номер на типографско издание от поредицата.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Настоящата дипломна разработка представлява първи принос по изграждането на пълнотекстова база от данни на *e*-библиотека „*VISUALICA*” на СНО при УниБИТ.

Архитектониката на библиотеката представлява диптих от строго структурирани информационни ресурси:

- по „*Трудове на СНО при УниБИТ*” (томове I-XVIII) и

- изданията на серия „*Факлоносци*” на Академичното издателство „*За буквите – О писменехъ*” (томове I-XXXII).

E-библиотека „*VISUALICA*” – в качеството ѝ на най-младата *e*-библиотека на СНО при УниБИТ – се нарежда в кръга от останалите *e*-библиотеки на СНО при УниБИТ: *ANTHOLOGICA, ARYANICA, AUTOBIOBIBLOGRAPHICA, BALANICA, CIVILIANA, CLIO, COMMENTATORICA, CHEKHOVIANA, DECAMERONICA, ECOVIANA, ERUDITICA, ETYMOLOGICA, EVRISTIANA, GLORICA, GRATULATORICA, HOFFMANNIANA, HUMANITARIANA, LEVSKI, NESTINARIANA, ORTHODOXY, PAISIADA, PATRIARCHICA, PEDAGOGIA, PSYCHOLOGICA, PUSHKINIANA, RAKOVSKI, UNIVERSALICA, ZLATARICA*.

Двете поредици на Академичното издателство „*За буквите – О писменехъ*”: „*Трудове на СНО при УниБИТ*” – томове I-XVIII (2008-2023) и изданията на серия „*Факлоносци*” – I-XXXII (2010-2022) – общо 50 тома – са в ползрението на проучването.

Визуализиращите и емблематизиращите съдържанието на тези 50 тома изображения на кориците са във фокуса на внимание на дипломанта.

Изградената *e*-библиотека „*VISUALICA*” във вид на свод от визуални обекти – кориците на описаните поредици – е структурирана от системно изграден модул по следните рудименти: изображение; послание на изображението; установяване на местонахождението на оригинала; посочване на документални източници за изображението.

Проведеното от дипломанта изследване позволява системно да се изучава феномена на визуализацията на семантиката на съдържанието на двете поредици от общо 50 издания на Академичното издателство

„За буквите – О писменехъ” (*„Трудове на СНО при УниБИТ”* – томове I-XVIII и изданията на серия *„Факлоносци”* – I-XXXII).

Структурираната *e*-библиотека *„VISUALICA”* по същество представя на вниманието на научната общественост галерия от символизиращи и емблематизиращи знанието пред XXI в. високо художествени образци на изобразителното изкуство.

Благодарение на интелектуалните усилия на дипломанта чрез създадения *e*-ресурс разглежданите изображения от кориците на двете поредици от изданията в дълбок знаниев контекст се декодира заложения в творбите смисъл, с което се създава база от данни, съответстваща на високата мисия на Университета – да е школа за формиране на богати с познанията си личности.

E-библиотека *„VISUALICA”* служи за изучаване на състава на двете поредици от издания на Академичното издателство *„За буквите – О писменехъ”* (*„Трудове на СНО при УниБИТ”* – томове I-XVIII и изданията на серия *„Факлоносци”* – I-XXXII). Достигнатото в нея библиографиране на всеки един от томовете на тези поредици е поднесено в единообразна форма, позволяваща осъществяването на широкомащабно справочно-информационно търсене.

Структурираният текстологичен *модел на разкриване изследвания визуализиращ контента масив от корици*, предназначен за справочно-информационните цели на генерираната база от данни, е рудиментизиран по следния начин: установяване и описание на изображението на корицата на всеки един от томовете (1); разкриване на посланието на изображението (2); издирване на местонахождението на оригинала на изобразителната творба (3); посочване на документални източници за изображението (4). Единната сигнификация на рудиментите от визуализиращата база от данни позволява установяването на *пълни съответствия във всяка една от структурните части на e-библиотека „VISUALICA”*, което е високо интелектуално достижение за генерирания продукт.

Диптиховата архитектура на *e*-библиотека *„VISUALICA”* е сегментирана в единството на разглеждане по обща информационна скица на:

- 18 тома на *„Трудове на СНО при УниБИТ”* – томове I-XVIII;
- 32 тома на *издания на серия „Факлоносци” на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” на УниБИТ* – томове I-XXXII.

Достигането до изграждането на пълна библиографска база на публикуваните томове на *„Трудовете на СНО при УниБИТ”* е основополагащо за структурираната база от данни. Изграждането на детайлно описание на всяко едно от изображенията, разположени върху кориците на тези томове, е опит да се изгради знаниева библиотека по проблемите на визуализацията на поредицата. Особена ценност

представлява поднесената пълнотекстова информационна картина на всяко от изображенията – главно: с разкритата семантиката на всеки един от образите. Историкографски и енциклопедичен характер на пълнотекстовата база от данни по визуализация на изданията от поредицата „Трудове на СНО при УниБИТ” – е-библиотека „VISUALICA” придава разкриването на източниците, установени за описание на визуализираните обекти върху кориците на поредицата от издания.

Създадената пълна библиографска база на публикуваните томове на серия **ФАКЛОНОСЦИ – 32** на брой представлява представяне в единна справочно-информационна система на детайлно описание на изображенията, разположени върху кориците на тези томове. Изображенията са 34 на брой, защото в една от кориците на книгите са поместени илюстрации – освен на 1 стр., и на 4 стр., и на гръбчето.

Достижение за разработената база на е-библиотека „VISUALICA” е създадената системна информационна картина на всяко от 34-те изображения на кориците като е разкрита семантиката на образите. Фокусираните източници, установени за описание на визуализираните обекти върху кориците на поредицата от издания, са едно несъмнено богатство на продукта. *Сигнификацията* във всички структурни части на тази работа е единна.

СИСТЕМАТИЗИРАН СПИСЪК НА ЦИТИРАНАТА ЛИТЕРАТУРА

... по ТРУДОВЕ на Студентското научно общество
при Университета по библиотекознание и информационни

I. ТРУДОВЕ на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии = Proceedings of the Student Scientific Society of the State University of Library Studies and Information Technologies (до 30.09.2010: СВУБИТ) / ред. кол.: Стоян Денчев – отг. ред. ; Александра Куманова – глав. ред. и състав. ; Николай Василев – зам.-глав. ред., обща, ез. и граф. ред., състав. ; Никола Казански ... [и др.] – науч. ред. ; Мариана Максимова, Диана Ралева ... [и др.] – библиогр. ред. ; Венцислав Велев – техн. ред. ... [и др.]. – 1 (2008)- . – София : Унив. по библиотекознание и информ. технолог. (до 30.09.2010: СВУБИТ), ISSN 1313-4566 ; от т. 6: ISSN 1314-2526 ; E ISSN 1314-6793.

От 2008 годишно изд. – От т. 3 (2009) – ред. кол. Р. Бургер ... [и др.] ; техн. ред. В. Стефанова ; други състав: Д. В. Ричардсън, Е. Р. Сукиасян, В. В. Зверевич ; други ред.: Ч. Грибъл, И. Л. Линден, П. Полански, Б. Шафнер, Я. Л. Шрайберг, Н. Василев, М. Максимова, Ц. Найденова, С. Бойчева, А. Даскалов, Р. Симеонова, Т. Дерменджиева, Д. Ралева, Б. Николова ; Други граф. ред.: Б. Николова, Б. Апостолова ; Други рец.: Н. Казански, М. Младенова, Д. Христов, С. Илиева. – От т. 4 (2009) – зам.-глав. ред. С. Василева, С. Бойчева ; ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; техн. ред. Д. Бояджиев, И. Костова, П. Петрова. – От т. 5 (2010) – зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; науч. ред. Е. Недева ; ез. и граф. ред. Б. Апостолова. – От т. 10 (2015) – зам.-глав., обща, научна, ез. и граф. ред. Н. Василев. – От т. 12 (2017) – науч. ред. К. Александрова ... [и др.].

ISSN 1313-4566 (т. 1-5 : СВУБИТ) (print)
ISSN 1314-2526 (от т. 6 : УниБИТ) (print)
E ISSN 1314-6793 (от т. 6 : УниБИТ) (online)
COBISS.BG-ID 1236406756

Редуц. описание на период. изд. по томове:

ТРУДОВЕ на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии = Proceedings of the Student Scientific Society of the State University of Library Studies and Information Technologies (до 30.09.2010: СВУБИТ) : Т. I- / Отг. ред. С. Денчев ; Ред. кол. А. Куманова – глав. ред. ... [и др.] ; Състав. А. Куманова, Н. Василев ; Науч. ред. Н. Казански ... [и др.] ; Ез. и граф. ред. Н. Василев ; Техн. Ред. В. Велев. – София : За буквите – О писменехъ, 2008- .

ISSN 1314-2526
E ISSN 1314-6793

I. 1. Т. I. [Първа-Трета] I-III Студентски научни конференции / Рец. С. Гълъбова ... [и др.]. – 2008. – 612 с. : с ил., табл.

Други рец.: М. Младенова, И. Попов, Д. Христов.

1. Боянската църква и Боянският майстор. // <<https://bit.ly/3Yfs3xN>>. – 23.11.2022. – 1 с.
2. Боянската църква „Св. Никола и св. Пантелеймон“. // <<https://bit.ly/3FjW3QI>>. – 23.11.2022. – 1 с.
3. Дванадесетгодишният Христос сред книжниците в храма. // <<https://bit.ly/3UPSreS>>. – 23.11.2022. – 1 с.

I. 2. Т. II. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : Избрани публ. / Рец. С. Гълъбова ... [и др.]. – 2008. – 652 с. : с ил., табл.

Други рец.: М. Младенова, И. Попов, Д. Христов.

1. Часове. // <<https://bit.ly/444HLPg>>. – 19.03.2023. – 1 с.

I. 3. Т. III. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : The English–Russian–Bulgarian dictionary of library and information terminology = Русско-болгаро-английский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Българо-англо-руски речник по библиотечна и информационна дейност. – 2009 (2010). – 886 с. : с ил., табл.

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

I. 4. Т. IV. [Четвърта] IV Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. С. Василева, С. Бойчева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Техн. ред. Д. Бояджиев ... [и др.] ; Рец. С. Гълъбова ... [и др.] – 2009. – 648 с. : с ил., табл. Други техн. ред.: И. Костова, П. Петрова ; Други рец.: М. Младенова, И. Попов, Д. Христов.

1. Личността на Исус Христос. // <<https://bit.ly/40G81fG>>. – 18.02.2023. – 1 с.
2. „Света София” – храмът, надживял три империи. // <<https://bit.ly/41wvtxn>>. – 18.02.2023. – 1 с.

I. 5. Т. V. [Пета] V Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Рец. М. Младенова ... [и др.] – 2010. – 894 с. : с ил., табл. Други рец.: Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 60-год. на Държ. библ. инст., днес: Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технолог.

1. Борис Георгиев – автобиография. // <<https://bit.ly/3L3xg62>>. – 30.01.2023. – 1 с.
2. Борис Георгиев : Художникът като пътешественик във времето. // <<https://bit.ly/447IXCs>>. – 30.01.2023. – 1 с.
3. Борис Георгиев, художник с мисия. // <<https://bit.ly/3Hh2KVj>>. – 30.01.2023. – 2 с.
4. „Странстващият пастир” – световен шедевър на Борис Георгиев. // <<https://bit.ly/3AvQnAT>>. – 30.01.2023. – 2 с.

I. 6. Т. VI. [Шеста] VI Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Рец. М. Младенова ... [и др.] – 2011. – 876 [1-64; 1-208 СВ. О. ПИС; 668] с. : с ил., табл.

Други рец.: Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 60-год. на Държ. библ. инст., днес: Унив. по библиотекознание и информ. технолог.

1. Аристотел. Биография и идеи. // <<https://bit.ly/3uDiJ9s>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Стаи на Рафаело. // <<https://bit.ly/3Brx24R>>. – 22.11.2022. – 1 с.
3. Raphael. // <<https://bit.ly/3FjmENA>>. – 22.11.2022. – 2 с.
4. The Story Behind Raphael's Masterpiece 'The School of Athens'. // <<https://bit.ly/2sdBr7k>>. – 22.11.2022. – 2 с.

I. 7. Т. VII. [Седма] VII Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова ; Рец. И. Янкова ... [и др.] – 2012. – 762 с. : с ил., табл.

Други рец.: М. Младенова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова, Д. Паргов. – Юбилейно изд., посв. на 60-год. на Държ. библ. инст., днес: Унив. по библиотекознание и информ. технолог.

1. Джото ди Бондоне. // <<https://bit.ly/3Yc8Tsy>>. – 24.11.2022. – 1 с.
2. Giotto : alla scoperta degli affreschi di assisi. // <<https://bit.ly/3Fmos8B>>. – 25.11.2022. – 1 с.
3. Giotto di Bondone: vita, stile, opera. // <<https://bit.ly/3j2vWG3>>. – 24.11.2022. – 2 с.

I. 8. Т. VIII. [Осма] VIII Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Т. Тодорова ; Рец. И. Янкова и др. – 2013. – 672 с. : с ил., табл.

Други рец.: М. Младенова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова, Д. Паргов. – Юбилейно изд., посв. на: 250-год. от създаването през 1762 г. от Св. о. Паисий Хилендарски на „История славяноболгарская ...”; 200-год. от смъртта на Св. епископ Софроний Врачански и 60-год. на Ректора на Унив. по библиотекознание и информ. технолог. проф. д.ик.н. С. Денчев.

1. Българската Мадона от село Калотинци и още вещи на Майстора подреждат в земенско. // <<https://bit.ly/41TB8xj>>. – 17.02.2023. – 1 с.
2. Владимир Димитров – Майстора. // <<https://bit.ly/40ALUHL>>. – 17.02.2023. – 1 с.
3. Майстора : Възхвала на моминската хубост. // <<https://bit.ly/41VXAWq>>. – 17.02.2023. – 2 с.
4. Национална галерия. // <<https://bit.ly/3V2BLSY>>. – 17.02.2023. – 3 с.

I. 9. Т. IX. [Девета] IX Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Н. Василев ... [и др.] ; Рец. И. Янкова ... [и др.] – 2014. – 136 с. : с ил., табл.

Други ред.: М. Младенова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова, Д. Паргов. – Юбилейно изд., посв. на: 610-год. от кончината на Св. Патриарх Евтимий (1325-1404) ; 60-год. на Ректора на Унив. по библиотекознание и информ. технолог. проф. д.ик.н. С. Денчев.

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

I. 10. Т. X. [Десета] X Юбилейна студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Н. Василев ... [и др.] ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2015. – 330 с. : с ил., табл.
Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 1150-год. от Покръстването на българите.

1. Блажени Йероним Стридонски. // <<https://bit.ly/3uIYo2B>>. – 06.09.2022. – 1 с.
2. Basilica Papale di San Francesco d'Assisi. // <<https://bit.ly/3uPz2QB>>. – 06.09.2022. – 1 с.
3. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 06.09.2022. – 1 с.

I. 11. Т. XI. [Единайста] XI Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2016. – 618 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 1150-год. от Покръстването на българите.

1. Атинската школа. // <<https://bit.ly/3VNHFJX>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Платон. // <<https://bit.ly/3YhhIBi>>. – 22.11.2022. – 1 с.
3. The Philosophy Behind Raphael's "School Of Athens". // <<https://bit.ly/3uLHPmk>>. – 22.11.2022. – 1 с.

I. 12. Т. XII. [Дванайста] XII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Науч. ред. К. Александрова и др. ; Рец. И. Янкова ... [и др.]. – 2017. – 522 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Петева, И. Павлова. – Юбилейно изд., посв. на 1150-год. от Покръстването на българите.

1. Питагор. Биография и идеи. // <<https://www.novavizia.com/pitagor/>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Pythagoras. // <<https://stanford.io/2L91fgc>>. – 22.11.2022. – 1 с.
3. Raphael, School of Athens. // <<https://bit.ly/3FgoSgJ>>. – 22.11.2022. – 2 с.

I. 13. Т. XIII. [Тринайста] XIII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2018. – 750 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: И. Янкова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Павлова.

1. Nupatia of Alexandria. // <<https://bit.ly/3PgkmU2>>. – 22.11.2022. – 1 с.
2. Nupatia. // <<https://bit.ly/3FepN14>>. – 22.11.2022. – 2 с.
3. The Beautiful Lady in the Middle -Nupatia of Alexandria. // <<https://bit.ly/3iSXZI2>>. – 22.11.2022. – 2 с.

I. 14. Т. XIV. [Четиринайста] XIV Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2019. – 1124 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: И. Янкова, Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Павлова, Х. Богова.

1. Revolutionary Giotto : The Nativity Scene Inside Padua's Scrovegni Chapel. // <<https://bit.ly/3hhgqWE>>. – 25.11.2022. – 1 с.
2. Nativity (Birth of Jesus). // <<https://bit.ly/3FtqGCS>>. – 25.11.2022. – 1 с.
3. Фреска „Рождество Христово“. // <<https://bit.ly/3PsB8iH>>. – 25.11.2022. – 2 с.

I. 15. Т. XV. [Петнайста] XV Юбилейна Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2020. – 1062 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Павлова, Т. Тренчева, Х. Богова.

1. Вардгес Суренянц – талантливый живописец своей эпохи. // <<https://bit.ly/3HfvLRh>>. – 11.02.2023. – 1 с.

I. 16. Т. XVI. [Шеснайста] XVI Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2021. – 1320 с. : с ил., табл., сх.
Други рец.: Ж. Стоянов, Д. Христов, И. Павлова, Т. Тренчева, Х. Богова.

1. Данте Габриел Росети. // <<https://bit.ly/3oJ8u3N>>. – 17.04.2023. – 1 с.
2. Dante Gabriel Rossetti. // <<https://bit.ly/3LaJPMV>>. – 17.04.2023. – 2 с.
3. Fiammetta, una musa dalle mille identità. // <<https://bit.ly/40OxdRC>>. – 17.04.2023. – 3 с.
4. The andrew lloyd webber art collection of pre raphaelite and other masters. // <<https://shutr.bz/3LzwejS>>. – 17.04.2023. – 3 с.

I. 17. Т. XVII [Седемнайста] XVII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Науч. ред. К. Александрова и др. ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2022. – 686 с. : с 63 ил., 2 табл., 11 гр., 2 сх.

1. Коя икона на Богородица за какво помага? // <<https://bit.ly/3H8XSS3>>. – 17.01.2023. – 1 с.

I. 18. Т. XVIII. [Осемнайста] XVIII Студентска научна конференция / Обща, ез., науч. и граф. ред. Н. Василев ; Науч. ред. К. Александрова и др. ; Рец. И. Петева ... [и др.]. – 2023. – 730 с. : с 108 ил., 5 табл., 3, сх.

1. Иван Мърквичка – с любов към България. // <<https://bit.ly/3L33hwi>>. – 09.11.2022. – 1 с.
2. Иван Мърквичка – чехът с българско сърце. // <<https://bit.ly/3olbzXD>>. – 09.11.2022. – 1 с.
3. Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски“. // <<https://cathedral.bg/istoriya>>. – 09.11.2022. – 2 с.
4. Св. Константин – Кирил Философ. // <<https://bit.ly/3A5u4lu>>. – 09.11.2022. – 2 с.

... по серия **ФАКЛОНОСЦИ**

II. 1. КУМАНОВА, Александра. Апостоли на инфосферата : наблюдение на ценностите : увод в онтологията на триединството : информация – наука – школа : [учебник за студенти по когнитологично портретиране на персоналии в дисциплините от информационно-комуникативния цикъл на знанието] / Александра Куманова ; [ред. Стоян Денчев – науч. ред., Николай Василев] ; [предисл. Стоян Денчев] ; [послел. Николай Василев, Мария Младенова]. – София, 2010. – 316 с. : с ил. (**Факлоносци = Torchbearers ; 1**)
ISBN 978-954-8887-69-4

1. Paintings Department: must-see pictures. // <<https://bit.ly/3L79FCG>>. – 25.07.2022. – 1 с.
2. Прометей. // <<https://bit.ly/41imn7i>>. – 25.07.2022. – 2 с.
3. Jean-Baptiste Mauzaisse. // <<https://bit.ly/40nF3S0>>. – 25.07.2022. – 3 с.

II. 2. Свети отец ПАИСИЙ Хилендарски. История славяноболгарская ... : Информ. код на бълг. книжовност и лит. : I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус) ; II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия) / Обща ред. и епilog Стоян Денчев ; науч. ред., историография, комент., именен показалец, геогр. показалец Милен Куманов ; библиогр. и текстолог. ред., тезаурус, предисл., сигнифициран препис Александра Куманова ; ез. ред., предисл., сигнифициран препис, послел. (дейксис) Николай Василев ; терминолог. ред. Елена Томова ... [и др.] ; справ.-информ. ред. Марияна Максимова ... [и др.] ; рец. И. Теофилов, Никола Казански. – София, 2011. – 208 с. : с 21 ил., 1 табл., 4 гр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 2**)
ISBN 978-954-8887-92-2

1. Иван Мърквичка – с любов към България. // <<https://bit.ly/3L33hwi>>. – 09.11.2022. – 1 с.
2. Иван Мърквичка – чехът с българско сърце. // <<https://bit.ly/3olbzXD>>. – 09.11.2022. – 1 с.
3. Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски“. // <<https://cathedral.bg/istoriya>>. – 09.11.2022. – 2 с.
4. Св. Константин – Кирил Философ. // <<https://bit.ly/3A5u4lu>>. – 09.11.2022. – 2 с.

II. 3. КУМАНОВА, Александра. Нестинариана : историография, систематизиран аотиран библиографски указател, фотомонография : учебно пособие по дисциплината „Нестинарство: информационни кодове на културното наследство“ / [историография, предг., състав. Александра Куманова] ; [науч. ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2012. – 1-10, I-CXLI, 11-358 с. : с ил., портр. (**Факлоносци = Torchbearers ; 3**)
ISBN 978-954-2946-47-2

1. Икона на Богородица „Будното око“. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.
2. Икона „Всевидаеще око Божие“. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>>. – 06.10.2022. – 1 с.
3. Икона „Всевидаеще Око Божие“. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 4. КУМАНОВА, Александра. Ризома на инфосферата: морфология на библиографията : генезис на световната универсална библиография : учебник по общо библиографознание: теория на библиографската форма / [Александра Куманова] ; [Николай Василев – обща ред. ... и др.] ; [библиогр. ред. Марияна Максимова]. – София, 2012. – 534, CCCL с. : с ил., портр., факс. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 4**)
ISBN 978-954-2946-12-0
Ново е-изд. – София, 2017. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 20**)
E ISBN 978-619-185-295-6

1. Блажени Йероним Стридонски. // <<https://bit.ly/3uIYo2B>>. – 06.09.2022. – 1 с.
2. Basilica Papale di San Francesco d'Assisi. // <<https://bit.ly/3uPz2QB>>. – 06.09.2022. – 1 с.
3. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 06.09.2022. – 1 с.

II. 5. КУМАНОВА, Александра. Когнитология на компаративистичната терминология по библиотечна и информационна дейност : към проблема за създаването на англо-руско-български речник : панепистемия на библиотечно-информационната сфера: триезичният речник – тектоничен ментален етимологичен прибор /

Александра Куманова ; [ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2012. – 76 с. : с ил., табл. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 5)**

ISBN 978-954-2946-16-8

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 6. КУМАНОВА, Александра. Когнитология компаративистической терминологии в сфере библиотечной и информационной деятельности : к проблеме создания англо-русско-болгарского словаря : панэпистемия библиотечно-информационной сферы : трехязычный словарь – тектонический ментальный этимологический прибор / Александра Куманова ; [ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2012. – 76 с. : с ил., табл. – **(Факлоносци = Факлоносцы ; 6)**

ISBN 978-954-2946-17-5

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 7. KUMANOVA, Aleksandra. Cognitology of the comparativistic field of library and information terminology : to the problem of creation of a dictionary in English, Russian and Bulgarian languages : panepisteme of the library-information sphere: the trilingual dictionary – tectonic mental etymological device / Alexandra Kumanova ; [ed. Nikolay Vasilev ... et al.]. – Sofia, 2012. – 74 с. : с ил., табл. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 7)**

ISBN 978-954-2946-18-2

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FsYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 8. КУМАНОВА, Александра. Златна христоматия на България. Кн. 1, Оратория : аналитико-синтетична архитектуртика на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по морфология на академичното текстописане / Александра Куманова, Николай Василев ; [ред. Иван Теофилов ... и др.]. – София, 2013. – 392 с., IX с. : ил., портр. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 8)**

ISBN 978-954-2946-21-2

Ново е-изд. – 2018. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 22)**

E ISBN 978-619-185-312-0

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 9. ЗЛАТНА христоматия на България : аналитико-синтетична архитектуртика на българското изящно слово от IX до XXI в. универсален информационен модел : учебно пособие по лексикография на академичното текстописане. Кн. 2. Антология / [състав., послесл., комент.] Николай Василев, Александра Куманова. – София, 2014. – 840, ССХХVII с. : с ил., портр., факс. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 9)**

ISBN 978-619-185-006-8

Ново е-изд. – 2018. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 23)**

E ISBN 978-619-185-313-7

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 10. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография : аналитико-синтетична архитектуртика на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по синтактика, семантика и прагматика на академичното текстописане / Николай Василев ; [науч. ред. Александра Куманова]. – София, 2015. – 282 с. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 10)**

ISBN 978-619-185-005-1

E 978-619-185-008-2

Ново е-изд. – 2016. – **[(Факлоносци = Torchbearers ; 29) преброено по Fax eruditio]**

<<http://www.sno.unibit.bg>>

Ново е-изд. – 2018. – **[(Факлоносци = Torchbearers ; 29-а) преброено по Fax eruditio]**

<<http://www.sno.unibit.bg>>

Тук и в аналог. места по-надолу на наст. излож. поставените квадратни скобки обозначават, че съответните поредни номера на сер. – 29 и 30 не са изписани в посочените публикации от 2016 и 2018 г. – там

фигурира номерът на сер. от първ. публ. – 10 (2015), – но тези номера (29 и 30) се имат предвид при историографиране на тази сер., защото в новите изд. (2016, 2018) има направени корекции.

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.
2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 11. КУМАНОВА, Александра. Академик, професор, доктор на педагогическите науки Александра Куманова – *Vade mecum* : систематичен азбучно-хронологичен автобиографски указател : учебно пособие по персонална автобиография по дисциплината „Библиографски модел на знанието” / Александра Куманова ; [Николай Василев – ауч. ред. ... и др.]. – София, 2014. – 334 с. : с ил. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 11**)

ISBN 978-619-185-009-9

2. прераб. и доп. изд. – 2016. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 16**)

ISBN 978-619-185-211-6 (подв.)

E ISBN 978-619-185-212-3

3. прераб. и доп. изд. – 2017. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 19**)

ISBN 978-619-185-285-7

4. прераб. и доп. изд. – София, 2018. – 1040 с. : с ил., портр. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 24**)

ISBN 978-619-185-311-3 (подв.)

1. Licht, mehr liht. // <<https://bit.ly/43z7rDf>>. – 11.03.2023. – 120 с. : с разр. паг.

2. Generatio spontanea. // <<https://bit.ly/41dNGja>>. – 11.03.2023. – 480 с. : с разр. паг.

II. 12. КУМАНОВА, Александра. Нестинариана : историография. Фотомонография : уч. пособие / науч. и яз. ред. Николай Василев ; науч. ред. Стоян Денчев ... [и др.] ; терминолог. и справ.-информ. ред. Никола Казански ; библиогр. и справ.-информ. ред. Марияна Максимова ; справ.-информ. ред. Диана Ралева ; рец. Желязко Стоянов ... [и др.]. – София, 2014. – 206 с. : с 36 ил. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 12**)

ISBN 978-619-185-028-0

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.

2. Икона „Всевидаеще око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>>. – 06.10.2022. – 1 с.

3. Икона „Всевидаеще Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 13. KUMANOVA, Aleksandra. Nestinaria : historiography, photomonography : compedium [on the subject of study Nestinarstvo: information codes of the cultural heritage] / Alexandra Kumanova ; [sci. ed. Stoyan Denchev ... и др.] ; [transl. Radostina Mihaleva]. – София, 2014. – 190 с. : с ил. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 13**)

ISBN 978-619-185-028-0

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.

2. Икона „Всевидаеще око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>>. – 06.10.2022. – 1 с.

3. Икона „Всевидаеще Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 14. ДЕНЧЕВ, Стоян. Професор д.ик.н. Стоян Денчев : *Primus inter pares* : щрихи към когнитологичен портрет, направен в стила на интервюто : учебник за студенти по когнитологично портретиране на персоналии в дисциплините от информационно-комуникативния цикъл на знанието / [послесл.], беседата води Александра Куманова ; [ред. Николай Василев]. – София, 2015. – 184 с. : с портр. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 14**)

ISBN 978-619-185-189-8

1. Проф. Д.Ик.Н. Стоян Денчев. // <<https://bit.ly/3NYmygK>>. – 16.12.2022. – 1 с.

2. Рашидов награди проф. Стоян Денчев с Почетен плакет на Парламента по повод 70 – годишния му юбилей. // <<https://bit.ly/3NBVxVd>>. – 16.12.2022. – 2 с.

3. Стоян Денчев. // <<https://bit.ly/3NEcOH3>>. – 16.12.2022. – 2 с.

II. 15. АРИАНИКА : експедиция във Воттоваара – Карелия и Аркаим – Урал: центрове на праевропейската цивилизация в Русия : протоарии и праславяни, културолого-феноменологично декодиране на митологичния, историческия и лингвистичния план : учебно пособие по дисциплината „Нестинарство: информационни кодове на културното наследство” / [Стоян Денчев ... и др.] ; [науч. ред. Николай Яръмов ... и др.]. – София, 2016. – 208 с. : с ил., к., сх. – (Факлоносци = **Torchbearers ; 15**)

Други авт.: Александра Куманова, Никола Казански, Николай Василев. – Други ред.: Милен Куманов, Иван Теофилов.

ISBN 978-619-185-192-8

1. Икона на Богородица „Будното око”. // <<https://bit.ly/3UKWKtw>>. – 06.10.2022. – 1 с.

2. Икона „Всевидаеще око Божие”. // <<https://bit.ly/41fEiLZ>>. – 06.10.2022. – 1 с.

3. Икона „Всевидаеще Око Божие”. // <<https://bit.ly/3GOrBPP>>. – 06.10.2022. – 2 с.

II. 16. GLORIA bibliospherae : нишката на Ариадна : изследвания в чест на акад. проф. Александра Куманова : юбилеен сборник по случай 65 години от основаването на УниБИТ / [състав., предг., интервю Николай

Василев]; [науч. ред. Стоян Денчев]. – София, 2016. – 1774 с. : с ил., факс., портр. – (Факлоносци = Torchbearers ; 16)

ISBN 978-619-185-211-6 (подв.)
E ISBN 978-619-185-212-3

1. Jean-Baptiste Regnault. // <<https://bit.ly/3XSau5l>>. – 17.09.2022. – 1 с.
2. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 17.09.2022. – 2 с.
3. Musée des Beaux – Arts de Rouen. // <<https://bit.ly/3Y9euyR>>. – 17.09.2022. – 2 с.

II. 17. КУМАНОВА, Александра. Интеграл гуманитарной библиографии в XXI веке : генезис мировой универсальной библиографии : учебник – компендиум по общему библиографоведению (теория библиографической формы) / Александра Куманова ; [обща ред. Николай Василев ... и др.]. – София, 2017. – 184 с. : с ил., портр., сх. – (Факлоносци = Torchbearers ; 17)

ISBN 978-619-185-249-9

1. Lucrezia Panciaticchi. // <<https://bit.ly/3S72KLD>>. – 20.11.2022. – 1 с.
2. The high society's jewelry in the Renaissance : Lucrezia Panciaticchi. // <<https://bit.ly/3K9BXft>>. – 20.11.2022. – 2 с.
3. The Uffizi Gallery. // <<https://bit.ly/2MRDCp6>>. – 20.11.2022. – 3 с.

II. 18. [1] The **English–Russian–Bulgarian** dictionary of library and information terminology = Англо-русско-болгарский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Англо-русско-български речник по библиотечна и информационна дейност / Comp. John V. Richardson ... [и др.]; managing ed. Stoyan Denchev ; ed.-in-chief Alexandra Kumanova ; ed. board Robert Burger ... [и др.]; lang. ed. Nikolay Vasilev ... [и др.]; techn. ed. Nikolay Vasilev, Vasilka Stefanova ; rev. Fred Mainhard ... [и др.]. [2] The **Russian–Bulgarian–English** dictionary of library and information terminology = Русско-болгаро-английский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Русско-българо-английски речник по библиотечна и информационна дейност / сост. Эдуард Р. Сукиасян ... [и др.]; отв. ред. Стоян Денчев ; глав. ред. Александра Куманова ; редкол. Роберт Бургер ... [и др.]; яз. ред. Николай Василев ... [и др.]; техн. ред. Николай Василев, Василка Стефанова ; рец. Фред Майнхард ... [и др.]. [3] The **Bulgarian–English–Russian** dictionary of library and information terminology = Болгаро-англо-русский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Българо-англо-руски речник по библиотечна и информационна дейност / състав. Албксандра Куманова ... [и др.]; отв. ред. Стоян Денчев ; глав. ред. Александра Куманова ; ред. кол. Роберт Бургер ... [и др.]; граф. ред. Николай Василев ... [и др.]; ез. ред. Николай Василев, Василка Стефанова ; рец. Фред Майнхард ... [и др.]. – ново е-изд. – София, 2017. – 818 с. : с 1 ил., 6 табл. – (Факлоносци = Torchbearers ; 18)

Други състав.: Александра Куманова, Эдуард Р. Сукиасян, Виктор В. Зверевич, Джон В. Ричардсън ; други ред.: Чарлз Грибъл, Ирина Л. Линден, Патриция Полански, Бредли Шафнер, Яков Л. Шрайберг, Николай Василев, Марияна Максимова, Цветанка Найденова, Светла Бойчева, Антон Даскалов, Ружа Симеонова, Татьяна Дерменджиева, Диана Ралева, Боряна Николова ; други граф. ред.: Боряна Николова, Боряна Апостолова ; други рец.: Никола Казански, Мария Младенова, Димитър Христов, Стефка Илиева. – Юбил. изд., посв. на 70-год. на ЮНЕСКО и 65-год. на Унив. по библиотекознание и информ. технолог.

E ISBN 978-619-185-276-5

1 изд. 2010.

ISBN 978-954-8887-93-9

ISSN 1314-2526 ; Т. 3.

1. Albrecht Durer. // <<https://bit.ly/3iQi8yo>>. – 17.08.2022. – 1 с.
2. Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Fo1jm1>>. – 17.08.2022. – 1 с.
3. Dürer's Christ Among the Doctors. // <<https://bit.ly/3Wd8BQR>>. – 17.08.2022. – 2 с.
4. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. // <<https://bit.ly/3FyYbWa>>. – 17.08.2022. – 2 с.

II. 19. НИШКАТА на Ариадна (Gloria bibliospherae) : когнитология на енциклопедичността на библиотечната и информационната дейност = Ariadne thread (Gloria bibliospherae) : cognitology of encyclopedicity of the library and information activity / науч. ред. Стоян Денчев ; състав., предг., библиогр. Александра Куманова, Николай Василев ; библиогр. ред. Марияна Максимова ; ил. К. Константинова ; рец. Николай Яръмов ... [и др.]. – София, 2017. – 952 с. : 109 портр., 62 ил., 10 репрод., 1 табл. – (Факлоносци = Torchbearers ; 19)

ISBN 978-619-185-285-7

1. Jean-Baptiste Regnault. // <<https://bit.ly/3XSau5l>>. – 17.09.2022. – 1 с.
2. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 17.09.2022. – 2 с.
3. Musée des Beaux – Arts de Rouen. // <<https://bit.ly/3Y9euyR>>. – 17.09.2022. – 2 с.

II. 20. КУМАНОВА, Александра. Ризома на инфосферата: морфология на библиографията : генезис на световната универсална библиография : учебник по общо библиографознание: теория на библиографската форма / [Александра Куманова] ; [Николай Василев – обща ред. ... и др.]; [библиогр. ред. Марияна Максимова]. – ново е-изд. – София, 2017. – 534, CCCL с. : с ил., портр., факс. – (Факлоносци = Torchbearers ; 20)

E ISBN 978-619-185-295-6

1. изд. – София, 2012. – (Факлоносци = Torchbearers ; 4)

ISBN 978-954-2946-12-0

1. Блажени Йероним Стридонски. // <<https://bit.ly/3uIYo2B>>. – 06.09.2022. – 1 с.
2. Basilica Papale di San Francesco d'Assisi. // <<https://bit.ly/3uPz2QB>>. – 06.09.2022. – 1 с.
3. La volta dei dottori. // <<https://bit.ly/3FR5Yi4>>. – 06.09.2022. – 1 с.

II. 21. КУМАНОВА, Александра. Умберто Еко в България : нишката на Ариадна : биобиблиография / състав. Александра Куманова, Мариета Найдова ; науч. ред., предг. Стоян Денчев ; библиогр. ред. Диана Ралева, Силвия Филипова. – 2. изд. – София, 2017. – 122 с. : с портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 21**)

ISBN 978-619-185-301-4 (подв.)

ISBN 978-619-185-300-7

E ISBN 978-619-185-302-1

[1. изд.]. // *Нишката на Ариадна (Gloria bibliospherae) : когнитология на енциклопедичността на библиотечната и информационната дейност = Ariadne thread (Gloria bibliospherae) : Cognitology of encyclopedicity of the library and information activity* / науч. ред. Стоян Денчев ; състав., предг., библиогр. Александра Куманова, Николай Василев. – София, 2017. – ISBN 978-619-185-285-7. – с. 859-895 : с портр. – *Редуц. публ.*

E ISBN 978-619-185-286-4

[3. изд.] / Стол. библ. – София. – София, 2017.

ISBN 978-619-160-825-6

E ISBN 978-619-160-826-3

1. Умберто Еко. // <<https://bit.ly/3RDt6o9>>. – 17.12.2022. – 1 с.

2. Умберто Еко. // <<https://bit.ly/3RypzHW>>. – 17.12.2022. – 2 с.

3. Умберто Еко – небесният лъч, осветил мрачното Средновековие. // <<https://bit.ly/3Hb7JXF>>. – 17.12.2022.

– 3 с.

II. 22. КУМАНОВА, Александра. Златна христоматия на България. Кн. 1, Оратория : аналитико-синтетична архитектуроника на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по морфология на академичното текстописане / Александра Куманова, Николай Василев ; [ред. Иван Теофилов ... и др.]. – ново е-изд. – София, 2018. – 400 [1-10 ; I-XV ; 11-385] с. : с 281 ил. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 22**)

E ISBN 978-619-185-312-0

1. изд. 2013.

ISBN 978-954-2946-21-2

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 23. ЗЛАТНА христоматия на България : аналитико-синтетична архитектуроника на българското изящно слово от IX до XXI в. универсален информационен модел : учебно пособие по лексикография на академичното текстописане. Кн. 2. Антология / [състав., послесл., комент.] Николай Василев, Александра Куманова. – ново е-изд. – София, 2014. – 840, ССХХVII с. : с ил., портр., факс. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 23**)

E ISBN 978-619-185-313-7

1. изд. 2014.

ISBN 978-619-185-006-8 – (**Факлоносци = Torchbearers ; 9**)

1. Непоказвани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 24. КУМАНОВА, Александра. Модел за съставяне на персонални автобиобиблиографии : систематично-хронологично-азбучен автобиобиблиографски списък на трудовете / Александра Куманова ; ред. Николай Василев – науч. ред. ... [и др.] ; послесл. Красимира Александрова. – [4. прераб. и доп. изд.]. – София, 2018. – 1040 с. : с ил., портр. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 24**)

ISBN 978-619-185-311-3 (подв.)

1. изд. – 2014. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 11**)

2. прераб. и доп. изд. – 2016. – (**Факлоносци = Torchbearers ; 16**)

ISBN 978-619-185-211-6 (подв.)

E ISBN 978-619-185-212-3

3. прераб. и доп. изд. – 2017. (**Факлоносци = Torchbearers ; 19**)

ISBN 978-619-185-285-7

1. Sappho. // <<https://bit.ly/3XMqyWu>>. – 25.10.2022. – 1 с.

2. Sensual Sappho. // <<https://bit.ly/3Idtfl2>>. – 25.10.2022. – 1 с.

3. Сафо : Жената, която научи човечеството на речника на любовта. // <<https://bit.ly/3ZhXV4J>>. – 25.10.2022.

– 2 с.

II. 25. KUMANOVA, Aleksandra. Generatio spontanea : synoptic table of the World universal bibliography from 3RD c. BC to 21st c. : an atlas – electronic library „Universalica” (Model of the secondary-documental framework of the biblio-info-noosphere) : textbook-compendium of General Bibliography = синоптическая таблица мировой

универсальной библиографии III в. до н.э. – XXI в. : атлас – электронная библиотека „Universalica” (Модель вторично-документального контура библио-инфо-ноосферы планеты) : учебник-справочник по общ. библиографоведению = синоптическая таблица на световната универсална библиография III в. пр. н.э. – XXI в. : атлас – электронна библиотека „Universalica” (Модел на вторично-документалния контур на библио-инфо-ноосферата на планетата) : учебник-справочник по общо библиографознание / [comp., bibliogr., preface Alexandra Kumanova] ; [sci. ed. Stoyan Denchev] ; [gen. ed. Nikolay Vasilev] ; [expert and terminolog. ed. Nikola Kazanski] ; [reference-inform. ed. Angela Cannon, Marianna Sokolova] ; [bibliogr. ed. Krasimira Alexandrova, Silviya Filipova, Mariyana Maximova] ; [rev. Alexander Subetto ... et al.]. – Sofia, 2018. – 232 p. : with 51 ill., 44 portr., 3 facsim., 4 sh. – (Факлоносци = Torchbearers ; 25)

ISBN 978-619-185-321-2
ISBN 978-619-185-322-9
E ISBN 978-619-185-323-6
New ed. – 2018 / St. St. Cyril and Methodius National Library.
ISBN 978-619-239-034-1
E ISBN 978-619-239-035-8
New ed. – 2018 / Sofia City Library.
ISBN 978-619-239-032-7
E ISBN 978-619-239-033-4

1. Бронзино Анджело. // <<https://bit.ly/3E9QCDV>>. – 03.08.2022. – 1 с.
2. Елеонора ди Толедо – първата първа лейди. // <<https://bit.ly/3YXhvCS>>. – 03.08.2022. – 2 с.
3. Kunsthalle Praha. // <<https://www.kunsthallepraha.org/en/about-us>>. – 03.08.2022. – 2 с.

II. 26. КУМАНОВА, Александра. Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 1, SOGDIANA. Стоян Денчев : game- и play-феноменология на *информационната среда* : юбил. препоръч. енциклопед. кн. – компендиум по информ. моделиране (вторично-докум. информ. база на Студентск. науч. о-во при УниБИТ) / Александра Куманова ... [и др.] ; науч. ред. Стоян Денчев ... [и др.] ; рец. Ирена Петева ... [и др.] ; предг. Александра Куманова ; дейкис Николай Василев ; фотогр. Добри Бояджиев, Денислав Кънев = Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 1, SOGDIANA. Стоян Денчев : game- и play- феноменология *информационной среды* : юбил. рекоманд. енциклопед. кн. – компендиум по информ. моделированию (вторично-докум. информ. база Студенческ. науч. о-ва ГУБИТ) / Александра Куманова ... [и др.] ; науч. ред. Стоян Денчев ... [и др.] ; рец. Ирѐна Петева ... [и др.] ; предисл. Александра Куманова ; дейкис Николай Василев ; фотогр. Добри Бояджиев, Денислав Кънев = Game- and Playphenomenology : duoteuch. Book 1, SOGDIANA. Stoyan Denchev : Game- and Playphenomenology of the *information environment* : jubil. recommend. encycloped. reference book – compendium in inform. modeling (secondary-docum. inform. base of the Student Sci. Soc. at the Univ. of Library Studies and Inform. Technologies) / Alexandra Kumanova ... [и др.] ; sci. ed. Stoyan Denchev ... [и др.] ; rev. Irena Peteva ... [и др.] ; pref. Alexandra Kumanova ; deixis Nikolay Vasilev ; photogr. Dobri Boyadzhiiev, Denislav Kanev. – София, 2019. – 754 с. : с 83 ил., 33 портр., 16 гр., 21 к., 1 сх. – (Факлоносци = Torchbearers ; 26)

ISBN 978-619-185-318-2
E ISBN 978-619-185-320-5

1. Момите от картините на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m3EZIi>>. – 29.09.2022. – 1 с.
2. Красотата има изключителната сила да ни прави щастливи, когато я съзерцаваме. // <<https://bit.ly/3oQxrKG>>. – 29.09.2022. – 1 с.
3. Модерни момичета като възрожденски моми – изкуството на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m5Jp1G>>. – 29.09.2022. – 2 с.

II. 27. КУМАНОВА, Александра. Game- и play-феноменология : двукнижие. Кн. 2, SOCRATICA. Александр Васильевич Мамонтов : game- и play-феноменология *информационного пространства* : юбил. енциклопед. кн. – компендиум по информ. моделированию (вторично-докум. информ. база Студенческ. науч. о-ва Гос. унив. библиотековедения и информ. технолог.) / Александра Куманова ; общ. ред. Николай Василев ; науч. ред. Стоян Денчев ; експертн. ред. Аркадий Соколов, Милен Куманов ; терминолог. ред. Никола Казански ; яз. ред. Владимир Манчев ; библиогр. ред. Красимира Александрова, Мариана Максимова, Илияна Камбурова ; граф. ред. Василка Стефанова ; консулт. Дмитрий Равинский и др. ; рец. Леонид Джахая, Ирина Линден, Фредерик Ч. Линден ; предисловие Александра Куманова ; дейкис Николай Василев = Game- and Playphenomenology : duoteuch. Book 2, SOCRATICA. Alexandr Vasilievich Mamontov : Game- and Playphenomenology of the *information space* : jubil. encycloped. reference book – compendium in inform. modeling (secondary-docum. inform. base of the Student Sci. Soc. at the Univ. of Library Studies and Inform. Technologies) / Alexandra Kumanova ; gen. ed. Nikolay Vasilev ; sci. ed. Stoyan Denchev ; expert ed. Arkadiy Sokolov, Milen Kumanov ; terminolog. ed. Nikola Kazanski ; linguist. ed. Vladimir Manchev ; bibliogr. ed. Krasimira Alexandrova, Mariyana Maksimova, Iliyana Kamburova ; graf. ed. Vasilka Stefanova ; consult.: Dmitriy Ravinskiy et al. ; rev. Leonid Dzhahaya, Irina Lynden, Frederick Ch. Lynden ; pref. Alexandra Kumanova ; deixis Nikolay Vasilev. – София, 2020. – 660 с. : с 30 портр., 3 илл., 3 табл., 13 сх., 2 к. – (Факлоносци = Torchbearers ; 27)

ISBN 978-619-185-451-6
E ISBN 978-619-185-314-4

1. Красотата има изключителната сила да ни прави щастливи, когато я съзерцаваме. // <<https://bit.ly/3XUVG67>>. – 29.09.2022. – 2 с.

2. Модерни момичета като възрожденски моми – изкуството на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m5Jp1G>>. – 29.09.2022. – 2 с.

3. Момите от картините на Мария Илиева. // <<https://bit.ly/3m3EZIi>>. – 29.09.2022. – 1 с.

II. 28. КУМАНОВА, Александра. *Fax eruditio* – Факел на знанието : пътеводител по информационните ресурси на Студентското научно общество при Университета по библиотекознание и информационни технологии : информ. бази (публ., библиогр. информ., отзиви и рец., премиери), именни показатели, анотации, ключови думи, табл. и граф. / Александра Куманова, Николай Василев ; ред. Стоян Денчев – науч. ред. ... [и др.]. – София, 2020. – 522 с. : с ил., портр., табл. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 28)**

ISBN 978-619-185-436-3

E ISBN 978-619-185-437-0

1. Символика на плодните дървета. // <<https://bit.ly/3YJwhx8>>. – 04.09.2022. – 1 с.

2. Цветът на нара. // <<https://bit.ly/40ZMbW8>>. – 04.09.2022. – 2 с.

3. Parajanov – vartanov institute. // <<https://parajanov.com/maestro/>>. – 04.09.2022. – 2 с.

II. 29. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография : аналитико-синтетична архитектурна на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по синтактика, семантика и прагматика на академичното текстописане / Николай Василев ; [науч. ред. Александра Куманова]. – ново е-изд. – София, 2016. – 282 с. – **[(Факлоносци = Torchbearers ; 29) преброено по *Fax eruditio*]**

<<http://www.sno.unibit.bg>>

1. изд. 2015. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 10)**

ISBN 978-619-185-005-1

E 978-619-185-008-2

Ново е-изд. – 2018. – **[(Факлоносци = Torchbearers ; 30) преброено по *Fax eruditio*]**

<<http://www.sno.unibit.bg>>

1. Непозавани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 30¹. ВАСИЛЕВ, Николай. Златна христоматия на България. Кн. 3, Историография : аналитико-синтетична архитектурна на българското изящно слово от IX до XXI в. (универсален информационен модел) : учебно пособие по синтактика, семантика и прагматика на академичното текстописане / Николай Василев ; [науч. ред. Александра Куманова]. – ново е-изд. – София, 2018. – 282 с. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 30) преброено по *Fax eruditio***

<<http://www.sno.unibit.bg>>

1. изд. 2015. – **(Факлоносци = Torchbearers ; 10)**

ISBN 978-619-185-005-1

E 978-619-185-008-2

Ново е-изд. – 2016. – **[(Факлоносци = Torchbearers ; 29) преброено по *Fax eruditio*]**

<<http://www.sno.unibit.bg>>

1. Непозавани картини на Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/41POMCr>>. – 23.07.2022. – 1 с.

2. Професор Васил Стоилов. // <<https://bit.ly/3V1b9Aa>>. – 23.07.2022. – 1 с.

II. 30². КУМАНОВА, Александра. Методика на научните изследвания : Ч. 2, Праксиология. Кълбото на Ариадна (Информационна роза) : Метод на обучение „А. Куманова – Н. Василев” за целите на библиотечната (каталожната) библиогр. : Учебник / Александра Куманова, Николай Василев – авт., библиогр., предг., визуализация, рез. ; Николай Василев – обща и науч. ред. ; експертна ред. Леонид Джахая ... [и др.] ; библиогр. ред. Красимира Александрова ... [и др.] ; справочно-информ. ред. Венцислав Велев ... [и др.] ; граф. Соня Спасова ; рец. Стоян Денчев, Никола Казански, Стефка Илиева = *Methods of the scientific research : P. II. Praxiology. Ariadne's clew (Information rose) : Method of training (A. Kumanova – N. Vasilev) with the purpose of library (catalog) bibliography : Manual / Alexandra Kumanova, Nikolay Vasilev – auth., bibliogr., pref., visualization, abstract ; Nikolay Vasilev – gen. and sci. ed. ; expert ed. Leonid Djakhaya ... [и др.] ; bibliogr. ed. Krasimira Aleksandrova ... [и др.] ; ref.-inform. ed. Ventsislav Velev ... [и др.] ; print Sonya Spasova ; rev. Stoyan Denchev, Nikola Kazanski, Stefka Ilieva. – София : За буквите – О писменехъ, 2021. – [232:] I-XLII + 190 с. : с 2 ил., 8 сх. – Именен показалец. – **(Факлоносци ; 30)***

Други експертни ред.: Руджеро Гиляревски, Ирина Линден, Фредерик Ч. Линден. – Други библиогр. ред.: Диана Ралева, Силвия Филипова, Марияна Максимова, Любов Йовинска. – Други справочно-информ. ред.: Калин Стоев, Нина Дебрюне, Владимир Манчев, Надежда Томова, Тина Петрова, Деница Младенова, Илиян Барзев.

Юбил. изд., посветено на 1340 г. от първото споменаване на държавата България – на Шестия Вселенски събор в Цариград (681); 1195 г. от рожд. на Св. равноапостол Константин-Кирил Философ (826-869) – създателят на глаголицата и първостроителят на бълг. книжовен ез. и славянската литература; 200 г. от рожд. на Георги С. Раковски (1821-1867) – нац. революционер, пряк участник, стратег и ръководител на революционните борби през епохата на Бълг. нац. възраждане, воевода, идеолог, военачалник, демократ, издател, писател, публицист, етнограф, географ, историк, историограф, етимолог; 120 г. от рожд. на последния бълг. енциклопедист проф. Тодор Боров (1901-1993) – библиограф, литературовед и културолог, първопроходец в именуването и прилагането (1937) на метода на информационните решетки в навечерието на планетарния информационен бум; 80 г. от създаването на

Бълг. библиогр. инст. „Елин Пелин“ (1941-1963) = Jubilee ed., dedicated to 1340 years from the first reference of the state Bulgaria – on the Sixth Ecumenical Council of Constantinople (681); 1195 anniversary of St. Equal-to-the-Apostles Constantin Cyril the Philosopher (826-869) – The creator of the Glagolitic script and of the Bulgarian literary language and Slavonic literature; 200 anniversary of Georgi S. Rakovski (1821-1867) – national revolutionary, participant, strategist and leader of the revolutionary struggles during Bulgarian National Revival, vovode, ideologist, military leader, democrat, publisher, writer, publicist, ethnographer, geographer, historian, historiographer, etymologist; 120 anniversary of the last Bulgarian encyclopedist Prof. Todor Borov (1901-1993) – bibliographer, literary critic and culturologist, pioneer in the elaboration and implementation (1937) of the method of information screens in the eve of the universal information explosion; 80 anniversary of Bulgarian Bibliographic Institute Elin Pelin (1941-1963).

ISBN 978-619-185-483-7

ISBN 978-619-185-484-4 online (e-book, pdf)

Ч. 1, Терминосистема. – 2014.

1. Palagi Pelagio. // <<https://bit.ly/3S0rXr0>>. – 03.11.2022. – 1 с.

2. Pelagio Palagi. // <<https://bit.ly/3IsbCbI>>. – 03.11.2022. – 2 с.

3. Into the Labyrinth and the myth of Ariadne's Thread. // <<https://bit.ly/3HWMqbl>>. – 03.11.2022. – 2 с.

II. 31. Свети отец Паисий Хилендарски. История славяноболгарская ... : Информационен код на българската книжовност и литература : I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус); II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия) : Учебното помагало-практикум по гражданска компетентност на изследователя / Обща ред. и епилот (дейксис 2011, 2022) Стоян Денчев ; Науч. ред., историография, коментар, именен показалец, географски показалец (дейксис 2011, 2022) Милен Куманов ; Библиогр. и текстолог. ред., тезаурус, предисл., сигнифициран препис (дейксис 2011, 2022) Александра Куманова; Ез. ред., предисл., сигнифициран препис, послеслов (дейксис 2011, 2022) Николай Василев ; Терминолог. ред. Елена Томова, Диана Ралева, Венцислав Велев ; Справочно-информ. ред. Марияна Максимова, Цветана Найденова, Антон Даскалов ; Рец.: Иван Теофилов, Ваня Добрева, Никола Казански. – София : За буквите – О писменех, 2022. – 238 с. : с ил. (**Факлоносци ; 31**)

Юбил. изд., посветено на 60-год. на Държ. библиотекарски инст., днес: Унив. по библиотекознание и информ. технол.

ISBN 978-619-185-560-5

E ISBN 978-619-185-561-2

1. Иван Мърквичка – с любов към България. // <<https://bit.ly/3L33hwi>>. – 09.11.2022. – 1 с.

2. Иван Мърквичка – чехът с българско сърце. // <<https://bit.ly/3olbzXD>>. – 09.11.2022. – 1 с.

3. Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски“. // <<https://cathedral.bg/istoriya>>. – 09.11.2022. – 2 с.

4. Св. Константин – Кирил Философ. // <<https://bit.ly/3A5u4lu>>. – 09.11.2022. – 2 с.

II. 32. LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбилеен сборник по случай 80-годишнината от рождението на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Никола Аврейски ... [и др.] ; състав. Александра Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: Александра Куманова, Николай Василев ; ил. Константина Константинова ; рец. Васил Гюзелев ... [и др.]. – София : За буквите – О писменех, 2022. – 1800 с. : с 1042 ил. ; 28 лингв. табл. ; 314 факсим. – (**Факлоносци ; 32**)

Други авт.: Натали Александрова, Борис Ангелов, Боян Ангелов, Анна Ангелова, Мая Ангелова, Александър Арнаудов, Атанас Куманов Атанасов, Ахмет Атасой, Петр Базанов, Тамара Бахтурина, Снежана Бенева, Игор Бистри, Христина Богова, Вера Бонева, Венета Борисова, Боряна Бужашка, Николай Василев, София Василева, Венцислав Велев, Петър Величков, Димитър Веселинов, Петър Велчев, Иван Гарванов, Магдалена Гарванова, Ангел Георгиев, Бисер Георгиев, Лъчезар Георгиев, Весела Георгиева, Дарина Георгиева, Стела Георгиева, Вилияна Герова, Руджеро Гиляревски, Иван Гранитски, Милан Грба, Александър Гребенаров, Денислава Григорова, Себастиан Груджиен, Лиана Гълъбова, Ани Данчева-Василева, Антон Даскалов, Радослав Даскалов, Нахиде Дениз, Стоян Денчев, Теодора Димитрова, Продрум Димов, Анжела Димчева, Ваня Добрева, Умберто Еко, Марина Енчева, Николай Жечев, Лилия Зарева, Зейнеп Зафер, отец Збигнев Тенча, Цветелина Златкова, Антоанета Иванова, Стефка Илиева, Любов Йовинска, Цветана Йовчева, Юлий Йорданов, Никола Казански, Илияна Камбурова, Ибрахим Камил, Мария Караиванова, Петър Кендеров, Ангела Кенън, Емилия Кикарина, Мохаммад Кияни, Александър Клементиев, Петко Колев, Игнат Константинов, Константина Константинова, Десислава Костадинова, Трендафил Кръстанов, Мила Кръстева, Росица Кръстева, М. Куманов, Александра Куманова, отец Кшищоф Кужок, Валерий Леонов, Ирина Линден, Фредерик Линден, Ма Сипу, Антонина Максимова, Марияна Максимова, Галина Манолова, Владимир Манчев, Милена Маринова, Виктор Мелник, Татяна Милкинска, Марина Минина, Галина Михеева, Мариела

Модева, Христо Мутафов, Жоржета Назърска, Силвия Найденова, Цветана Найденова, Лариса Найдич, Ивана Николова, Тая Николова, Кирил Николов, Константинос Нихоритис, Пламен Павлов, Филип Панайотов, Андреа Пандулис, Иво Панов, Ангелина Пенева, Ирена Петева, Стефка Петкова, Ивайло Петров, протоерей Петър Кудузки, Андрей Печилков, Владислав Писанов, Леонид Писанов, Димитър Попов, Велка Попова, Николай Поппетров, Донка Правдомирова, Константин Пряжников, Ана Рабаджийска, Диана Ралева, Евгения Русинова, Евгений Сачев, Полина Симова, Наталия Ситникова, Деница Славова, Аркадий Соколов, Иван Соколов, Марианна Соколова, Цветана Стайкова, Станислав Степанов, отец Стефан Пашов, Орлин Стефанов, Василка Стефанова, Мария Стефанова, Тервел Стилиянов, Калин Стоев, Юрий Столяров, Тоня Стоянова, Цветелина Стоянова, Александр Субето, Калина Събева, Анна Мария Таммаро, Мюмюн Тахиров, Цветан Теофанов, Тодор Ст. Тодоров, Тая Тодорова, Надежда Томова, Кирил Топалов, Тодор Тошев, Мира Тошева, Иванка Трендафилова, Красимира Узунова, Силвия Филипова, Хаджар Фиюзи, Александра Фол, Валерия Фол, Ивон Фостер, Светослав Цанков, Н. Пр. Запорожки епископ Лука, Веселин Чантов, Алфред Шмидт, Атанас Шопов, Недялко Янков, Иванка Янкова ; Други състав.: Николай Василев, Анжела Димчева ; Други рец.: Николай Яръмов, Филип Панайотов, Николай Жечев, Ирена Петева, Ирина Линден, Фредерик Линден. – Текст на 40 езика: *бълг., рус., англ.; азерб., араб., арм., вьетн., глаголица (старобълг. „Константин-Кирилова” азбука), гр., дат., ивр., идиш, исп., итал., казахски, кирилица (старобълг. „Църковно-славянска” азбука), кит., лат., лужишки, нем., норв., пол., порт., рум., санскр., словашки, словенски, ср., старославянски, тайски (тайландски), тохарски, тур., удмуртски, укр., фарси, фр., хърв., чешки, шв., яп.* – Биогр. бел. с фотопортр. за 183 авт. на наст. кн. от 17 държави: *Австрия, България, Великобритания, Грузия, Гърция, Израел, Иран, Италия, Канада, Китай, Молдова, Полша, Русия, САЩ, Турция, Украйна, Франция.* – Библиогр. след отд. публ. – Съдържа и: 5 кн. на М. Куманов: *Проф. Васил Златарски* (с. 23-223), *Акад. Александър Теодоров Балан* (с. 225-593), *Православието в България* (с. 595-938), *Паисиезнанието* (с. 939-964), *Предсмъртната изповед на крал Милан* (с. 965-974) ; биобиблиогр. на учения / Александра Куманова (с. 1219-1244) и негови автографи / Десислава Костадинова (с. 1245-1269). – Пермутационен индекс на 168 публ. в изданието, 5 от които – тези на М. К. – са хипертекстове.

Юбил. изд., посветено на 300-год. от рожд. на Св. о. Паисий Хилендарски (1722-1773 г.) и 260-год. от създаването на „*История славяноболгарская...*” (1772 г.).

Обществен изд. съвет: Н. Пр. Мелнишки епископ ГЕРАСИМ, Н. Впр. архиепископ Христо Проиков, акад. проф. д.ист.н. Георги Марков, проф. д.ф.н. Руджеро Гиляревски ; Ред. съвет: акад. проф. д.ик.н. Стоян Денчев – отг. ред., науч. ред.; акад. проф. д.пед.н. Александра Куманова – предговор, дейксис, биобиблиогр., науч. ред.; д-р Николай Василев – предговор, дейксис, ез., науч. ред.; д-р Анжела Димчева –ез., науч. ред.; доц. д-р Никола Казански – терминолог., експертна, науч. ред.; акад. проф. д.ф.н., д.ик.н. Александър Субето – експертна, науч. ред.; акад. проф. д.ф.н. Леонид Джахая – експертна, науч. ред.; проф. д.ф.н. Константинос Нихоритис – експертна, науч. ред.; проф. д-р Патрик Льокак – експертна, науч. ред.; д-р Томас Льокак – експертна, науч. ред.; Н. Пр. Мохаммад Али Кияни – експертна, науч. ред.; акад. доц. д-р Венцислав Велев – експертна, науч. ред.; акад. доц. д-р Красимира Александрова – експертна, библиогр. ред.; чл.-кор. Иван Гранитски – експертна ред.; проф. д.ик.н. Димитър Иванов – експертна ред.; проф. д.ф.н. Ваня Добрева – експертна ред.; проф. д-р Ани Василева-Данчева – експертна ред.; проф. д-р Христина Богова – експертна ред.; проф. д-р Боряна Бужашка – експ. ред.; проф. д-р Евгени Велев – експертна ред.; проф. д-р Мюмюн Тахиров – експертна ред.; гл. ас. д-р Владимир Манчев – експертна, ез. ред.; д-р Силвия Найденова – експертна ред.; д-р Десислава Костадинова – експертна, библиогр. ред.; ас. Силвия Филипова – експертна, библиогр. ред.; Диана Ралева – експертна, библиогр. ред. Марияна Максимова – експертна, библиогр. ред. ; Редкол.: доц. д-р Диана Стоянова, доц. д-р Калин Стоев, гл. ас. д-р инж. Иглика Гетова, гл. ас. д-р Събина Евтимова, гл. ас. д-р Надежда Томова, гл. ас. д-р Деница Младенова, д-р Ваня Аврамова, Василка Стефанова, Цветана Найденова, Антон Даскалов, Татяна Милкинска, Илиян Барзев, Ангел Георгиев, Любов Йовинска, Цветана Йовчева, Вилияна Герова, Лилия Зарева.

База на e-б-ка CIVILIANA.

ISBN 978-619-185-558-2

E ISBN 978-619-185-559-9

1. Куманова, А. Милен К. Куманов. Жизнен и творчески път (13.II.1942 – 22.XI.2021) (Curriculum vitae : На бълг.) / А. Куманова. // Библиотека (София). – ISSN 0861-847X. – 2022, N 6, с. 79-86 : с портр. ; ил. – Рез. на англ. ез. – Рубр. Библиотечно-библиогр. хуманитаристика.

2. Куманова, А. Милен К. Куманов Жизнен и творчески път (13.II.1942 – 22.XI.2021) (Curriculum vitae : На бълг.) / А. Куманова и др. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 977-980 : с портр.

Други авт.: Н. Казански, Н. Василев, Д. Костадинова, Ц. Найденова.

3. Куманова, А. Милен К. Куманов. Жизненный и творческий путь (13.II.1942 – 22.XI.2021) (На рус.) / А. Куманова и др. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th

anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 981-984 : с портр.

Другие авт.: Н. Казански, Н. Василев, Д. Костадинова, Ц. Найденова.

4. Куманова, А. Milen K. Kumanov. Lifetime and evolution (13.II.1942 – 22.XI.2021) (In Eng.) / A. Kumanova et al. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 985-988 : with portr. Other authors: N. Kazanski, N. Vasilev, D. Kostadinova, T. Naydenova.

5. Куманова, А. Милен К. Куманов. Систематично-хронологичен библиографски списък на книгите, публикувани с неговото авторство (Stabat Bibliography : Прижизнено базирана биобиблиография – 221 ном. назв. ; Именен показалец / Състав. Александра Куманова ; библиогр. ред. Н. Казански, Н. Василев. // LICHT, MEHR LICHT! В памет на професор Милен Куманов : юбил. сб. по случай 80-год. от рожд. на учения = LICHT, MEHR LICHT! In memory of Professor Milen Kumanov : Festschrift on the occasion of his 80th anniversary / Състав. А. Куманова ... [и др.] ; предг. и диалог – дейксис: А. Куманова, Н. Василев ; ил. К. Константинова ; рец. В. Гюзелев ... [и др.]. – София, 2022. – ISBN 978-619-185-558-2 ; E ISBN 978-619-185-559-9. – с. 1219-1244.

П Р И Л О Ж Е Н И Я

(СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ)

... по I. ГЛАВА.

**„Трудове на Студентското научно общество
при Университета по библиотекознание
и информационни технологии”**

I. 1. 1. Ил. 1. Корица на Том I на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2008) – „Книжниците” (образът на Иисус – дете) от Боянската църква (1259) (фреска, фрагмент)

I. 2. 1. Ил. 2. Корица на Том II на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2008) – Ръкописните книги от XV в. „Книга за часовете” („Йоан Евангелист”) и „Книга за най-простите лекарствени средства” на Матеус Платеарий (-1161) (миниатюри)

I. 3. 1. Ил. 3. Корица на Том III на „Трудовете на СНО при УниБИТ” – Англо-руско-български речник по библиотечна и информационна дейност (София, 2010) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно)

I. 4. 1. Ил. 4. Корица на Том IV на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2009) – Образът на Христос Спасителя от църквата „Св. София” в Истанбул („Христос между император Константин IX Мономах и императрица Зоя”) (VI в.) (византийска мозаечна икона)

I. 5. 1. Ил. 5. Корица на Том V на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2010) – „Странстващият пастир” (1922) на Борис Георгиев (1888-1962) (платно)

I. 6. 1. Ил. 6. Корица на Том VI на „Трудовете на СНО при УниБИТ” – с вложка – Свети отец Паусий Хилендарски. История славяноболгарская: Информационен код на българската книжовност и литература: I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен

показалец. Географски показалец. Тезаурус);

II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия (София, 2011) – Портретът на Аристотел от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)

I. 7. 1. Ил. 7. Корица на Том VII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2012) – Ангел Господен, предшествващ Св. Дева Мария в „Сватбеното шествие” (1304) на Джото ди Бондоне (1267-1337) от Капела Скровени в Падуа (фреска, фрагмент)

I. 8. 1. Ил. 8. Корица на Том VIII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2013) – „Мома от Калотинци” (1929-1930) на Владимир Димитров – Майстора (1882-1960) (платно)

I. 9. 1. Ил. 9. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

I. 10. 1. Ил. 10. Корица на Том X на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2015) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск” в Азиси (1317) от Джото ди Бондоне (1267-1337) (фреска)

I. 11. 1. Ил. 11. Корица на Том XI на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2016) – Портретът на Платон от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)

I. 12. 1. Ил. 12. Корица на Том XII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2017) – Портретът на Питагор от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)

I. 13. 1. Ил. 13. Корица на Том XIII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2018) – Портретът на Хипатия Александрийска от „Атинската школа” (1510) на Рафаело Санцио (1483 -1520) (фреска, фрагмент)

I. 14. 1. Ил. 14. Корица на Том XIV на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2019) – „Рождество Христово” (1304-1306) на Джото ди Бондоне (1267-1337) от Капела Скровени в Падуа (фреска, фрагмент)

I. 15. 1. Ил. 15. Корица на Том XV на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2020) – „Гръцко момиче продава вази” (1901) на В. А. Суреняци (1860-1921) (платно)

I. 16. 1. Ил. 16. Корица на Том XVI на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2021) – „Мадона Фиамета (Мария Аквинска)” (1878) на Данте Габриел Росети (1828-1882) (платно)

I. 17. 1. Ил. 17. Корица на Том XVII на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2022) – Пресвета Богородица Умиление (2021) (съвременна икона)

I. 18. 1. Ил. 18. Корица – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)

... по II. ГЛАВА.

**„Издания на серия „Факлоносци”
на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ”
на Университета по библиотекознание
и информационни технологии”**

II. 1. 1. Ил. I. Корица на Том I на серия „Факлоносци” (София, 2010) – „Човекът, създаден от Прометей...” / Жан-Симон Бартелми (1743-1811), прерисувана от Жан-Батист Мозес (1784-1844) (платно)

II. 2. 1. Ил. II. Корица на Том II на серия „Факлоносци” (София, 2011) – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912) (икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)

II. 3. 1. Ил. III. Корица на Том III на серия „Факлоносци” (София, 2010) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

II. 4. 1. Ил. 10. Корица на Том X на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2015) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск” в Азиси (1317) от Джото ди Бондоне (1267-1337) (фреска)

II. 5. 1. Ил. V. Корица на Том V на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)

II. 6. 1. Ил. VI. Корица на Том VI на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)

II. 7. 1. Ил. VII. Корица на Том VII на серия „Факлоносци” (София, 2012) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно, фрагмент)

II. 8. 1. Ил. 8. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 9. 1. Ил. 9. Корица на Том IX на „Трудовете на СНО при УниБИТ” (София, 2014) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 10. 1. Ил. X. Корица на Том X на серия „Факлоносци” (София, 2015) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 11. 1. Ил. XI. Корица на Том XI на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Проф. д.п.н. Александра Куманова (1956-) (фотопортрет)

П. 12. 1. Ил. XII. Корица на Том XII на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

П. 13. 1. Ил. XIII. Корица на Том XIII на серия „Факлоносци” (София, 2014) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

П. 14. 1. Ил. XIV. Корица на Том XIV на серия „Факлоносци” (София, 2015) – Проф. д.ик.н. Стоян Денчев (1953-) (фотопортрет)

П. 15. 1. Ил. XV. Корица на Том XV на серия „Факлоносци” (София, 2016) – Божията Майка „Всевиждащото Око Божие” (съвременна икона)

П. 16. 1. Ил. XVI. Корица на Том XVI на серия „Факлоносци” (София, 2016) – „Ариадна и Тезей” (1829) на Жан-Батист Реньо (1754-1829) (платно)

П. 17. 1. Ил. XVII. Корица на Том XVII на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Лукреция Панчиатики (ок. 1540 г.) на Анжело Бронзино (1503-1572) (платно)

П. 18. 1. Ил. XVIII. Корица на Том XVIII на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Символичната творба – портрет на Иисус от картината „Христос сред книжниците” (1506) на Албрехт Дюрер (1471-1528) (платно)

П. 19. 1. Ил. XIX. Корица на Том XIX на серия „Факлоносци” (София, 2017) – „Ариадна и Тезей” (1829) на Жан-Батист Реньо (1754-1829) (платно)

П. 20. 1. Ил. XX. Корица на Том XX на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Блаженият Йероним Стридонски, в матерната църква на Францисканския орден – Папската базилика „Св. Франциск” в Азиси (1317) (фреска) от Джото ди Бондоне (1267-1337)

П. 21. 1. Ил. XXI. Корица на Том XXI на серия „Факлоносци” (София, 2017) – Умберто Еко (1932-2016) (фотопортрет)

П. 22. 1. Ил. XXII. Корица на Том XXII на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 23. 1. Ил. XXIII. Корица на Том XXIII на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 24. 1. Ил. XXIV. Корица на Том XXIV на серия „Факлоносци” (София, 2018) – „Жена с восъчни плочки и стилус” (наречена „Сафо”) (50-70) на неизвестен майстор (фреска)

П. 25. 1. Ил. XXV. Корица на Том XXV на серия „Факлоносци” (София, 2018) – Елеонора Толедска (1543) на Анжело Бронзино (1503-1572) (платно)

П. 26. 1. Ил. XXVI. Корица на Том XXVI на серия „Факлоносци” (София, 2019) – „Възрожденска мома” (2006) на Мария Илиева (1973-) (платно)

П. 27. 1. Ил. XXVII. Корица на Том XXVII на серия „Факлоносци” (София, 2020) – „Възрожденска мома” (2009) на Мария Илиева (1973-) (платно)

П. 28. 1. Ил. XXVIII. Корица на Том XXVIII на серия „Факлоносци” (София, 2020) – Софико Чаурели – олицетворение на универсалната идея за Вечната Женственост от филма на Сергей Параджанов „Цветът на нара” (1968) (кадър)

П. 29. 1. Ил. XXIX. Корица на Том XXIX на серия „Факлоносци” (София, 2016, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 30¹. 1. Ил. XXIX. Корица на Том XXIX на серия „Факлоносци” (София, 2016, 2018) – „Българската Мадона (Памет)” (1940) на Васил Стоилов (1904-1967) (платно, фрагмент)

П. 30². 1. Ил. XXX. Корица на Том XXX на серия „Факлоносци” (София, 2021) – „Ариадна дава нишка на Тезей, за да излезе от лабиринта” (1814) на Пеладжо Паладжи (1775-1860) (платно)

П. 31. 1. Ил. XXXI. Корица на Том XXXI на серия „Факлоносци” (София, 2022) – Св. Константин-Кирил Философ, изографисан на Св. Престол на Патриаршеката катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски” (1912)(икона) от проф. Иван Мърквичка (1856-1938)

П. 32. 1. Ил. XXXII. Корица на Том XXXII на серия „Факлоносци” (София, 2022) – 1) фотопортрет на Милен Куманов (с. 1) ;

П. 32. 2. Ил. XXXII. Корица на Том XXXII на серия „Факлоносци” (София, 2022) – 2) репродукцията на гравюрата на неизвестен майстор с изображението на южно-славянски (дубровнишки) благородник, считан за монаха – игумен Мавро Орбини (1563-1611/4) – далматински свещеник, родоначалник на историческата наука, изразяваща идеята за единство на славянския свят (гръбче) ;

П. 32. 3. Ил. XXXII. Корица на Том XXXII на серия „Факлоносци” (София, 2022) – 3) репродукцията на платното „Мнемосина – майка на музите” (1884) на

върховия представител на викторианския академизъм барон Фредерик Лейтон (1830-1896), създава образа на богинята на паметта (с. 4)

Григорова, Денислава. *Е-БИБЛИОТЕКА „VISUALICA” НА СТУДЕНТСКОТО НАУЧНО ОБЩЕСТВО ПРИ УНИВЕРСИТЕТА ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ* (Архитектоника и структуриране на информационните ресурси по „Трудове на СНО при УниБИТ” (томове I-XVIII) и изданията на серия „Факлоносци” на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” (томове I-XXXII) / Унив. по библиотекознание и информ. технол. Катедра „Библиотековедение и библиография”; Науч. рък. Александра Куманова. – София, 2023. – 148 с. : 52 ил. ; 201 ном. библиогр. описания.

Анотация

Диптиховата архитектура на е-библиотека „VISUALICA” е сегментирана в единството на разглеждане по обща информационна скица на 50 тома от изданията на Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” на УниБИТ: 18 тома на „Трудове на СНО при УниБИТ” – томове I-XVIII и 32 тома на изданията на серия „Факлоносци”: томове I-XXXII.

Достигането до изграждането на сигнифицирана пълнотекстова библиографска база на публикуваните томове на двете поредици, което е основополагащо за структурираната база от данни, е осъществено посредством изграждането на детайлно описание на всяко едно от изображенията, разположени върху кориците на тези томове – общо 52 на брой, с което е направен успешен опит да се изгради знаниева библиотека по проблемите на визуализацията на двете поредици.

Особена ценност на продукта представлява поднесената пълнотекстова информационна картина на всяко от изображенията – главно: с разкритата семантиката на всеки един от образите. Историографски и енциклопедичен характер на пълнотекстовата база от данни по визуализацията на изданията от поредиците – е-библиотека „VISUALICA” придава разкриването в система на 201 документални източника – традиционно публикувани и виртуално представени, които са установени за описание на визуализираните обекти върху кориците на поредицата от издания.

Ключови думи: е-библиотека „VISUALICA” – „Трудове на СНО при УниБИТ”: томове I-XVIII – серия „Факлоносци”: томове I-XXXII – Академичното издателство „За буквите – О писменехъ” на УниБИТ – корици – изображения – пълнотекстова справочно-информационна база

